

கல்கி

KALKI
7.2.1971
40 காசு

சு. ப. சண்முகம்

***she
is the
bearer
of
tradition...***

**IN
CENTURY
SAREES**

**THE
CENTURY**
SPG. & MFG. CO., LTD.
CENTURY BHAVAN,
WORLD, BOMBAY-28 DO.

Century — For 100% cotton textiles

இவர் சிறுகச் சிறுக தன்
எதிர்கால செல்வச்
சுபிட்சத்திற்கு
வழி வகுக்கிறார்

**பூகோ பாங்க் ரெக்கரிங் டிபாஸிட்
திட்டத்தின் மூலம்**

பேரறிமாதம் இவர், பூகோ பாங்கின்
ரெக்கரிங் டிபாஸிட் திட்டத்தின்
மூலம் சிறிய தொகைதான் சேமித்து
வருகிறார். திட்டத்தின் கால அள
வின் இறுதியில் கணிசமான
தொகை இவருக்கு
கிடைக்கிறது.

குறைந்த பட்சம் ரூ. 10/- அளிக
பட்சம் ரூ. 450/-, பேரறிமாத
தவண்பாவுக்கொண்டு ரெக்கரிங்
டிபாஸிட் அக்கௌண்ட்
தொடங்கலாம். ரெக்கரிங்
டிபாஸிட் அக்கௌண்டை
உங்கள் பெயரிலோ
அல்லது மற்றவருடன்
சுட்டாகவே
ஆரம்பிக்கலாம்.

தலைமை ஆபீஸ்: கல்கத்தா

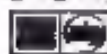
**பூகோபாங்க் வளம்பெற வழி
வகுத்தளிக்கின்றது**

பாருங்கள்...வித்தியாசத்தை!
வெண்மை பளிச்சிடச் செய்வதில் இணையற்றது டிக்ரோபால்

விண்ணை உறுதிப்படுத்த! துவைத்த துணி உங்க அங்கையத்தாளுக்கு வளர்த்துத் தருவதில் சிறிதளவு டிக்ரோபால் சேர்க்கவும். இதன் பாருங்கள் எனவென வெண்மை எப்படிப் பளிச்சிடுகிறது என்று கட்டை, புடவை, பருக்கை விஸியு, டைனி என்வரெய்டாக!

இத்தனைக்கும் ஆரும் செலவு, துணிகளு ஒரு அபசாவுக்கும் துவைவு! டிக்ரோபால் வாங்குங்கள். செஞ்சல் பாக், களையல் பாக் மற்றும் ஒரு வானித் துணிகளு ஒரு பாக்டெட் ஆகிய மூன்று அளவுகளில் கிடைக்கிறது.

டிக்ரோபால் எம். பாக் ரூ. 1.00ல்
கே.எ. பாக் ரூ. 2.00ல்
கே.எ. பாக் ரூ. 3.00ல்

என்பதே சென்னை சிபிபெட்டி, த.பெ. 11850, பம்பாய்-28 89L

அருமையான சுவை என்பது ஒரு விஷயம், சக்திமிக்க போஷாக்கு

என்பது மற்றொரு முக்கியமான விஷயம்

அந்தப் போஷாக்கைப் பெறுவதற்குதான் எல்லாவு் காரணப்பான், சுவைமிக்க வழி பார்லே க்ரூகோ பிஸ்கெட்டுகளில் பால், கோதுமை மற்றும் சர்க்கரையின் நல்ல அம்சங்கள் எல்லாம் நிரம்பியுள்ளன— புரதங்களும் வைட்டமின்களும் அபரிமிதமாக அடங்கியுள்ளன, எனவே

பார்லே க்ரூகோ
பிஸ்கெட்டுகள்

இந்தியாவின்
மிக அதிகமாக
விற்பனையாகும்
பிஸ்கெட்டுகள்

குழந்தைகளுக்கு விசேஷமாக சிறந்த விளங்குவதில் வியப்பில்லை

தேர்தல் 'சின்ன' விஷயம்; சின்ன விஷயமல்ல!

நீட்டிங் தலைமை நீதி பீடம் ஒப்புக் கொள்ளாத விஷயங்களைத் திரித்து மறு உருக் கொடுத்துத் தங்கள் கருத்துக்கு வெற்றி தேடிக் கொள்வதே இந்திரா கட்சியின் மனப் போக்காகும். தேர்தல் சின்னம் குறித்தும் இவ்வாறே உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, மக்களைக் குழப்பும் புதிய ஏற்பாடு உருவாகியுள்ளது.

இந்திராகாந்தியின் கட்சிக்குப் பகவையும் கண்ணையும் தேர்தல் சின்னமாகக் கொள்ளுதல் சற்றும் பொருத்தாது. இது பெரும்பாலும் இரட்டைக் காணச் சின்னத்தையே நினைவுறுத்தும். அது மட்டுமின்றி, 'கோமாதா' என்று ஹிந்துக்களால் வணங்கப்படும் புனித சமயச் சின்னத்தை ஓர் அரசியல் கட்சி உபயோகிப்பதும் முறையல்ல.

சமயச் சார்புள்ள சின்னங்கள் அரசியலில் இருக்கலாகாது என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வரும் நாடு தம்முடையது. எனவே, ஆள்கிற கட்சிக்குப் பகச் சின்னத்தை வழங்கி இருப்பது மகத்தான தவறு; பகிரங்கமாகத் தெரியும் தவறு.

இந்தச் சின்னத்தை அச்சிடுவதற்குரிய ஏராளமான 'பிளாக்கு'களுக்கு இந்திரா கட்சி 'ஆர்டர்' கொடுத்து விட்டது என்பதற்காக இம்முறையின் மையை அநுமதிக்கலாகாது. பகச் சின்னத்தைக் கொண்டு எவ்வளவு சட்ட விரோதமான அநுகூலமும் செல்வாக்கும் பெறலாம் எனக் கண்கலிட்டு, இந்திரா கட்சி இச்சின்னத்தைப் பொறித்து ஏராளமான பிரசுரங்களை மிக அவசரமாகத் தயாரித்திருக்கிறது. இவ்விதம் ஒரு தவறான காரியத்தில் இறங்கித் தீவிரமாகச் செயலாற்றிவிட்டதையே தங்களுக்குச் சாதகமான ஒரு வாதமாக அக்கட்சியினர் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இந்த நாட்டை ஆளும் பொறுப்பைப் பெற்றுள்ள ஒரு கட்சி எப்படியெல்லாம் செயல்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க நெஞ்சு நொடிறது. நாட்

டில் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் அதிகார துஷ்பிரயோக இருள் வேகமாகப் பரவி வருகிறது. இரட்டைக் காணச் சின்னத்துக்கு ஸ்பர்சு கொரிட் தடை விதித்து விட்ட பின்பு, அந்த உத்தரவை ஏய்ப்பது போல் வெகு சாதுரியமாக, பசவும் கன்றும் கொண்ட சின்னத்தைக் காட்டி விஷயமறிபா வாக்காளரின் வேட்டைப் பெறப் பார்ப்பது எத்தகைய அநீதம்? இந்த மோசடியை அதிகமாக்குகிறது அதில் உட்கிடையாக உள்ள சமய அம்சம். இது சட்டத்துக்குச் சிறிதும் ஏற்றதல்ல.

தமது காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளத் தந்திரமாகப் பிரதமர் திரு மெனத் தேசத்தைத் தேர்தலில் ஆழ்த்தி அதற்கான தேதிகளையும் வெகு நெருக்கமாகப் பிறப்பிக்கச் செய்து விட்டார். இதனால் தேர்தல் கமிஷன் பிரச்சனை விசாரித்து முடிவு செய்வதற்கு அவகாசம் இல்லாமல் போய்விட்டது. தேர்தல் துக்கென அறிவித்துள்ள தேதிகள் மாற்ற முடியாதவை அல்ல. இருப்பினும் தேர்தல் தேதிகளை மாற்றுவதற்கே இவ்விதம் என்பது போன்ற அபிப்பிராயம் ஏற்படுத்தப் பட்டுவிட்டது. தவற்றைத் திருத்தாததற்கு அவகாசம் போதவில்லை என்ற ஒரே காரணத்துக்காகச் சட்டத்துக்குச் சிறிதும் பொருத்தாத வகையில் ஸ்ரீமதி இந்திரா கட்சிக்கு ஒரு சின்னத்தைக் கொடுத்துத் தேர்தல்கள் ஊழலாவதற்கு அநுமதிக்கலாகாது.

இத்தத் தவற்றை இப்போது திருத்தா விதம் பின்னால் தேர்தல் முழுதுமே முறை தவறி நடத்தப்பட்டதெனத் தீர்ப்பு பிரகடனமாகக் கடும்.

ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி தாம் ஒரு முற்போக்குவாதி என உரிமை கொண்டாடுவதால் அவரது கட்சிக்கு வேண்டுமானாலும் ரயில் எஞ்சின்கள் சின்னமாகக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

[ஆடுபகை:

ராஜாஜி "காந்திய"ம் சமூகம்]

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

அரசியல் சட்ட சாணகத்தில் அடிப்படையில் நோக்கிலும், ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி மகன் சபையவைக் கிடைத்ததற்கு இருந்த சமாதானம்கூட, தமிழக சட்டசபையைக் கிடைத்ததற்குக் கிடைப்பாது. இப்போது தேர்தலை நடத்துவதிலும், ஓராண்டு கழித்துத் தேர்தலை நடத்துவதிலும் இரு வேறுவிதிகளில் கட்டுக்கு உள்ள சாதகபாதகங்களை மட்டும் அறியாவித்து, தமிழக சட்டசபைக்குப் புதுத் தேர்தல் நடத்துப்படுகிறது.

*

சென்னை சுத்தோலிக்கு சந்தை தலைவர் எனக்கு எழுதியுள்ள அடியில் காணும் கடிதத்திற்கு விமரிசனமே நேரவில்லை:

உங்களுக்கு ஒரு கவரையிலான செய்தி. சுத்தோலிக்கு, பிரெடென்டென்ட் ஆபீஸிலிருந்து பிரிவுக் கிழிந்தவர்களின் தலைவர் எனும் சமீபத்தில் சென்னைக்கு வடி, அடுத்து வரும் சட்டசபை - மகன் சபைத் தேர்தல்களில் ஜனநாயக முன்னணிகே ஆதரவு தருவதாகத் தீர்மானித்தனர். தமிழகத்திலுள்ள கிழிந்து சபைத் தினர் அனைவரும் ஜனநாயக முன்னணி வேட்பாளர்களையே ஆதரிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானம் போடுகிறது.

முன்னம் எழுதாயத்தினர் ஜனநாயக முன்னணியை ஆதரிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானம் கிட்டுத்துள்ள கோரிக்கையைக் கவனித்தேன். விவரமும், என்ன முதலிய துறைகளில் சேர்த்த முன்னம் தலைவர்களிடம் இவ்விஷயமாக நான் பெரியதில் இந்த அவர்கள் சாதகமாக ஏற்றியிருப்பதாகவே தெரிந்தது. ஆயினும் முன்னணியில் அங்கம் வகிக்கும் ஜன சங்கத்தின் சமீபத்திய தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் முன்னம் தலைவரும் தொனிப்பதாக. என முன்னம் தலைவர்களின் மனம் இப்போது மிகவும் மாறி விட்டது. தகுதியைம வகிக்கும் முன்னம்வர்கள் ஒரு பெரும் பகுதியின் போலான ஆதரவை முன்னணி இழந்து விடும் என்கிறேன்.

ஜனசங்க விஞ்ஞாபனத்தில், குறிப்பாகக் கிழிந்துள்ள மிகுதலி காசியங்களை ஆட்சேபிக்கும் போக்கு, கிழிந்துள்ள எழுத்தியருக்கு உடன்பாடு இல்லை என்பதையும் நான் கவனிப்பேன். கிழிந்துள்ள முன்னணி ஓராணமான கிழிந்தவர்களின் வாக்குகளை இழக்க வேண்டியவரும் என அஞ்சுகிறேன்.

கிழிந்தவர்களுடையவும், முன்னம்வரும் ஆதரவு வேண்டுமாயின் ஜனநாயக முன்னணியில் அங்கம் வகிக்கும் ஜனசங்கம் தனது கருமைபான முன்னம் எதிர்ப்பு, கிழிந்துள்ள எதிர்ப்பு போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

சுதாபன காங்கிரஸும், சுத்திரிக் கட்சியும் பங்கு கொள்ளும் பொது மோட்டை கிழிந்து ஜனசங்கத்தின் பேச்சாளர்கள் உரை திழித்தாய்க் இருப்பது நமம்.

இதற்கு என் பதில் வருமாறு :

உங்களு அன்பான கடிதத்தைப் படித்தேன். மெத்த நன்றி. ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியைத் தொண்டியும் செய்வதற்காக எங்களுடன் சேர்த்துள்ள ஜனசங்கத்தினர் என் தீவிர ஏதும் கிழிவாது. தேர்தலின் முடிவாகக் கட்டினியானது ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏதே தேர்தலாக, சுத்திரிக் கட்சியும் சுதாபன காங்கிரஸும் ஜனசங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தி நடத்த இயலும். ஜனசங்கம் இப்போது கவனிப்பிட்டுள்ள எழுத்துக்களால் நிறுமங்கைச் சமூகத்தினர் அரசியல் சாணகத்தில் தாங்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கை குறித்து போக இடம் தர வேண்டாம்.

இந்தியாவில் உள்ள எங்கா நிறுமங்கைச் சமூகாயங்களுக்கும் தியாயமாக உரிப அந்தம் வையும் உரிமைகளையும் சாணகம் பூரணமாக உறுதிப்படுத்துகிறது. சாணகத்தை இஷ்டப்படி மாற்றக் கூடாது என்ற சுதாபன காங்கிரஸும், சுத்திரிக் கட்சியும், மற்றக் கட்சிகளும் இப்போது போராட்டத்தில் இறங்கி புண்ணை.

கவிபாண மண்டபத் திருப்பணி

பொருளாதார வசதி அதிகம் படைத்திராதவர்களுக்கு ஏற்றதாக ஆங்காது கவிபாண மண்டபங்கள் இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அனைவரும் அறிவர். இவ்விதம் குறைந்த பாடலையில் உப கவையங்களை திழித்துவதற்கு, திருவங்கிக் கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதியங்காமி குணத்தின் கிழக்குக் கவரையில் உள்ள ஸ்ரீ பதவிரி விராஜ கவிபாண மண்டபம் புதுப்பித்து கிழித்திடுகிறது. ஸ்ரீ கவையங்க ஆசாரியர்களுடன் தொடர்புடைய உத்தம சுதாபனம், மெத்படி கவிபாண மண்டபத்தினர் திவ்யம் தினக் குறிப்பு நாக் ("டபர்") ஒன்று கவனிப்பிட்டுள்ளனர். ஸ்ரீ எம்.எஸ். ராமாநுஜம், ஸ்ரீ பதவிரி விராஜ மட்டம், 46, கிழக் குணக்கரை, திருவங்கிக் கேணி - என்னும் முகவரியில் குபாப் ஐந்து செடுத்து, டபரையைப் பெறுவதில் மூலம் மண்டபப் பணிக்கு உதவிய புண்ணியத்தைப் பெற்றான். அதற்கு அதிகமாக எங்காது தொகை வேண்டுமாயினும் தக்கோடை அனுப்பிக் கவிபாணக் காசியத்தில் உதவி செய்த பெருமையைப் பெற்றான்.

வாடும் பொம்மைகள்

சென்னை மெட்ரா டெவலப்மென்ட் பங்கித் கழகம் பரீட்சை மண்டபத்தில் கிருஷ்ணதேவ ராயர் தர்பார் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. நம்பாதவர்கள் அந்த மகத்தான காட்சியை நேரிக் அங்கு போய்ப் பார்க்கலாம்! அது மட்டுமா?.....

புரத கண்டத்தின் பழம் பெருமைகளை விளக்கும் காட்சிகள் ஒன்று இரண்டா? ராமாயண, மகாபாரதத்திலிருந்து கருக்கிய மான பல காட்சிகள், பாகவதக் காட்சிகள், புத்தர் வாழ்க்கை, ரதபுத்திரர்களின் பெருமை, செவ்வி, பீரோ, விவேகானந்தர், விடுதலைப் போரிக் காட்சிகள்-சாஸ்திரி தாய் கண்டியை கைப்பொப்பிட்ட காட்சி வரை... அப்பப்பா! நம்மைக் கைக்க நேர்வெந்தி அந்தப் பீஸ்தோக்கிச் செலுத்தி நம் நாட்டில் அருமை பெருமைகளை வெயிலாய் நமக்கு விளக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன பங்கித் கழகம் பரீட்சை மண்டபத்தில் அமைந்துள்ள பொம்மைகள் கண்டாட்சி. வெறும் பொம்மைகளா? இல்லை, சரித்திரம் கடலும் தீவனாக அற்புதக் கலைப் படைப்புக்கள்.

இந்தப் பொம்மைக் காட்சி தனி மூர் நுகவிக் தனராது உதற்பு, ஆர்வம், ஆராய்ச்சி, கை உதவம் இவைகளைப் பிரதி பரிப்பதாக இருக்கிறது. கமார் ஒரு ஆண்டு காலமும் ஏராளமான பொருளும் செலவிட்டு இந்த ஒப்பற்ற கண்டாட்சியை உருவாக்கி இருப்பவர் ஸ்ரீமதி சீலா ரத்னா பட்டேல் என்ற அம்மைவார்.

சென்னைக் இக் கண்டாட்சி இந்தியக் ஆய்வு அறிவாரிகள் எங்கத்தின் ஆதரவிக் நடக்கிறது. இக் கங்கத்திக் கழக நகர் குழுத் தலைவர் பி. வி. ரங்கநாத் கண்டாட்சி யிக் திறப்பு விழா சிதம்பாக் நடக்க ஏற்பாடுகளைச் செய் திருத்தார். கீழ்க் இயக்குகார் திரு சிதம்பாபு தலைமையிக் கலவி அமைச்சர் திரு தெருஞ் செழியன் கண்டாட்சியைத் திறந்து வைத்தார்.

ஒவ்வொரு காட்சியிலு ஒன்ற பொம்மைகளிக் கரு வம், உடை, அணிகள், அமைப்பு, சூழ்நிலை ஆகியவற் கறைப்பார்க்கும்பொது. தயா கிப்பாணிக் கலையுள்ளபும் ஆராய்ச்சியும் நன்கு பரிசீலிடு

கின்றன. ஒவாக்கும் குதவாண உபர குள்ள பொம்மைகள். ஒவ்வொன்றிக் குகத்திலும் ஒருவித பகலம். அங்க அமைப் புக்கும் அனலொரு அழகாக விளங்கு கின்றன. மெடை நாடகங்கலிக்கட இரு பகத்திரங்கள் உரைவாரும்பொது மற்றப் பகத்திரங்கள் பொம்மைபொவ திற்பகதப் பார்க்கலெயும். ஆனல் இந்தப் பொம்மை மெடை? ஒரு காட்சியிக் பத்தல் பொம் மைகள் இருதாய் ஒன்றுவது கம்மா இக்கி. ஏதாவது ஒரு பகவத்தை விளக்கும் வகையிக் "காழ்த்த" கொண்டிருக்கின் தன. அவற்றக்கு உணர்ச்சி கட்டுவது பொக் பிக்மனன காட்சி அமைப்பும் அங்க நிர்மானமும் வர்ணக் கோக்கையிபும் ஒளி அங்கப்பும் இருக்கின்றன. ஒரு மரம் எங்கும் அதன் இயற்கையான இலைகள், கவிசன், பூக்கள் எங்காரம் உண்டு!

இத்தகைய காட்சிகளை உருவாக்க ஸ்ரீமதி சீலா அவர்கள் குதவிக் அந்தக் காட்சியை வரை படமான வரைத்து கொண்டாராம். பிறகு அந்தச் சரித்திர காலத்துக்கு ஏற்ற உடை, நகை, குடி அங்கவாரங்கள் தயாரிக் கப்பறும். எங்காம் துணியிலுள்ள பொம் மைகள், கை கிரக்களுக்கு மெல்லிய அறு மினியக் கம்பி உகண்டகிய துணிக் கற்றல். அர்க்கு இந்தக் காட்சிகளுக்குப் பெருமன லுக்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது. பொருத்தமான பிக்புண்களை வேறு ஒருவர் தீட்டியிருக்கிறார், ஸ்ரீமதி சீலாவிக் ஆலோசனைவுடன்.

இவரது பொம்மைக் காட்சி ஸ்ரீரோப்பாவிக் ஆய்நிரலா, ஜெர்மனி, ரஷ்யா ஆகிய தேசக் களுக்குப் போய் கத்திருக்கிறது. இந்தியாவிக் தும் பல நகரங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறது.

"சத்திபெயவ ஸ்பித" என்ற பெயரிக் காத்திரியிக் காழ்க்கையை இத்தகைய வாரும் பொம்மைகளிக் உருவாக்கி வலும் இவருக்கு எத்தனையோ ஆசையாம். ஆனல் அரசாங்கம் அத்தகை ஒரு கப்பாக்கட வழங்க் கிரும்பலிக்கலாம். "பெரிய விஷய மாயிற்றோ! ஏராளமாகச் செவவாகுமே. என்ன செய்திறது? அரசாங்கத்திக் உதவி கெடக்குமாலும் என் கையும் பூர்த்திவாரும்" என்ற பெருமக்க கிறிமிறு ஸ்ரீமதி சீலா.

தமிழ் நாட்டில் இக் காட்சியை அமைக் கிருமே அதற்கு ஏற்றபடி ஒரு காட்சி

செய்ய வேண்டு மென்று திட்டமிட்டு, கண்ணியிக் கைதகலப் படித்து-கிரித்த குடியொரு பாண் டு பீசர் அவையிக் கண்ணி கலையிக் கெம்புடன் குழுரைக்கும் காட்சியை வேறு விவரணிக் தயாரித்துச் செர்த்திருக்கிறார்.

ஜனவரி 31த் தேதி முதல் பிப்ரவரி 20ம் தேதி வரை இக்காட்சி தடைபெறுகிறது. குழந்தைகள் நிறத்த வாய் லுடாயம் கண்டு கலிக்கக் கூடிய காட்சி இது. ஏன், பெரி வரைக்கும் 'கடக்' 'கண்டு விடப்படையும் காட்சிதான்.

- செவ்விக்

பண்டம் இன பண்டம்

பண்டத்திற்கு குடிசை -
சந்திரன், தேவராஜன், கோவிலூர் நாயுடு

61 தந்தையோ வைர விழாக்கல் நடக்கின்றன. கொஞ்சம் கூர்ந்து ஆராய்ந்தால் அவற்றில் பல வேறும், ரக்கம் வைரம்தான் என்பது புரிந்து போகும். ஆனால் அண்மையில் வடிமி மில்லிசை தடைபெற்ற வைர விழா, கோவிலூர் வைர விழா!

இதை யாரெனும் "உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினால் கோவிலூர் சென்று ஸ்ரீமான்சன் தேவராஜன், சந்திரன், ராஜ கோபால் & கோதரர்களுடன் பேசிப் பார்க்கலாம், அல்லது வடிமி மில்லிசையும் அதைச் சேர்ந்த பிற ஸ்தாபனங்களையும் நோக்கலாம், இவ்விடத்தில் கோவிலூர் கோவிலூர் விகிதம் செய்வதால், கண்ணால் பார்க்கத்தானும், காதால் கேட்டாலும் நிரூபிக்கத்தானும் கிடைக்கிற பதில் ஒன்றுதான்.

கோவிலூர் வைரமாக இந்த நிறுவனம் ஜோயிக்க காரணம் சகோதரர்களின் உழைப்புத் திறமை, அன்புடைமை, தேர்மை ஆகிய நிறப்பியல்புகளே. இவர்களது மிக்கவும், அதை எட்டிக்கொள்ளப்படுகின்ற உருவான பண்டம், கல்தாரி, ஆகப்பதிலி முதலியனவும் எவ்வளவு கத்தமாகக் காட்டி நகுவின்றவோ அந்த அளவு இவர்களது உன்னதமும் கத்தமானவை. இந்தக் குணங்களால் இவர்களுக்குப் பரம்பரைச் சொத்தின் ஓர் அங்கமாக வந்து சேர்ந்தன. ஆகவேதான் இவர்கள் புதுமைப் புரட்சி செய்ய நினைக்கையில் பண்டமையைப் போற்றவும் மறக்கவில்லை.

உதாரணத்துக்கு வடிமி மில்லிசை சென்னைத்தேய எடுத்துக் கொள்வோம். இச் சென்னை வடிமி வடிமி, அந்தந்த கோவிலூர் வடிமி வடிமி 'அவ்வாறு மாட்டில்' வடிமி! ஆனால் இவர்கள் வைர விழாவன்று கால் பூணையில் வைத்துக் கும்பிட்டு இந்த வடிமி விகிதத்தை மட்டுமல்ல, ரயிவரிமாவின் பழங்காலப் பட்டத்தையும் தான். அதே சமயம் இந்த மில்லிசை கத்தாபன குப் தங்கம் தத்தையுமான நிகு ஜி. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களிடம் அஞ்சலி செலுத்தி னார்கள். பூணூலுக்குப் பிரசாதம் வந்தபின்பு அதைத் தங்கம் சித்தப்பா நிகு வேங்கடசாமி நாயுடுவிடம் (சென்னை தாயகம்) முதலில் கொடுக்கச் செய்து அவரை வணங்கிப் பின் அவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

நிகு ஜி. குப்புசாமி நாயுடு எந்த இடத்தில் வைரம் இவர்கும் இரண்டு 'ஜி'களுடன் மிக எளிதான முறையில் குடிசைத் தொழிலை ஆரம்பித்தாரோ, அதே இடத்தில் இன்று வடிமி மில்லிசை அதுபாதுண்டு திறைவு விழா வினை பொட்டி பூணூல் நடத்தின.

கோவிலூர் வினைவும் பருத்திவெய்வலாம் தாட்டின் பிற பாக்களையும் அயல்தாடு கருத்தும் தூயரகவும் துணிவாகவும் உருமாற அனுப்பப்படுவதைப் பார்த்து மனம் நொந்து.

கத்தாபன் ஜி. குப்புசாமி நாயுடு

'ஏன் கோஷலியேயே ஒரு நாற்பு ஆகி
தொன்றிக் கட்டாது?' என்று தம்மைத் தாமே
கேட்டுக் கொண்டார் திரு குப்புசாமி.
கோஷல், "தெய்வகத்தின் மான்டெனிடர்"
என்று பின்னால் அழைக்கப்பட அன்று
விதிப்பிடவர்களுள் மூக்கியவரானவர் அவர்.
"இன்று கங்காஷலியேயே பல மில்கன் ஸ்டப்
பட்டும், இயத்திரங்கள் பிரிக்கப்பட்டும் வரு
கின்றன. ஆனால் கோஷலுக்கு வந்த சிறப்புப்
பெயர் இன்னும் திகழ்ந்திருக்கிறது!" என்று
செய்க்கையாகக் குறிப்பிட்டார் திரு சுந்தரம்.
கவலால் இயங்கும் இரண்டு நினைவுகள்
ஆரம்பித்த தொழில்தான் இன்று மிக
தனிமமான மூன்று மில்கனாகவும் ஒரு
தொழில் தொகுதியாகவும் வளர்ந்திருக்
கிறது. இதற்கு ஜி. குப்புசாமி நாடினார் அவர்
களின் உதவியும் தீர்க்கதரிசனருமே
மூக்கிய காரணங்கள்.

இன்று கங்காமி மில்கின் நிர்வாகப்
பொறுப்பை ஏற்றுள்ள சகோதரர்கள் மூவரில்
இளைவரான திரு ராஜகோடாய் அமெரிக்கன்
சைஸ் லூத் ஆண்ட்ஸ் தங்கியிருந்து துவளி
ஆகத் தொழிலில் வித்துள்ள நிர்வாகத்
தேர்ச்சி பெற்றுத் திரும்பியவர். வானியப்
பிராயத்தினராய்க் கண்ணுக்கு வட்சை

மாகத் தொற்றம் அளிக்கும்
இயற்குக்கு, மில் விவகாரங்
களிலிருந்து விடுதலை பெறும்
போது பிடித்தமான
பொழுதுபோக்கு வேட்டை
வாடுதல் உதவையில் காலநிப்
ஆட்டத்தில் பங்கு கொண்டு
பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார்.
செவ்விய, சோழவரத்தில்
நடைபெறும் மோட்டார்
காரி பந்தயங்களிலும் கலந்து
கொள்வார். நாடக, சங்கீதக்
கூடங்களில் ஈடுபாடு மிக்கவர்.

'அரசியலேயே தொழிற்
கக் கொண்டவர்களின் எண்
னிக்கை குன்றிய வேண்டும்;
தொழில் துறையிலும் விவா
பாரத்திலும் ஈடுபட்டுள்ள

தேர்மித்தந்தியோடு, சுந்தரம், மன்டெனிடர்,
தேவராஜாது

கே. ராஜகோபால்

கல்விமான்கள் நாட்டு நடப்
பில் அக்கறை கொண்டு இத்
நாட்டின் அரசியல் தரத்தை
உயர்த்த வேண்டும்' என்ற
ராஜாஜியின் கருத்தை ஏற்று,
பொறுப்புணர்ச்சியுடன் அரசி
யலில் இறங்கியவர் திரு
கே. சுந்தரம். ஏதோ கங்காமி
லில் சந்தாபனத்தின் நிர்
வாகம், வளர்ச்சி என்று
பார்க்கும்கொண்டு போகா
மல் அரசியல் சிக்கலில் -
அதுவும் இந்தியாவில் இன்று
நிலவும் சூழலில் - அகப்
பட்டுக் கொண்ட தென்றல்
அது நியாகம்தான். இத்
தகைய நியாகமன்பாண்மை
தம் நாட்டில் உயர் நிலையில்

உள்ள பல அறிவுரிகளுக்கும் ஏற்பட்டால் இத்
நாடு தனிதமாய் மூன்றாவது வரியுள்ளது.

சகோதரர்களில் மூத்தவரான தேவ
ராஜாது, அனாதாரணமான நிர்வாகத் திற
னும் விவாபார நுட்பமும் பெற்றிருப்பவர்.
தந்தை ஆரம்பித்து வைத்த பணியைத்
தொடர்ந்து நடத்துவதுடன் அதன் வளர்ச்
சிற்கும் சிறப்புக்கும் அளப்பரிய தொண்
டாற்றி வருபவர். ஸ்கீஸ் நாட்டவரின்
ஒத்துமழப்புடன் கோஷலியில் ஜவுலித் தொழி
லுக்குத் தேவையான இயத்திரங்களை உற்
பத்தி செய்யும் தொழிலகத்தை நிறுவினார்.

இன்றே நினைம தங்கியோக மாறிவிட்டது.
கங்காமி மில்க் துவளிக்கையும, நாற்பு ஆகி
இயத்திரங்களையும் அவ்வநாடுகளுக்கு ஏற்று
மதி செய்வது மட்டுமல்ல; இவைகளில்
ஓர் ஆர்வையே கங்காமி சந்தாபனம் நிர்
மாணித்துக் கொடுத்திருக்கிறது. வளர்ப்பம்
பொருவதில் தொடர்வி, இயத்திரங்களை
இயக்குவதில் அங்குள்ளோருக்குப் பயிற்சி

தொழில்தான் அரசியல் ஜி. வேண்டாமா துடிக்கென்று
மன்டெனிடர் வெள்ளுரை. பொத்தியினர்

அவியப்பது வரை எல்லாக் காரி
வர்களையும் வடிவம் மிகுந்த திரு
வாய்மே திட்டமிட்டுச் செய்
தது. மயேஷியாவில் இதை
பொன்று ஒரு மிக அமைத்துத்
தருமாறு இப்போது கோரிக்கை
வந்திருக்கிறது !

* * *

60ஷமி மிகுந்த வரை விழா
வடிவம் மட்டுமே 'சாக்ஸை
போர்த்திய பிரமுகர்களும்,
பாண்டி கோட்டுடன் இளை
ஞர்களும், வேஷ்டி சட்டை
புடல் பிறகும் வந்து குழமி
விட்டார்கள்.

அன்றை வ விழாவுக்குத்
தலைமை தாங்கிய ஸ்ரீ மண்டே
வியா சோஷலிஸ மாண்புமிகு
தாய்தெறித்து அடித்த அடி
யில் அது மண்டைவைப் போட்
டிருக்க வேண்டாம். இனி எத்
தர்ப்பலாதிக்க அடிவகுப் புத்
துயிர் அளித்து நிமிர்த்தி வைத்
தாய்தான் என்று !

"அதிக மக்களுக்கு வேலை
வாய்ப்புத் தருவது, உற்பத்தி
வைப் பெருக்குவது, விவசாயிக்
குறைப்பது, வாய்ப்புதரப் பரவ

வாகப் பலர் அதுவாசிக்கப் பிரித்தளிப்பது,
தெரிய வராமலுத்தையப் பெருக்குவது, ஏழை
நலனுக்குச் செய்வதனை ஒதுக்குவது, தொழி
லாளர் நலனைக் கவனிப்பது ஆகிய இவைதாம்
சோஷலிஸம் என்றால் அந்த சோஷலிஸம்
இங்கு ஏற்கனவே வடிவம் மிகுந்த கந்தாபனத்
தில் செயல்பட்டுத்தான் வருகிறது" என்று
அழகாசன் சொன்னார், பிரியா மந்தாபனம்
எனின் ஆலோசனாரான மண்டேவியா.

ஆக, நாட்டில் உள்ள தனியார் துறை
திருவனங்களைவாய் வடிவம் மிகுந்த கந்தாப
னம் போல் மெய்வே குறிப்பிட்ட குறைவிடுவது
கண்டிப்ப் நடக்கின்றனவா என்று அரசு என்
காணித்து வந்தாய் போதும், சோஷலிஸத்
தைக் கொண்டு வருவதாக மக்களை மயக்கி,
சிறுமினிற்றும் குழுவாசினிருக்கும் எம்ஜனிக்
கைக் கொண்டுகளை இறக்குமதி செய்ய வேண்
டது அவசியமில்லை.

திரு மண்டேவியா, தொழிலதிபர்களும்,
வந்ததகப் பிரமுகர்களும் இந்த சோஷலிஸ
மாண்பு பிரசாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு
கம்மா இருப்பதைத் தைரியமாகப் வந்தமை
வாகவும் கண்டித்தார். "அப்போது இவர்கள்
என்று கங்குகள் வருணித்துக் கொள்ளும் சத்
தர்ப்பலாதிக்க, தொழில் வந்ததகத் துறை
வீனர் மீது எத்தனை அபவாதுகளைக் கமத்தி
மக்களுக்கு அவர்கள் மீது வன்மம் வரைச்
செய்திருக்கிறார்கள் ! இத்தகப் போன்ற பிரசாரத்
துக்கு எதிர்த்தவடிக்கை நீங்கள் ஏன் மேற்
கொள்ளக் கூடாது ? மக்கள் தலனுக்கும்,
தொழில் வளர்ச்சிக்கும், நாட்டின் மேன்மைக்
கும் நீங்கள் ஆற்றியுள்ள பணிகளை மக்களுக்கு
விளக்குமாறு நீங்கள் ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக்
கூடாது ?" என்று ஆணி அடித்தாற்போல்
அழுத்தமாகக் கேட்டார் மண்டேவியா.

அடுத்த அம்சங்கள் கல்கி விசார்த்தனங்கள்

கிதமுடனேய இணைந்திருக்கீம்

தம்மைப் பற்றி தாமதமாக
கிக் கொள்வதா என்ற உத்த
வதையும், அடக்கத்தையும் உத்த
விட்டுத் தொழில் வந்ததகப்
பிரமுகர்கள் இவ்விஷயத்தில்
வைமை செலுத்த வேண்டும்.
இது பிரசாரம் ஆகாது; தத்
வாய்ப்பு நடவடிக்கையே.

அன்று - வரை விழாவின்
போது - தொழிலாளர், பங்கு
தாரர்கள், வாடிக்கையா
ளர்கள், விதிபோஸ்தர்கள்,
விவாபாரிகள், பொதுமக்கள்
ஆகிய பல மக்களையும்
வடிவம் மிகுந்த திருவனம் எத்த
அவர்களுக்குத் திருப்பிவிட்டவைத்
திருக்கெதிரை எப்போத உரை
முடிந்தது. தொழிலாளர்கள்,
நிர்வாகிகளுக்கு மாண்புமிகு
பொருளுடைமையின் அணி
வித்துமயிழ்த்தார்கள்! தொழிற்
சங்கத் தலைவர்கள் நிர்வா
கத்தை வரணவாய்ப் புத்த
தார்கள்! பங்குதாரர்கள்
தங்கள் மன திணைவைத் தெரி
வாய்ப்புதிக் கொண்டார்கள்!
விவாபாரிகளும் விநியோக
தர்களும் பிராட்டிகளுக்கள்.
பொதுமக்கள் தங்களுக்குத்

காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அறக்கட்டளை
களுக்காக தந்தி தெரிவித்தார்கள். இவை
வெல்லாம் ஏதோ வரை விழாவின் போது
எம்பிரதாயமாகக் கூறப்பட்ட சொற்கள்
ஆகவே; அந்தரங்கத்திவடல் மனப்பூர்வ
மாகப் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள்.

"தெவராஜாது அவர்கள் ஒவ்வொரு
போகிறேன் என்றார். இத்தகை ஒவ்வொரு
புறம், இத்தகை ஆற்றலும் திருவனமும் பல
விவரம் மிகுந்திருக்கும் அனுமதிக்கலாகாது.
அது வடிவம் மிகுந்த மட்டுமல்ல, நாட்
டுக்கே தண்டம்" என்றார் தொழிற்சங்கத்
கலைவர் ஒருவர்.

"பெரிய நாயக்கர் (கந்தாபகர் குப்பாமி)
"இத்தா! இத்த நூலை எடுத்துக் கொண்டு
போய் விவாபாரம் செய். கண்டம் ஏற்பா.
டால் என்னிடம் வந்து சொல்கு" என்பார்.
அதே அளவு பரிசும் அளவும் இன்னருக்கும்
நிர்வாகத்தினரிடையே காண்கிறேன்" என்
ருர் ஒரு விவாபாரி.

"இவ்வ நாயக்கர் (திரு வேங்கடசாமி
நாயுடு) பொருளாதார விஷயங்களில் புனி,
கெக்கைகள் ஏற்படும் போதெல்லாம் தெவ
ராஜாதுவும், சோதாரர்களும் அவர் போசனை
வைக் கேட்டு நடப்பார்கள். மலையாள வந்த
பிரகாரிகள் பணியான மறைத்துவிடும்" என்று
அன்றாது ஆற்றலும் போற்றினார், விஷய
மற்றித் ஒருவர்.

அரசியல் சார்பில்லாத தொழிற்சங்கம்,
தொழிலாளர் தயின் மட்டுமே கருத்திய்
கொண்டு இயங்கினால், எத்தனை ஆரிய
பெரிய சாதகங்களை நிகழ்த்த முடியும் என்ப
தற்கு மயேஷியா தோட்டத் தொழிலாளர்
சங்கத்தின் பிரதிநிதியாக வந்து, இவ்விழாவின்
பெரியவரது சொற்பொழிவு எடுத்துக்காட்ட

டாக்டர் அமைத்திருந்தது. தொடர்ந்த தொழிலாளர் நலனுக்காக அச்சங்கம் மேற்கொள்ளும் பணிகளின் பட்டியலை அவர் கூறி வருகையில் பிரமிப்பு ஏற்பட்டது. பல ஆயிரம் ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள ரப்பர் தொடர்ந்ததையே சங்கம் கிராமக்கு வாரியம் நடத்துவதெது. வங்கியில்லா திருவனந்தபுரம் ஒத்துவழைப்பதன் இப்போது துஷணித் தொழிலையும் இதற்கு அந்த நாட்டில் ஆம் நிறுவப் போகிறது!

“நான் இவர்களுடன் ஸிப்பாரம் செய்ய ஆரம்பித்து இன்று நவீன மில்லே நடத்துகிறேன். அந்த ஆலைக்குக் கம்பெனி சட்டப் பிள்ளாரம் தலைவர் வேறு. ஆனால் எங்களுக்கு உண்மை ‘சேர்மன்’ தேவராஜா அவர்களே. கொஞ்சமும் தயக்கமின்றி எங்கள் மில்லையும் தம்முடைய ஆலையாகவே பாவித்து, வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளை வழங்குங்கள்” என்று இங்கிலாந்து மில் அதிபர் மனம் விட்டுக் கூறினார்.

இந்த அளவு சர்மாஸ்யத் தொழிலாளியின் குறைகளையும் அனுதாபத்துடன் கேட்டு ஆவன செய்யும் குணம் சேகதாரர்களுக்கு உண்டு என்று அந்தக் கருவியில் நனைந்த ஓர் உள்ளம் ஒன்றியால் கங்க கலங்க என்னிடம் தெரியப்படுத்திக் கொண்டது. எப்போதும் தாயுடு மருத்துவமனையைப் பார்வையிட நான் சென்ற போது.

தனியைமையில் சத்தித்துப் பேசிய போது திரு சுந்தரம், எதிர்காலம் மிகவும் கவலை அளிப்பதாக இருப்பதை எடுத்துக் கூறினார். சரித்திரத்தில் இதுவரை காணாத அளவு பருத்தி விலை இன்று உயர்ந்திருக்கிறது. உற்பத்திக் குறைவுதான் காரணம். “பருத்தி உற்பத்தியில் அதிகக் கவனம் செலுத்தாது. அவர் நாட்டிலிருந்து பருத்தி இறக்குமதி செய்வதில் அரசு ஏராளமான அத்தியச் செலவுகளிலை வீணடிக்கிறது” என்றார்.

“அவ்வாறாகவே செயற்கை நூல் ஆடைகள் மிக மலிவாக இருக்கின்றனவே?”

என்றேன். சில மேற்கத்திய நாடுகளில் பருத்தி ஆடைகளிலிடச் செயற்கை நூல் ஆடைகள் மலிவு.

“அந்த அளவுக்கு இவ்வாறிலும் இங்கும் செயற்கை நூல் ஆடைகள் இப்போது உள் எதைவிட மிக மலிவாக விற்பனைக்கு வர முடியும். அரசாங்கம் வரிக்கை குறைத்தால்” என்றார் நிரு சுந்தரம்.

செயற்கை நூல் ஆடைகளின் விலை ஏதக் குறைவ லுந்துது உதவிவித் வரிவிதிப்பினால் இங்கு செயற்கையான முறையில் அதிகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது!

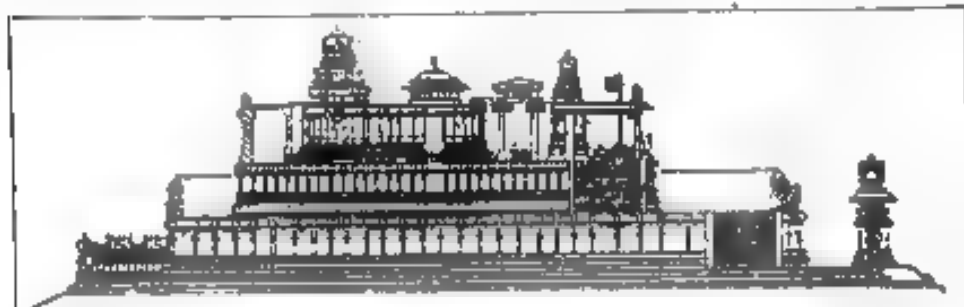
ஸிப்பாமில் போய்போது திரு சுந்தரம் கூறிய கருத்துக்கள் சித்தரிக்கமுடியாத சிவ எண்ணங்கள்.

“புதிதாய் ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து வேறறி காண்பதைவிட ஏற்கனவே குரளவு வளர்ந்து விட்டிருக்கிற ஸ்தாபனம் மேலும் வளர்க்கி அடைவதும் புதிய துறைகளில் கிளைவிட்டுப் படர்வதும் கவனம். இதனால் நாட்டின் முன்னேற்றம் துரிதமடையும். இதை அரசு புரிந்து கொள்ளாமல், ‘ஏசு போகம்’ என்ற சொல்லைக் காட்டி பல முறுத்துவது; நாட்டில் தொழில், பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாக நிற்கிறது. தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னுலது ஸ்தானம் பெற்றிருக்க தமிழ் நாடு. அந்தப் பெருமையை இழந்து, மைசூர் தன்னைத் தோற்க அடிக்க அனுமதித்து விட்டது.”

இழந்த பெருமையை மீண்டும் பெறவும், இன்னும் முதன்மைத்தானத்தையே அடையவும் காலத்தை வீணுக்காது உறுதியுடன் உழைக்க வேண்டிய தருணம் இது. இதற்குத் தமிழக அரசும் மத்திய அரசும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிக்க வேண்டும்.

வரை விழா காணும் வங்கியில் பெற்றிருக்கும் வங்கியி் சட்டாட்சம் இந்த மாநிலம் முழுவதற்கும் பரவட்டும்; அதற்கும் மேல் தேசம் முழுவதும் அவளது அருள்பார்வை வில் நனியட்டும்.

— டி. ராஜேந்திரன்

புது தில்லி, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகரத் ஸ்வாமி கோயில் கட்டிட நிதிக்காக

ஸங்கீத கலாநிதி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி & பார்ட்டி

14-2-1971 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு

புதுதில்லி, விக்குான பவன் அரங்கில்

உபராஜ்முரபதி மேன்மைதங்கிய ஸ்ரீ ஜி.எஸ். பதக் அவர்கள் தலைமையில் இரவுகள்

டிக்கெட்டுகள் : ரூ. 250/-, 100/-, 50/-, 10/-, 5/-

காந்திகள் பணியின்

“என் சிவாரித்து அண்ணன் தங்க
கண்ணில் உன்னைப் பார்த்தேன்
மூன்று கை அடியை அந்த நாயோர்”

சுருதி: 100!

உயிர் விரிப்புகள், அகற்றிகள் வரக்க
வெய்யா வந்தவள் சேந்தத் தம்
தமிழ் கடமைகள் குற்றமே.

மேலே கண்ட வாகனம் சென்ற தகரப்
பொக்குவரத்தின் பிரதான சிவங்கலிக்
பெரிய எழுத்துக்களில் காட்சி வளிக்கிறது.

சரிபத்தில் சென்ற மெரினாப் பகுதியில்
நான்கு பேர்வளின் உயிரை மொத்தமாகப்
பொக்கிய பாரிஸின் - மத்தையெனில் பல்
கூரைவர் கண்டனக்கு, அன்று அவர் தம்
பயலை எடுத்துக் கொண்டு வேலைக்குக் கிளம்
யிய போது இந்த அறிவிப்பு கண்ணில் பட்
டதா இயல்பா என்று தமக்குத் தெரிவது,
ஆனால் அவர் சென்ற மாதையில் அவருடைய
பயலாக்கு முன்னும் ஓடித் கொண்டிருந்த ஒரு
டாக்ஸி ரண்டாக அவர் பார்வையில் கிழிந்த
தாகவும், அதன் ஓட்டத்துடன் போட்டி
போட்டு அதை முத்திப் பெருமை அடைய
வேண்டும் என்ற உற்சாகம் பெருமிதத்தில்
பயலாமை பக்கவாட்டில் முதிர்விட்டதாகவும்,
எதிரொலித்தல் பற்றிக் கொஞ்சம்கூட அவ
தம்பிக்கப்படாமல் அந்த ரோட்டில் வந்து
கொண்டிருந்த நான்கு அப்பாவிவளின் உயி
ரைத் தம் பய் மூலம் வேதனைக்கு இடம்
கொடுக்காமல் கண் இமைக்கும் நேரத்தில்
பொக்கியதாகவும் கேள்விப்படுகிறோம். உயி
ருக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பா இது? ஓட்டுவதில்
கவனம் செலுத்தும் முறைகள் இது?

ஒரு வேளை அந்த பயலில் பிரேக்குகள் சரி
வாக இயங்கியிருப்போ என்ற சந்தேகமும்
எழுவாம்.

பொக்குவரத்து இலாகாவின் உறுதி
வாகச் சொல்லுகிறார்கள்: “அந்தப் பயலின்
பிரேக்குகள் விபத்து நடப்பதற்கு முன்னும்
சரியாக இயங்கின. விபத்து நடந்த நேர
பரிசோதித்துப் பார்த்த போதும் அவை எந்த
விதத்திலும் பழுதடைந்திருக்க வில்லை”
என்று. எந்திரக் கோவாறு இல்லை... அப்
படியானால்....?

“பிற்பகல் வேளை. கடற்காற்று இத
மாக, கமமாக வீசிக் களிப்படைத்திருக்கும்
கூரைவர் மூகத்தில் பட்டு ஒருவித இன்ப
மயக்கத்தை உண்டாக்கி மெய்மறந்து போகச்
செய்திருக்கலாம். இப்படியெல்லாம் ஒரு
கூரைவர் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்
காகத்தான் கூரைவருக்குச் சில உடுப்பு
விதிகள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். கழுத்தை

உயிரும் ஊர்தியும்

நுடிய கோட், தெற்றிப் பொட்டை
மறைக்கக் குண்டா-இவற்றை உயிரோ
கப்படுத்தியாக வேண்டும் என்று
கொல்வதற்குத் தகுந்த காரணங்கள்
உண்டு. குளிர்ந்த காற்று கழுத்தில்,
பொட்டில், தெற்றியில் வீசி உரையும்
போது புண்களைப் பாதிக்கும்” என்று
சூர் சொந்தத்தில் கார் வைத்து ஓட்டி
அனுபவம் பெற்றவர்.

ஐயத்து!!

பெருவாடையான பொக்குவரத்து பய்
கூரைவர்களைப் பணியனுடன்தான் பார்க்
கிறோம். சில பேரை முன்னிரவு வேளைகளில்
கூட கவனிக்கொண்டேனேயே பார்க்கிறோம்.

விபத்தில் சம்பந்தப்பட்ட கூரைவர்
சபாபதியை அவருடைய நெருங்கிய தன்பர்
ஒருவர் போலிஸ் காவலில் இருக்கையில்
போய் பார்த்த போது, “எனக்கு ஒண்
னுமே சொல்லத் தெரியலை. எல்லாம் விதி
எப்படி இந்த விபத்து நடந்தது என்பேர்
தெரியவில்லை” என்றாராம். அந்த தன்பர்
மேலும் என்ன கூறினார் தெரியுமா?

“தாக்க சபாபதியைச் சின்னத் தம்பிக்கு
தான் கூப்பிடுவோம். மூப்பது வயசுக்கும்,
இன்னும் அவர் பிரம்மச்சாரிதான்! கொஞ்
சம் மூரட்டு சபாபதி. ஆனால் வம்புதும்புக்குப்

போக மட்டார்! வேலைக்குப் போகாத நேரத்திலே அவர் கைலிலே எப்போதும் ஏதாவது புஸ்தகம் இருந்துக்கிட்டே இருக்கும்! அடிக்கடி தான் திருக்குறள் புஸ்தகத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். கொஞ்ச நாளைக்கு முத்தி வரை அவர் ஏதோ காரணத்தினாலே வேலைக்குப் போகாமல் இருந்தார். அப்போதும் தான் வேலைக்குப் போக ஆரம்பித்தார். விபத்து நடத்த நினைத்தன்று அவருக்கு வேலைக்குக் கொம்ப அய்யனாடி உற்சாகம் இல்லை. சில நாட்கள் விடலாமா என்று விட்டில் உட்கார்ந்திருந்த போது அவருடைய தாயார், 'ஏம்பா! ஏன் இப்படிச் சும்மா உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? வேலைக்குப் போயேன்!' என்று தச்சித்திருக்கிறாள். நினைத் தம்பிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. "இங்கிலிக்கு வேலை"

விபத்து!

க்குப் போனும் தான் நெய்திலுக்குத்தான் போயேன்" என்று இருந்தது விட்டு வேலைக்குக் கொம்பிருந்தார். பாவம்! அவர் தாக்கிலே அன்று அந்த கார்த்திகை விபத்தினால் வந்திருக்க வேண்டாம்" என்கிறார்.

மனத்தினால் சவனமோ குழப்பமோ இருந்தால் கூட அவை கவனத்தைப் பாதிக்கும் அல்லவா?

விபத்தை நேரடியாகப் பார்த்த ஒரு ராணி மேரி கல்லூரி மாணவிக் கு இன்னும் அந்த அதிர்ச்சி திரையிலே. "அப்போது எங்களுக்கு வகுப்பு நடந்துகொண்டிருந்தது. நிட்ரென்று பஸ் ரோட் பக்கத்திலிருந்து பப்படென்று சத்தம் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து மனித ஆரவாரமும் கேட்டது. மாணவியர் எல்லோரும் வகுப்பறையை விட்டு வெளியே வந்து காம்பவுண்டுச் சுவரை நோக்கிப் போனோம். எம் பார்வையில் பட்ட காட்சி என்னை அதிர்ச்சி அடைபச் செய்தது. அந்த பக்கமே மூன் பக்கத்து 'கிரிஸ்' பகுதியில் ஒரு மனித

உடல் சிங்கு பின்னமாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. எனக்கு ஏரே 'ஷாக்', கற்பனையிலும் நினைக்க முடியாத கோரக் காட்சி அது. தான் இன்னும் அதை நினைத்துப் பார்த்து நடுங்குகிறேன்" என்கிறார்.

இத்தனை அமளி துமளிகளுக்கும் காரணமாக இருந்தது என்று சொல்லப்படும் அந்த டாக்ஸி, இந்த ஆரவாரத்தில், வயது பக்கம் திருப்பி, லாபிடில் ரோட் வழியாக மாயமாய் மறைந்து விட்டது என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

நேரப் போக்குவரத்துப் பங்களிப் பொது மக்களுக்கு வசதிகள் அதிகரித்திருக்கின்றனவா என்ற கேள்விக்கு நம்முடைய முறையில் பதில் கொடுப்பது அரிது. ஆனால் நேரப் போக்குவரத்து பங்களிப் பொதுமக்களுக்கு ஆபத்து அதிகரித்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் நிச்சயம் 'ஆமாம்' என்ற பதில் கொடுக்கும். பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி விபத்துச் செய்திகள் வெளியாகுபடுத இதற்குக் காரணம். பல சந்தர்ப்பங்களில் சிறு விபத்தாயின், நேர்த்து இடத்தில் பஸ்ஸை டிரைவர் நிறுத்துவது கூட இல்லை. பொதுமக்களின் கோபம், விசாரணை முத்தியவற்றிலிருந்து தப்பி பஸ்ஸை ஒட்டிக் கொண்டு போய் விடுகிறார் பொதுப்பித்தி.

"என்னதாறுக்கு நேரப்பட்ட பங்களி நேரப் போக்குவரத்துப் பிரிவில் ஒடுகின்றன. சென்னை நேரப் பாதைகள் இனிமேல் தாங்களது என்ற அளவுக்கு உரிச எட்டத்தையாகனப் போக்குவரத்து மட்டி விட்டது. பொதுமக்களின் சொல்லியத்துக்காகக் குறுகலான தெருக்கள் வழியாகக் கூட புது பஸ் பாதைகள் அமைத்திருக்கிறோம்" என்கிறார் போக்குவரத்துத் துறை அதிகாரி ஒருவர்.

பங்களி ஒட்டலாம். ஆனால் பொதுமக்களுக்கு வசதியாக ஒடுகின்றனவா? மாலை நேரங்களில் காரியாலயங்களில் மீறிந்து விடு திரும்ப மென்ஸ்ட் ரோடு, சென்ட்ரல் போன்ட்ரூட்டில் களில் பொதுஜனங்கள் மணிக்கணக்கில் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை மாறவில்லை. காலைப் பள்ளி, கூலுரிகளுக்குப் போகும் மாணவ மாணவியர், பிபுட் போர்டுக் அத்தரத்தித் தொங்கிக் கொண்டு போவது அன்றாட அவலமாகி விட்டது.

விபத்துக்குக் காரணமாக இருந்த பஸ், புதிதாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் 'நிற்கும் பஸ்' (Standee Bus).

கிரிஸ்டி!

பொதுமக்கள் அந்த வண்டிக்கு அபிமானமாகச் சூட்டியிருக்கும் பெயர் 'நாய் வண்டி'! இந்த ரக பண்டமையும் பழைய ரக பண்டமையும் ஒட்டுவதில் ஏதாவது விசேஷ வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று ஒரு டிராவர்ன்ஸ் போர்ட் டிரைவரிடம் விசாரித்தபோது அவர் அப்படி வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்கிறார். அவர் குறிப்பிட்டுக் குறைகள் இரண்டு. நகரப் போக்குவரத்து பங்களிஸ் பராமரிப்பில் செலுத்தும் கவனம் போதாது. குறைந்த எண்ணிக்கையான ஊழியர்களுக்கு அதிக பஸ்களை இரவு வேளையில் டிரைவரின் ஒதுக்குவதனால் அந்த ஊழியர்கள் நிறைமயமாகச் செயல்பட மாட்டார்கள் என்பது ஒன்று. இரண்டாவது ஒரு முயற்சியிலிருந்து மறுமுறை போவதற்கான அவகாசம் பஸ் பாதையில் பொதுமக்களாக இல்லை என்பது. விபத்துகள் ஏற்பட குதல் காரணம் உதவுகிறது. நேரத்தைக் கண்டிப்பிடுகிற பஸ் இடைவேளை வட்டாப்புக்கள் கண்டக்டர் இரட்டை விலை கொடுத்துக் காத்திருப்பவர்களின் கவலை நெரிசல்களைக் கொட்டிக் கொள்ள இரண்டாவது உதவுகிறது.

"எத்தப் பாதையிலும் ஒரேய் அவகாசம் போதவில்லை என்று டிரைவர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டாக. நேரத்தை அதிகப் படுத்துவது வேலு கையம்" என்று போக்குவரத்துத் துறை அதிகாரி. டிரைவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஏதாவது முயற்சி செய்கிறார்களா என்று தெரிவிக்கில்லை. உதாரணமாக

மெல்வியூட்டும் திருவள்ளிக்கோணிலும் இடைவீல் 2.1ம் நம்பர் பஸ் பாதையில் பத்தொன்பது 'வட்டாப்'புகள் இருக்கின்றன. இதும் நேரம் 2.1 நிமிடம் என்று சொல்கிறார்கள். காலை மாலை நேரங்களில் இந்தப் பாதையில் ஒரேய் பஸ்கள் மக்களின் சாபத்துக்கு ஆளாகாமல் இருப்பதில்லை!

தனிவார நடத்தும் பஸ் நிறுவனங்கள் பொதுமக்களின் நலனில் எவ்வளவு அக்கறை காண்பிக்கின்றன என்பதைக் கவனிக்க நகர பஸ் டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. போட்டி இல்லை என்ற ஒரே காரணத்தினால் எந்த வித பாதாளும் விளைவிக்கவரமா? இதுதான் தேவியாக்குவதில் நடத்துவம் என்று இந்த தேவிய மயம் அவசியம்தானா?

நகர பஸ் போக்குவரத்து இலாகா, நிறுவனமே பொதுமக்கள் நலனில் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று நினைத்தால் பஸ் பராமரிப்பில் இன்னும் சிறந்தது காட்ட வேண்டும். அதிகப்படியான பஸ்களை அவசியமான வழிகளில் நெருக்கடி நேரத்தில் ஓட்டச் செய்ய வேண்டும். பொதுமை இவ்வாத கண்டக்டர்களுக்கு. மாற்றுப் பணி கொடுத்து ஒதுக்க வேண்டும், பஸ்களை விபத்துக்குக் காக்கும் டிரைவர்களின் கிசென்யக்களை நிரத்தரமாக ரத்து செய்ய வேண்டும். இந்த விஷயங்களை அவர்கள் கவனிக்காமல் இருப்பது கையம். ஆனால் எட்டைக் கணக்கான நகர மக்கள் நலம் கஷ்டங்களின் மறக்க மாட்டார்கள்.

- பட்டினத்தரசர்

தட்டியில் புகுந்தால்...

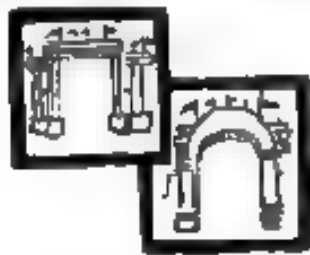
நேரத்தில் வரத்தின் நெருக்கடி அடைந்து விடுவதால் போடிக் கூடாது என்று வாய் துறை அதிகாரிகளே உறுதி.

கட்டிடங்கள் ஒழுங்கு ஒழுங்காகவும் எந்தெந்த தெரிந்தவர்கள் நம் தமிழ்நாடு மக்கள்.

'ஆட' என்னும் விலக்குத்தரண போடிக் கூடாது? எட்டம் தட்டியில் புகுந்தால் எங்களுக்குக் கோபத்தில்

F அமெரிக்கா ஆர்பி ஸ்ரீஸ்ரீ எட்டம் ஏற்பட்ட 200 ஆண்டுகள் ஆகியும் 25 நிமிட நகரத்தால் வந்துள்ளன. ஆனால் நகர ஆர்பிஸ் நிர்ணய எட்டம் ஏற்பட்டு 21 ஆண்டுகள் 25 நிமிடத்தினால் வந்து விட்டன!

— 'நிதி' கருத்தம்.

மதராஸ் அமைதிச் சேவைச் சிக் பாசி 6 மாத காலத்தில் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு டெலிபாஸ் பீம் வட்டியிலிருந்து!

-கடமல் ஆய்இந்திரன்

புகை தெரியும் எல்லா போஸ் புகைகளைத் தான் மான வரிக்கைகள் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் நம் மக்கள்.

நெருக்கடி அடைந்துவிட்டேட்டப் பந்தம் போடிக் கூடாது? சென்னை உலகமான் விலையில் இரு கட்டிட பந்தங்களில் பங்குள்ளன!

இப்படியும் பந்தம் போடாமல் என்று யாராவது கூப்போன் எழுப்பினால், நாகரிக நேர்த்துக்களை எங்கே போடோம்? வேறு நிழல்க்கைக்காரத்தால் போடோம் என்று கூற எத்தனை நேரம் வீழ்க்கும்?

— ஏ. வி. சி.

சென்ற மாதம் 4 ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் புது பெண்கள் வீல் கிடைத்து வந்த பழைய வீல்கள் இரெண்டுகூட 12 ஆயிரத்துக்குக் கிடைப்பதில்லை. காரணம் - நேரத்தில்!

—கடமல் ஆய்இந்திரன் - பாசி.

இவர் பரிசம் இருத்ததா யெனவே இவர் 13, 23, 37 ரங்கன் எடுத்திருந்த சத்தர்ப் பங்கையில் ஆட்டமிழக்கையில் தப்பினார். ஆவர் கொடுத்த 'காட்சி'களை நம் ஆட்டக் காரர்கள் தவறா விட்டதால் அங்குக்கு அடித்தது யோவா! இவ்வகை அணிபின் முதல் இன்விஸிபிள் எலான்ஸ் டர்ஷன்டோ (53 ரங்). மிக் கேட் பீஸர் ஹாமர் (52 ரங்) இருவரும் தங்கு அடி யதும், யெங்கராக்கை 8 மிக்மெட்டுக்களை வீழ்த்திய தம் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்தாடு அணி ஆடத் தொடங்கியதும் இவ்வகை அணிமையப் போலவே 5 மிக் கேட்டுக்கள் 5 ரங்களுக்குச் சேர்த்தது. முன்னுதராக ஆட வந்த மைப்பின் டாக்கி அந் புதமான ஆடி 102 ரங்கன் எடுத்தார். இவ்வாண்டு இப் பந்தயத்தில் சதம் எடுத்தவர் டாக்கி இருவர்தான். யெங்கராக்கைப் பந்து வீச்சில் காங் பித்த திறமையை 'பாட்' செம்புநிறம் காண்பித்தார். இவர் எடுத்த 52 ரங்கையும், கனியோம் எடுத்த 53 ரங்கையும் முதல் இன்விஸிபிள் வெற்றியை காண்பித்த செவ்வ உதவியை. இவ்வகை போலின் எப்-இன்வெய்டர் கெதற்கு அருமாளான யோவாப் பந்து வீசி 54 ரங்கன் கொடுத்து 5 மிக்மெட்டுக்களை வீழ்த்தினார். இவ்வகையை விடத் தமிழ்தாடு 45 ரங் முதல் இன்விஸிபிள் கூடுதலாக எடுத்து விட்டது.

இவ்வகை இரண்டாவது முதலாக ஆடத் தொடங்கியதும் மிக்மெட்டுக்கள் மனமெவென்று சேர்த்தது. கடைசி நாளன்று (24ம்நேதி) பீதபகம் இரண்டு மணிக்கு

இரண்டாக அணி 139 ஓட்டம் களுக்கு 'ஆப் அபுட்' ஆன போது 155 நிமிடங்களில் 97 ரங்கன் எடுத்ததும் தமிழ்தாட்டுக்கு முழு வெற்றி என்ற நிலை ஏற்பட்டது. 17 ஓவர்கள் வந்து வீசி 25 ரங் களுக்கு தடபாத்து 4 மிக்மெட். டுக்களை வீழ்த்தித் தமிழ்தாடு அணிபின் முழு வெற்றிக்குச் சாதகமான நிலையை ஏற்படுத்தினார். இவ்வகையில் முதல் இன்விஸிபிள் இரண்டு 'காட்சி'களைக் கொண்ட விட்ட 4. இ. சிவராசன் இரண்டாவது இன்விஸிபிள் ஈன்று 'காட்சி'கள் பிடித்து, இழந்த பெருமையைத் திரும்பப் பெற்றார். 20 மிட்டர் தாரம் ஓடிப் பிடித்த 'காட்சி', எருங்கு புரண்டு தளரவில்லிவந்து ஒத்தளரக் கவனிக்கும் இவர் பதமதப் பிடித்தது இரண்டும் ரகிரகனின் லாராட்டைப் பெற்றது.

கோபாலிருக்கும்போதும் சதம் கரும் தமிழ்தாட்டின் இரண்டாவது இன்விஸிபிள் கைத் தொடங்கி, 'கடும்' வண்டி வேகத்தில் ஆடித் கோவ் டுக்குத் தடை ரகிரகன் வரவேற்கவில்லை. நாம் இருப் பதுசெப்பாக்கம்மைதானா அல்லது இவ்வொத்தா என்று சந்தேகிக்கும்படி எதிர் பாளாதவிதமான மனநிலை மீட்டுப் பெய்து. இனி ஆட்டம் தொடராதது என்று திருவாப்புகளும் நானு மணிக்கு முடிவேருக்கும்படி ஆயிற்று. சென்னைவீக் மனநிலை காரணமாக கடைசி நாள ஆட்டம் முடிவு காண இவ்வாறும் தடைப்பட்டது இதுவே முதல் தடவைவாகும்.

முதல் இன்விஸிபிள் வெற்றியை போட்டி கோபாலன் பரிசுக் கோப்பையை எ.தி. ராமச்சிவ் தமிழ்தாடு காட்டினார்.

ஜனவரி 31, 22, 24ல் நேதிகளில் சென்னை யெப்பாக் கம் மைதானத்தில் இவ்வகைக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கு விட்டபே தடைபெற்ற முன்று நாள்கள் மிக்மெட் பந்தயத்தில், முதல் இன்விஸிபிள் தமிழ்தாடு எடுத்ததானது ரங்கன் காரணமாக வெற்றி பெற்று எம். ஜே. கோபாலன் பரிசுக் கோப்பையைத் திரும்பப் பெற்றது. 1951-52ல் திரும்பப்பெற்ற கோபாலன் பரிசுப் பந்தயங்களில் இதுவரை இவ்வகை பதிலுக்கு தடவைவும், தமிழ்தாடு இத்த தடவைவும் வெற்றியடைத் துள்ளது. மிகோர் விவரம்: இவ்வகை முதல் இன்விஸிபிள்: 173; இரண்டாவது இன்விஸிபிள்: ஒரு மிக்மெட் தடித்ததற்கு இருபது ரங்கன்.

மூலா - தமிழ்நாடு போட்டி இவ்வகை வெற்றிபெற்று முதலில் ஆடத் தொடங்கி 17 ரங்கன் எடுப்பதற்குள் 3 மிக்மெட்டுக்களை இழந்தது. ஆனால் நான்காவதாக ஆட வந்த டேவிட் ஹதன் 97 ரங்கன் எடுத்தார், அநிர்ஷ்ட வசமாக. ஆம்; அநிர்ஷ்டம்

மூலகர் :
டாக்கி
காட்டிச் செல்வ
ராமச்சிவ்

கோபாலன்

கோப்பையை கேட்கும்!

யெங்கராக்கைவிடம் அளித்தார். தென் சிராத்திய அணிக்குத் தங்கைப் பவித்த வெற்றிபெற்ற யெங்கராக்கை சமீபத்தில் துலிப் கோப்பையைப் பெற்றது திரைவிருக்குமே! - மணவர்

மோகினிகீதவு

நான்காம் அத்தியாயம்

புரண சத்திரன் உச்சி வானத்தை நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்தான். அந்தத் தீவுக்கு 'மோகினித் தீவு' என்று ஏன் பெயர் வந்தது என்பது தமக்குத் தெரியாது என்று கப்பலும் காப்டன் சொல்வது எவர்க்கு நினைவு வந்தது. அதற்குக் காரணம் தேடவா வேண்டும்? நள்ளிரவில் வெள்ளி நிலவில் அந்தத் தீவை ஒரு தடவை பார்த்தவர்களுக்கு 'மோகினித் தீவு' என்றும் பெயர் எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பது உடனே தெரிந்து போய்விடும்.

சொர்க்க புயலிலிருந்து ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் ஒரு சிறு பகுதி தனித் துண்டாகப் பிரிந்து வந்து கடலில் விழுந்து அங்கேயே மிதப்பது போல மோகினித் தீவு அச்சமையும் காட்டுக அளித்தது. சொர்க்கத்திலிருந்து அந்தத் துண்டு பிரிந்து விழுந்த சமயத்தில் அத்துடன் விழுந்துவிட்ட தேவனும் தேவியுந்தான் இந்தத் தம்பதிகள் போலாம்! ஆனால் தேவலோகத்துத் தம்பதிகளாயிருந்தாலும், பூமோகத்துச் சதிபதிகளைப் போலவேதான் இவர்கள் அடிக்கடி விவாதத்திலும் விவகாரத்திலும் ஈடுபடுகிறார்கள்!...

மோகினித் தீவின் அந்தச் சந்தர்ப்புஷன் "முகத்தில் இரு வான்களுடன் கூடிய 'கொல்லியம்பாலை'யை மதுரை வீல் சுருமார சோழன் சந்தித்தான்" என்று சொல்வதும் அவன் அருகில் வீற்றிருந்த வனிதாமணி குறுக்கிட்டான்.

"பெண் குலத்தைப் பற்றி இவ்விதம் அடிக்கடி ஏதாவது திறதை மொழி கூறு விட்டால் புகுஷர்களுக்குத் தலை வெடித்து விடும் போகிறுக்கிறது!" என்றான். பால் நிலவு பட்டு அவனுடைய பால் வடிபும் முகம் தந்தத்தினால்

செய்த பதுமையின் முகம் போலத் திகழ்த்தது. ஆனால் அந்தப் பதுமை முகத்தில் ஜீவகளை தனம்பிடித்து அந்த முகத்திலிருந்து கரிய விழிகள் சத்திர கிரணங்கள்

பட்டு எழுந்த எதிரொளித் கதிர்கள் வாய்களாகவும் வேல்களாகவும், வற்றாயுதத்தின் வீச்சுக்களாகவும் ஜொலித்தன.

பாணவமார்களின் வாளை யொத்த விழிகளைப் பற்றி அந்த ஆடவன் கூறியது அப்படி பொன்னும் தவறில்லை என்று எனக்குத் தோன்றியது.

அவன் தன் காதலியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுப் புண்ணை புரிந்த வண்ணம் அவன் முகத்தை உற்று நோக்கினான். "மன்னிக்க வேண்டும். புலவன் மோகினியைக் 'கொல்லியம் பாலை' என்று தான் கூறியது குற்றம்தான். அவனுடைய கண்களை வான்கள் என்றும் வேல்கள் என்றும் கூறியது அளதவிடப் பெரிய குற்றம். 'அமுக கிரணங்களை' அன்னி வீசும் ஜீவக் கடர் ஒளிகள்' என்று அவனுடைய கண்களைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்!" என்றான்.

புலவன் மோகினி என்ற பெயரை அவன் சொன்னவுடனேயே எனக்குக் கதையில் பெரிய நினைவு சென்றது. "என்ன என்ன? சுருமார சோழன் மதுரையில் சந்தித்த 'கொல்லியம் பாலை' பாண்டிய குமாரிதானா? பராக்கிரம பாண்டியரின் ஒரே புதல்விமா?" என்று விடப்பூடன் கேட்டேன்.

"ஆம், ஐயா! சுருமார சோழன் மதுரைமா நகருக்குச் சென்ற போது அவனுடைய விதியும் அவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றது. விதியின் வலிமை மிகப் பெரிது என்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். விதி வலிமையுடன் கூட ஒரு பெண்ணின் மன உறுதியும் சோந்து விட்டால் அந்த இரண்டு சக்திகளுக்கு முன்னால் யாரால் எதிர்த்து திங்க முடியும்? சுருமாரனும் எதிர்த்து திங்க முடியவில்லை. ஆனமட்டும் அவன்

பேரராடிப் பார்த்தும் கடைசியில் சரணாகதி அடைப நேர்ந்தது...."

"நங்கள் கதை சொல் கிறீர்களா? அவ்வது புதிர் பேர்குதிரீர்களா? பாவம்!

இவருக்கு நீங்கள் சொல்வது ஒன்றுமே புரியவில்லை. மதுரைமீது நடத்ததை இனிமேல் நான் கொஞ்சம் சொல்வட்டுமா ?" என்று கேட்டு விட்டு, அந்த இளமங்கை உடனே சொல்வதற்குத் தொடங்கினாள் :-

"மதுரைமீது அப்போது தேவேந்திரர் சிற்பி என்பவர் பிரசித்தி பெற்றிருந்தார். அவர் வயது முதிர்ந்தவர். அவருக்கு மனைவி மக்கள் வாரும் இல்லை. அவர் எவ்வாறாயினும் செய்து கொண்ட

னிலும், கலைத் தேவையைத் தாம் நிரூபணம் செய்து கொண்டிருப்பதாகவும் வேறொரு மனைவிக்குத் தமது அகத்தில் இடமில்லவென்றும் சில சமயம் அவர் சொல்லுவது உண்டு. பராக்கிரம பாண்டியருக்குத் தேவேந்திரர் சிற்பியிடம் அபிமானம் இருந்தது. தேவேந்திரர் சிற்பியின் சிற்பக் கூடத்துக்கு அவர் சில சமயம் செல்லுவதுண்டு. தம்முடன் தம் சூமாரி புவனமோகினியையும் அழைத்துப் போவார். குடும்பமும் குழந்தைகளும் இவ்வாறு தேவேந்திரர்

சிற்பிக்கு ராஜகுமாரியிடம் மிகுந்த
வாஞ்சை ஏற்பட்டது. ராஜகுமாரிக்
கும் தேவேந்திரர் சிற்பியிடம் அன்பு
உண்டாவி வளர்ந்தது. அந்த அன்பு
காரணமாகச் சிற்பக் கலைவிடத்திலும்
அவளுக்குப் பற்று ஏற்பட்டது.

பராக்கிரம பாண்டியர் தம்முடைய
ஆட்சிக் காலத்தில் மீனாட்சி அம்மன்
கோயிலைப் புதுப்பித்துக் கட்ட விரும்பி
னார். அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்
களைச் செய்யும்படி தேவேந்திரர் சிற்பிக்
குச் சொல்லியிருந்தார். தஞ்சை நகரில்

ராஜ ராஜ சோழர் கட்டிய பிரகதீஸ்வர
ஆலயத்தைப் பார்த்த பின்னர் மதுரை
மீனாட்சி அம்மன் கோயிலை அதைவிடப்
பெரிதாகக் கட்ட வேண்டும் என்ற
ஆசை பராக்கிரம பாண்டியருக்கு ஏற்
பட்டது. ஆகையால் வேலைவைத்
துசிதப்படுத்தும்படி கட்டளைவிட்டார்.

தேவேந்திரர் சிற்பியின் சிற்பக்
கூடத்தில் பல மாணுக்கர்கள் சிற்பக்
கலை கற்றாக் கொண்டிருந்தார்கள்.
வெவ்வேறு தேசங்களிலிருந்து வந்த
வர்கள் இருந்தார்கள். பராக்கிரம

பாண்டியர்
உத்தமசோழ
ரைச் சிறைப்
பிடித்து வந்த
சில நாளைக்
கெடல்லாம்
தேவேந்திரர்
சிற்பியின் சிற
பக் கூடத்
துக்கு ஓர்
இளைஞன் வந்
தான். தேவே
ந்திரர் சிற்பி

இன்னுள்ளபடித்
தெரிந்து கொண்டு
அவரிடம் வந்து
பணியோடு நின்று
ஒரு விண்ணப்பம்
செய்து கொண்
டான். 'ஐயா!
நான் சோழ நாட்
டைச் சேர்ந்தவன்;
சிற்பக் கலையில்
பற்றுக் கொண்டு
அக்கலையைக் கற்
துக் கொள்ளத்
தொடங்கினேன்;
ஆனால் சோழ நாட்
டியிடுப்போது ஆல
யத் திருப்பணி எது

வும் தடைபெறவில்லை. ஆகையால் என் னுடைய வித்தையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள விரும்பி யாத்திரை விளம்பி யோன். பொருடிடமெல்லாம் மதுரை தேவேந்திரர் சித்பியாரிஸ் புறத்துக் கேட்டு என் சொல்கை குவிர்த்தான்; என் மனமும் மகிழ்ந்தது. அத்தகைய பிர சித்தமான ஆசிரியரை என் குருவாகக் கொண்டு நான் வந்த சித்பக் கிணையப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக வத் தென். கருணை கூர்ந்து என்னைத் தயக்கம் ஈடாக அங்கேசரிக்க வேண்டும்! என்று சொன்னான். அந்த வாரிபனின் அடக்க ஓடுகளும் பணிவான பேச்சும் கிணை பொருத்திய முகமும் தேவேந்திரர் சித்பியின் மனத்தைக் கவர்த்தன. அக்கணமே அவர்கட் தம் ஈடாக வத் துக் கொண்டு சித்பக் கூடத்தில் வேலை செய்யப் பணித்தார். ஆனால் கிணை நாள்களுக்களையே தமக்குக் ஈடாக வத் திருப்பவன் உண்மையின் தமக்குக் குருவாகிடுக்கத் தகுந்தவன் என்று தேவேந்திரர் சித்பி தெரிந்து கொண்டார். தம்மைக் காட்டிலும் அந்த வாரிபனுக்குச் சித்ப வித்தையின் துட் பவகன் அதிகமாகத் தெரியும் என்று கண்டு கொண்டார். இவ்விதம் தெரிந்து கொண்டதனால் அவர் அதிருப்பியோ, அருமையோ கொள்ள வில்லை. அளவியாத மனத்திலும் பொருத்தமும் அடைந்தார். இந்த கைய சித்ப மேதாவி ஒருவர் தமக்குச் ஈடாகக் கிடைத்திருக்கிறபடியால் பிழைப்பிதழ்மன் போலத் திருப்பனியை விவரவாகவும் சிறப்பாகவும் நடத்தி மூடிக்களாம் என்ற நம்பிக்கை தேவேந்திரர் சித்பிக்கு ஏற்பட்டது.

உத்தம சோழனரத் தெரிக்காவில் கட்டி இருந்த சோரமான காட்சிமையப் பார்த்த நாளிலிருந்து புலவமோவி னிக்கு வாழ்க்கையில் உதராகமே இல் லாமல் போயிருந்தது. ஆகையினால் அரசன்மனைக்குள்ளேயே இருந்து காவல் வழித்து வந்தான். தன்னுடைய கவி யாணப் பேச்சு காரணமாக அத்தகைய குருரமான சம்பவம் நிகழ்ந்ததை என்னி என்னி அவன் வகுந்தினன். இது போதாததற்குச் சோழ நாட்டு இளவரசர்களைச் சேர்ப்பு பீடித்துக் கொண்டு வருவதற்குத் தன் தந்தை மூலப்பது வருகிறார் என்னும் செய்தி அவனுக்கு இன்னும் அதிக மனச் சோர்வை உண்டாக்கியிருந்தது. இந்த நிலையி அவன் தன்னுடைய தந்தைக்கு இணையாக மறித்து வந்த தேவேந்திரர் சித்பியைக்கூட. ஒரு நாள் அவரையிப் போய்ப் பார்க்கவிலை.

இப்படியிருக்கும் போது ஒரு நாள் தேவேந்திரர் சித்பியிடம் புதிதாகச் சோழ நாட்டிலிருந்து ஒரு மாணுக்கன் வந்து சேர்ந்திருக்கிறான் என்றும் அவன் சித்பக் கிணையத் தெரிந்த மேதாவி என் னும் சொல்லப்பட்டதாகப் புலவ மோவினிடம் அவனுடைய தொழி றுகுத்தி சொன்னான். இதைக் கேட் டும் புலவமோவினக்குத் தேவேந்திரர் சித்பியை வெகு நாட்களாகத் தான் போய்ப் பார்க்கவிலை என்பது நினைவு வந்தது. அதற்குப் பரிசாரமாக உடனே அவரைப் போய்ப் பார்க்கத் தீர் மானித்தான். முடித்தால் அவனுடைய புதிய ஈடையும் பார்க்க அவன் விரும்பி னான். சோழ நாட்டிலிருந்து வந்தவ னாகையால், ஒரு வேளை சோழ இள வரசர்களைப் பற்றி அவன் அறிந்திருக்க லாம் அல்லவா? தன் தந்தையின் படை வீரர்களிடம் சோழ இளவரசர்கள் சித காமம் இருக்க வேண்டுமே என்று அவ னுக்கு ரீகுத்த கவலை இருந்தது. உத்தம சோழர் அவனுடைய அரசன்மனைப் பணிப் பெண்ணுக்குத் தன்னை வரும்படி சொன்னதைப் பற்றி அவனுக்குக் கோப மும் ஆத்திரமும் இல்லாமல் இல்லை. ஆயினும் அந்த அவமானம் தனக்கு தெரிந்ததின் பொறுப்பை அவன் தன் தந்தையின் பேரிலேயே கமத்தினான். இவ் எதற்காக கவிமப் போய்க் தன் னைச் சோழ குமாரனுக்கு மணம் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்ல வேண்டும்? அப்படிச் சொன்னதினால்தானே இந்த அவமானம் தனக்கு தெரிந்தது? பாண்டிய நாட்டில் பிள்ளையைச் சேர்த்த வர்கள் பெண்ணைத் தேடித் கொண்டு போவதுதான் வழக்கம். சாகசாத் பரம சிவனே கைவாசகனிலிருந்து ரீனூட்டியம் மனைத் தேடித் கொண்டு மதுரைக்கு வந்து அம்பிகைமைய மணந்து கொண்டாரோ? அதற்கு மாறாக, பராக்கிரம பாண்டியர் மகளுக்கு வரன் தேடித் கொண்டு ஏன் தஞ்சாவூருக்குப் போனார்? அப்படி முறை தவறிய காரியத்தைச் செய்த விட்டுப் பிறகு ஆத்திரப்படுவ தில் பயன் என்ன? உத்தம சோழனரத் தெரிக்காவில் கட்டி இயுப்பதுதலையோ அவனுடைய குமாரர்களைச் சேர்ப்பு பீடித்து வந்து சித்திரவதை செய்வத லுமோ அவமானம் நீக்கி விடுமா?

பெண்ணியப் பிறந்தவர்கள் கவி யாணம் செய்து கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்பது என்ன கட்டாயம்? தமிழ் குறாட்டியான ஒளவையாரைப் போய் ஏன் கன்னிபாகவே இருந்து காவல் கழிக்கக் கூடாது? பராக்கிரம பாண்டியனுடைய மனதாகப் பிறத்தி னுமேயல்லவா இவ்வளவு துன்பம்

எனும் அவமானங்களும் தனக்கு நேர்ந்தன? பாண்டியர் மகனாகப் பிறக்காமல் தேவேந்திரர் சிற்சியில் புதல்களிடம் தான் பிறந்திருக்கக் கூடாது என்று புலவமொடுவீ என்னவீ என்னவீப் பெருமூர்க் கிட்டான். தன்னுடைய மனோநிலையை அறித்து தன்னிடம் அனுதாபப்பட்டு கூடிய ஆத்மா இந்த உலகத்தில் தேவேந்திரர் சிற்சியிலுருவர்தான். அவரை இந்தக் காலம் பார்த்துப் போகாமலிருந்து தவறு. - இங்ஙனமெல்லாம் என்னவீப் பாண்டிய குமாரி அன்று மத்தியானம் தேவேந்திரர் சிற்சியில் சிற்ப மண்டபத்துக்கு வருவதான அவருக்குச் செய்தி சொல்லி அனுப்பினார்.

கோழை காவமாக ராஜகுமாரி தன்னை மறத்திருத்தது தேவேந்திரர் சிற்சியாருக்கு விடப்பாடியும் வகுத்த மாயுமிருத்தது. ஆகவே இப்போது அரசினங்குமாரி வரப்போகிறான் என்றும் செய்தியாகும் மிகுந்த குதூகலம் அடைந்து. அந்தச் செய்தியை முதல் முதலில் மதிவாணனுக்குத் தெரிப்படுத்தினார். சோழ குமாரன் தன்னுடைய பெயர் மதிவாணன் என்று அறிவிட்டும் சொல்லி வீருத்தாக். ஆச்சரிய சிற்சியார் தம்முடைய புதிய மாணுக்கைப் பார்த்து. 'மதிவாண! சமாளரம் கேட்டாயா? இன்னொருப் பாண்டிய ராஜகுமாரி இங்கே வரப் போகிறாள். வருவதற்குச் செய்தி சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார். புலவமொடுவீக்கு என்னிடம் இக்கவாஞ்சை உண்டு. அதைவிடச் சிறப்பாகியும் பற்று அளிக்கும். அவனுடைய தந்தையான பராக்ரம பாண்டியரிடம் எவ்வளவு மரியாதை வைத்திருக்கிறானோ அவ்வளவு பக்தி என்னிடமும் அவருக்கு உண்டு. உத்தமமான நான் படைத்த பெண். அழகோடு அறிவும், அறிவோடு குணமும் அப்படியும் பொருத்தியிருப்பது மிகவும் ஓர் அபூர்வம்' என்றெல்லாம் வர்ணித்தார். ஆனால் அந்த வர்ணனைப்பெய்யும் மதிவாணன் காதில் ஏறவே இல்லை. புலவமொடுவீவை அந்த கானிபன் பெயரிடாமல் என்று நினைத்தாது அந்த வேறு என்ன நினைத்தானோ கேள்வியுடையவருகிறான் என்ற செய்தி கேட்டதும் அவன் முகத்தில் பயப்பிராத்தியும் அருவருப்பும் நிகழ்வும் விழிப்பும் தோன்றின. இதைப் பார்த்துத் தேவேந்திரர் சிற்சியும் நிகழ்த்தப் போனார். 'ஏன், அப்பா. உனக்கு என்ன வந்து விட்டது நிகரென்று? ஏதாவது உடம்பு சரியில்லையா?' என்று

கேட்டார். மாணுக்கன் குருவின் காதில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து. 'என்னைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டும்!' என்று பிரார்த்தித்தான். குருமேனும் துண்டிக் கேட்டதில் பெரிதெனும் துண்டியை விசித்திரமான கிரகத்தைப் பற்றிக் சொன்னான். 'குருநாதா! நான் சில காலத்துக்குப் பெண்டின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதில்லை பென்றும் அவர்களுடன் பேசுவதில்லை என்றும் கிரகம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தத்துவசபை நான் முதலில் சித்யம் கற்றுக் கொண்ட குருவுக்கு அந்நிதம் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறேன். அதை மீறி நடத்தால் என்னுடைய சிற்ப கிரகத்தை அடியோடு மறந்து விடுவேன் என்று என் குருநாதர் சொன்னி வீருக்கிறார். ஆகையால் தாக்கம் இச்சமயம் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். ராஜகுமாரியை நான் பார்த்தே விருப்பமில்லை. பார்த்த பிறகு அவன் ஏதாவது கேட்டால் எப்படியும் பதில் சொல்லாதிருக்க முடியுமா? இந்தச் சிற்பக் கூடத்தில் குறுப்புதமான இடம் ஒன்றை எனக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். நான் குருவர்க்கென்னிடம் படாமல் என் வேலைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்!' என்று சின் குறையிட்டதைக் கேட்ட தேவேந்திரர் சிற்சியாருக்குச் சிறிது விஸம்பாசத்தாக இருந்தது. ஆயினும் வேறு வழியின்றி அவனுடைய வீடிவாதமான கோரிக்கைக்கு அவர் இணங்க வேண்டியதாயிற்று.

அன்று மத்தியானம் பாண்டிய குமாரி சிற்பக் கூடத்துக்கு வந்தாள். தேவேந்திரர் சிற்சியிடம் சிறிது நேரம் பெரிட் கொண்டிருந்து விட்டுச் சோழ நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த சிணைப் பற்றிக் கேட்டான். அவனைப் பற்றி எவ்வளவோ பெருமைபுடன் சொன்ன வேண்டும் என்று தேவேந்திரர் சிற்சியென்னவியிருத்தார். அதற்கு மாறாக இப்போது தயங்கித் தயங்கி. பட்டும் படாமல் ஏதோ கூறினார். ஆனாலும் புலவமொடுவீ விடவில்லை. அந்தப் புதிய சிணையும் அவன் செய்திருக்கும் சிற்ப வேலைகளையும் பார்த்த வேண்டும் என்று கோரினார். 'அவனுடைய சிற்பங்களைப் பார்த்தோம்; ஆனால் அவனைப் பார்த்த முடியாது!' என்றார் தேவேந்திரர். அவனுடைய சிற்பங்களைக் காட்டிய போது தம்முடைய புதிய சிணைப் பற்றி அவரால் காணாமல் புகுந்து போகாமலிருக்க முடியவில்லை. 'இந்த ரதிரின் நிலையைப் பாரி, தாயே! அந்தச் சிணைக் கையில்

உங்கள் விவரம் பாரி! என்ன இவ
னை! எவ்வளவு தந்திரம்! உயிர்த்
தந்துக்கு இந்தப் கப்பல் உயிரைச்
கொடுத்திருக்கிறதா? இவன் பிரம்ம
தேவனைக் காட்டிலும் ஒரு படி மேலான
வன் அல்லவா? நான் வேறுமாதிரி
கொண்டிருந்தேன். தஞ்சாவூரில் ராஜ
ராமேசுவரம் என்னும் பெரிய கோய
ிலைக் கட்டினேன் ஒரு மகா சித்பி, அவ
னுடைய சத்தியில் இவன் தோன்றிய
புறவிற்குக் கெண்டும். தன் பரம்
பரமனைப் பற்றி இவன் எதுவும்
கொண்ட மறுக்கின் அதுதான் என்
னுடைய ஊரம் சரியென்பதில் என்ன
வும் சந்தேகமில்லை' என்றார்.

இதையெல்லாம் கேட்ட புலனமோகி
னிட்குக் கட்டாயம் அந்த வாலிபர் சித்பி
வைப் பாரிக்கு வேண்டும் என்ற ஆசை
உண்டாகி விட்டது. ஆனால் அந்தக்குத்
தேவேந்திரர் சித்பி இவன் கொடுக்க
வில்லை. புதிய சீடனைப் பாரி இதைத்
தான் தம் மனையோடு அவர் அன்பு
செய்ததைத் தொடங்கியிருந்தார். அவ
னைத் தம்முடைய தவறிலுக்கு இப்பதிலிட
அவர் விரும்பவில்லை. இதைக்கொ
ண்டதால் அந்தப் பிள்ளைக்கு நான்
கொண்டி அவனுடைய மனம் மாறும்
படி செய்கிறேன். பிறகு பார்த்துக்
கொள்ளலாம்' என்றார்.

சொல்லு ஒரு பொருள் அடைவ
தற்குத் தடை ஏற்பட்டால் அந்த அள
வுக்கு அதன் பேரில் ஆசை அதிகமாகி
றது. இது மனித இயல்பல்லவா? புதிய
இனம் சித்பிவைப் பாரிப்பதில் புலன
மோகினியின் ஆர்வமும் அதிகமாகிற்று
மதிவாணனுடைய வீரத்தையும் பற்றி
அவளுக்கு உயிர்க்கை உண்டாகவில்லை
பெண் முகத்தைப் பார்த்தால் எந்த
வித்தை மறந்து போகலாகுது? அவர்
வனுடைய ஊரில், சோழ தேசத்தில்,
பெங்களூரே இவன் பாராமல் இருத்
திருக்க முடியுமா? எந்தக் காரணத்
தினாலோ வீண் எல்லாப்புச் சொல்லு
கிறான். பொருத்தமில்லாத காரணத்
தைச் சொல்லுகிறான். ஏதோ சூட்சுமம்
ஒன்று இவர்க்கே வேண்டும் அதை நாம்
எண்டுபிடித்தே வரவேண்டும். -- இங்
வெதும் புலனமோகினி தீர்மானித்து அடிச்
சடி சித்பி மண்டபத்துக்குப் போனார்.
புதிய சீடனைப் பாரிக்கும் விஷயமாகத்
தேவேந்திரர் சித்பிவைக் கேட்டான்
அவர் தம்முடைய பிரயத்தனம் இது
வரைவிலி பரிதமமாகவில்லை என்று
'மாமா! நீங்கள் அந்தப் கப்பல் கொல்
வைத் தம்பிவிதிர்வாரா? அப்படி ஒரு குரு
சபை இருக்க முடியுமா?' என்று கேட்
டான். 'நான் எவ்வத்ததைக் கண்டேன்.
தாயே! எனக்கென்னமோ.

அவனுடைய வீரம்! எந்தப் கப்பத்
திற்காரத்தையாகத் தோன்றிற்று.
சாக்ஷாத் பிஸ்ட்ரி அம்மையப் போல்
இருக்கிறும் உங்கள் அவன் ஒரு நாளை
பாரித்தாக்கட அவனுடைய விடெம்
பரும் எந்தே எனக்குத் தோன்றுகிறது.
ஏன்? அவன் செய்துள்ள சித்பின் கிளை
கட இன்னும் சிலது மேலாகவே இருத்
திருக்கும் ஆனால் யாரோ என்னமோ
கொண்டார்கள் என்று அவன் துடு
குருட்டு தம்பிக்கையில் ஆழ்ந்திருக்
கிறான்' என்றார்.

அதற்கு மேலே பாண்டிய குமாரர்
புலனமோகினி ஒரு வகிதி செய்தான்.
தேவேந்திரர் சித்பியின் மனத்தைக்
கரைத்து அதற்கு அவரையும் சம்மதிச்
செய்து செய்தான். அதாவது புலன
மோகினி ஆண் வேடம் போட்டுக்
கொண்டு வரவேண்டியது. காரியில்
விரித்துத் திடிப்பணி செய்யும் தேவேத்
திரர் சித்பியின் தண்டயனுடைய
குமாரன் என்று தன்னைக் கொல்விச்
கொள்ள வேண்டியது. அப்போது மதி
வாணன் ஆட்சேபம் ஒன்றும் சொல்ல
முடியாதல்லவா? இந்த உபாயம் அவனை
மொத்தமுதிர காரியமாகியிருந்தாலும்,
அதனால் அவனுக்கு முடிவில் தன்மை
நான் உண்டாகும் என்று இருவரும்
முடிவு செய்தார்கள்.

அவ்விதமே புலனமோகினி வட
தேசத்திலிருந்து வந்த வாலிபனைப்
போல் வேடத் தரித்துக் கொண்டு வந்
தான் அவனுடைய உபாயம் பளித்
துது. மதிவாணனை அவன் சத்திக்க
முடிந்தது. ஆகா! மனித இதயத்தின்
மர்மத்தைத்தான் என்னவென்று சொல்
வது? மதிவாணனை முதன் முதலில்
சத்தித்த அதே விஷயத்தில் புலன
மோகினியின் தீதயப் பூட்டும்
தனர்த்த நிதத்து கொண்டது. இது
வரைவிலி அவன் கண்டதிலாத
உணர்ச்சி வெள்ளம் அவனை ஆட்
கொண்டது. அவன் உணங்க கடலில்
மலை போன்ற அலைகள் எழுந்து விழுந்
தன. புயலும் தென்றலும் வந்து
அடித்தன. குதூகலமும் சோர்வும்,
இப்பமும் வேதனையும் அவன் பிது
ரக்காயத்தில் மோதின. தன்னுடைய
இருதயத்தில் என்ன நேர்ந்தது, எத
னால் நேர்ந்தது என்பதை யெல்லாம்
அச்சமயம் அவன் தெளிவாகத் தெரிந்து
கொள்ளவில்லை. போகப் போகத்தான்
தெரிந்து கொண்டான். தெரிந்து
கொண்ட பிறகு ஏன் அந்த வாலிப
னைச் சத்தித்தோம், அவனைச் சத்திப்ப
தற்காக ஏன் இவ்வளவு பிரயாணம் எடுத்தோம்
என்றெல்லாம் அவன் வருத்தமும்
படி நேர்ந்தது...." (தொடரும்)

பார்க்கரனுடைய எண்ணம். செயல் இரண்டும் திடீரென்று ஓர் அசாதாரண வேகம் தென்பட்டதைக் கண்டு யாமினி உயர்ந்த அந்தரங்கம். அவ்வளவுக்குப் பேச்சு ரொம்பவும் குறைத்து விட்டது. போகட்டும்; பெண்டாட்டியிடம் பேசுவது கூடவா குறைத்து போகும்? எப்பிட வருவதற்குக் கூட அவனுக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. வேளை தப்பி

காணிக் கை
ஆர்

வேளை வருவதும். சில வேளைகளில் வராமலே இருப்பதும் சகஜமாகி விட்டன. இப்படி வெல்லாம் வயிற்றைக் காயப் போட்டால் உடம்பு என்னத்துக்கு ஆகும் என்று யாமினி கவலைப்பட்டாள். இந்த ஒரு மாத காவத்துக்குள் அவள் செய்திருந்த சாதனைகளைக் கண்டு அவ

ஒரு இன்னொருபுறம் பெருமையாகவும் இருந்தது. ஆனாலும் வீட்டில் தனக் காக ஒருத்தி காத்திருப்பாளே என்ற நினைப்பே இல்லாமலும் தன் செக்க சிவங்குகைக் கொஞ்சங்கூடக் கவனிக்காம லும் இப்படியா உடம்பைக் கெடுத்துக் கொள்வது? பாக்கரன் மட்டும் குழந்தை யாக இருந்தால் சில சமயம் அவளுக்கு வந்த கோபத்துக்குக் கண்ணங்கண் இரண்டையும் பிடித்து இறைத்துத் திருவி விருதான். ஒருநாள்—

“ஒன் சாப்பிடவரலே இன்னிக்கு?”

“ரொம்ப வேலை; சுர முடியல்கிறே!”

“அப்ப! எங்கே சாப்பிட்டேன்?”

பாக்கரன் விழித்தான்.

“வேறே எங்கேயாவது சாப்பிட்டு உணர், அதுவும் இல்லையா?”

“ஓ.... தான் இன்னிக்குச் சாப்பிடவே யில்லைன்னு நினைக்கிறேன், அதான் இப்ப ரொம்பப் பசிக்கிறுப் பவே இருக்கு!”

“ஓகோ — பசிக்கிறுப்பவே இருக்கா? அதுவும் திச்சையில்கியாக்கும்! அப்படியப் பசிகுடத் தெரியாமல் ஒரு வேலைமா? உங்களைப் போலப் பசிக்கூட மறந்து போயிருந்து போகிறுக்கு!”

தன்னுடைய மறதியை நினைத்து வெட்டுச் சாடைதான் பாக்கரன். சாப் பிட்டப் போகிற சமயத்தில் சக்கடப் படுத்த வேண்டாம் என்று அத்துடன் விட்டு விட்டான் யாமினி. அப்பறம் அவளை வம்புக்கு இழுக்க மனம் வரவில்லை; பரிதாபமாக இருந்தது. அவன் மாடிக்குப் போனான். வெந் திலி தட்டை எடுத்துக் கொண்டு அவன் செல்லப் படியேறி வருவதை அவன் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். யாமினிக்கு என்னவோ வெட்கமாய் இருந்தது. இரண்டு மாதங்களுக்குள் என்ன பெரிய மாறுதல் தெரிந்துகொள்கிறேன்?

“என்ன பார்த்திருக்கிறேன்?”

“பார்க்கப்படாதா, உன்னை?”

“எல்லாம் எப்போதும் போலச் சாதாரணமாப் பார்த்தாப் போதும்.”

“சாதாரணமாத்தான் பார்த்தேன்.”

“ஒன்னுமில்கி. ஒரு தினசாத்தான் இருக்கு பார்ப்பை!”

“ஸ்பெஷலாப் பார்த்திருந்தாலே அவர் கக்கோ. என் என்னோ பட்டுஞ் மோன்னு பஸ்ப்படுதேன். அத்தனை அழகா இருக்கே தீ!”

“அதாவது இன்னிக்கு?”

“அதாவது என்னிக்குமேதான்!”

“போறது. இப்பவாவது ஞாபகம் வந்ததே — என்னவே மறந்துட்டே னோன்னு பார்த்தேன். பசி, விடு, பெண் டாட்டி. நினைவெல்லாம் இன்னும் இருந் தால் சீதான். சந்தோஷம்தான்!”

“அதுக்கு என்ன செய்யறது, அப்படி இருக்கு வேலை இப்ப. நம்ம ‘ஸ்பெர் பார்ட்’களுக்குத் திடீருன்னு ஏகப்பட்ட கிராக்கி. ‘மனிவாச’வும் இருக்கு; அவன் தாட்டுச் சரக்கை விட அருமைவாகவும் இருக்கு’ன்னு மார்க்கெட்டிலே நல்ல பேசு. இன்னும் புது பூலிட் வைச்சால் ஸ்திரீய் இருக்கிற ஆர்டருக்குச் சப்ளை செய்ய முடியாது போகிறுக்கு! இங்கே இருக்கிற பஞ்சாபி விவரப் பாரிசு செல்வரம் இந்த விஸிக்கு அவர்கள் கூடாக்குகளைக் குறைச்சு லீக்க முடிவாமெ முழிக்கிறுங்களாம். இந்த அளவுக்கு வித்தாலே நூறு குடும்பம்போல் பிழைக்கும். இன்னும் கொஞ்சம் விரிவு படுத்தினால் நானூறு குடும்பமாவது பிழைக்கவாமென்னு தான் பார்த்திருக்கிறேன். அதைக் கவனிக்கிறதா, வேண்டாமா? வேண்டாமென்னு சொல்றது, வேலைக்கு முன்னாலேயே சாப்பாட்டையும் விட்டையும் திணிக்கண்டு வந்துட்டுதேன்!”

“பாருங்கனோ, அப்பாவா ஆகிற துக்கு முன்னாலேயே அடிக்கிற அதிரிஷ்டத்தை! என்னவோ அவசர அவசரமா இப்ப எதற்குப் பிள்ளைன்னு கவாரதியில்கியாமெ, அவ டிவி ய மா இருக்கேனோ, இதிலே பார்த்துக்குக்கோ அந்த ராஜிவை, பிறக்கப் போறது, ஆரோ. பெண்ணோ எதுவாய் இருந் தாலும் அதிரிஷ்டம் எப்படி அடிக்கப் போறதுன்னு பார்த்திண்டே இருக்கோ. மோட்டார் கார் உபயோகங்களுக்கு உங்களை மிஞ்சி இத்தியாக்லேயே யாகுமில்கின்னு ஆசப் போறது. வேலுமிரு இப்பவே எழுந்தித் திரேன்; செக்கக்குக்கோ!” என்று உற்சாகப் பட்டான் யாமினி.

“அப்பவும் என் திறமைக்கு ஒரு மறிப்பும் இல்லை; உன் பிள்ளைவோட அதிரிஷ்டம்தானுக்கும்! அதாதானே!”

“எல்லார்தான்! உங்க திறமை, அதிரிஷ்டம் எல்லாம் பிள்ளை லுலமாகத் தான்! உங்க பிள்ளைதானே!”

“உம்.... என்னமோ ஒரு புது அழகு உலகிட்டே மெதுவா பூதிண்டு வரு தேக்குப் பார்த்தேன். கைடெயிலே இப்படிக் கொண்டு வந்து லுடிச்சேட்டி யாக்கும், கைதைய!”

“அதான் பார்த்திருந்தேன் சாதாரண மாப் பார்த்திருந்தானே, திருட்டுத் தவறாப் பார்க் வேண்டாமென்னு தான் நானும் சொன்னேன்! தெரியா மெவா சொன்னேன்?”

“தான் பார்த்தது திருட்டுத்தனம்தான், சாதாரணமாப் பார்த்துது எப்படி?”

“அதுக்கு ஒரு வருப்பு நடத்தித் தான் சொல்லித் தரணும். ரொம்ப வேகச் சொல்லித் தந்து லுடியாது!”

“நீ இவ்வளவு போகிறியாய் இருப் பேன்னு எனக்கு அப்பவே தெரியாமல் போயிடுத்து.”

“எவ்வாம் தெரியும். எனக்கும் இன்னும் யாரோ ஒருத்திக்கும் ஏதோ ஒரு ஒத்துமை இருந்ததால் சொன்னது என்ன ஆச்சு? மறந்தே போயிட்டுதா? மறுபடியும் திருவனந்தபுரம் போனால்தான் லாபகம் வகுமா?”

“அது என்னயோ ஏமாந்து போயிட்டேன்.”

“பேசாமல் ஏமாருமல் உங்க அறிதாவலையே கவனமும் பண்ணின் டிருந்திருக்கலாம், இவ்வியா?”

“சரி சரி, இந்த தவம் சமயத்திலே அவன் பேச்சு வேண்டாம்.”

“ஏன், என்ன விஷயம், ஒரு மாச மாகவே அங்கெல்லாம் போறதில்லே போயிருக்கே! வந்திருந்த கணவன் கிட்டேதான் சண்டை! உங்ககிட்டே யும் சண்டையா? போன மாசம் அவ னுடைய கணவர் வந்திருந்த போது பெரிய ரகசியாய்ப் போயிட்டுதாமே, உங்களுக்குத் தெரியாதா?”

“ஓ! அவந்தான் அவன் கணவன் ஸ்ரீராமியா? நான்தான் பார்த்ததே யில்லையே—எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் உனக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“உங்க அம்மா சொல்லக்கூடாது? சொல்லியிருப்பாள்னு நினைச்சேன்..... ஆனால் ஒரு மாசமா உங்ககிட்டே பேசற துக்கு நேரம் எங்கேயிருந்தது? அதனாலே சொல்லவல்லே போயிருக்கு. அன்னா வைப் பார்த்துட்டு வரதுக்காக அம்மா போயிருக்காள். அப்பத்தான் அறிதா வுக்கும் அந்த ஸ்ரீராமிக்கும் பெரிய சண்டையாம், ரீவால்வரைக்கூட எடுத்தாட்டாராம். அதுக்குள்ளே யாரோ போன் பண்ணி, போலீசை வர வைச்சு, பெரிய ரகசியாய்ப் போய் விட்டதாம். அப்பறம் என்ன ஆச்சோ? ஒன்னுமே தெரியாதா உங்களுக்கு?”

“ஊறும்; தெரியாது.”

“அதான் நானும் நினைச்சேன்.”

“எப்படி நினைச்சே?”

“உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக் காதுன்னு. யாருக்கும் தெரியாமெ வந்த புதிதிலே போயின்குத்தாய்ப்பலே இந்த ஒரு மாசமாப் போகவேயில் லென்னு. என்னமோ, கோபமோ, சந்தேகமோ தெரியல்லென்னு!”

“உனக்கு எல்லாம் ரொம்பத் தெரியுமோ?”

“ஸ்ரீநாதான் அவன் போன் பண்ணி யிருக்காமல் போனால் தெரிஞ்சிருக்காது. அப்படி ஒன்னும் முக்கியமான காரி யம் ஒன்னும் இவ்வியாம். ஒரு

மாசமா அந்தப் பக்கம் கண்ணிலேயே காணாமென்னு கம்மத்தான் போன் பண்ணினான். என்னைப் பார்க்க ணும்னு ரெண்டு மூன்று தடவை உங்க கிட்டே சொன்னான். நீங்க காதி லேயே போட்டுக்கல்லியாம். அதனாலே முடிஞ்சா ஒரு நாளைக்கு என்னை வரச் சொல்கிக் கூப்பிட்டிருக்கான்....”

நன்றாகச் சிரிக்கப் பேசிக் கொண்டிருந்த பால்கரனுடைய முகம் இதைக் கேட்டதும் ‘செவ செவ’ என்று ஆடு விட்டது.

“அதெல்லாம் நீ எங்கேயும் போகக் கூடாது. பெரிய ராணி பார், உன்னை அங்கே வரச் சொல்கிக் கூப் பிட்டானாக்கும்! அக்கறையாய் இருத் தாய் அவன் இங்கே வந்து பார்த்துக் கட்டும்! எங்கிட்டே ரெண்டு மூன்று தடவை சொன்னானமே—ரெட்டுசரட்! கவனமும் ஆச்சாமென்னுக்கடக் கேக் கல்வே. பார்க்கணும்னு சொன்னா னாம். கண்ணிட்டெட் சமன்! அவ னுக்கு இருக்கிற அந்தஸ்து, கௌரவம் எல்லாம் தமக்கும் இருக்கு. இன்னும் சொன்னால் அதுக்கு மேலேகூட இருக்கு உனக்கு. இன்னொரு தடவை போன் பண்ணினால் இங்கே வந்து பார்த்துக் கச் சொல்லு. ஊறும்; அதுகூட வேண்டாம். அம்மாவைப் பத்தி ஒரு வார்த்தைகூடக் கேட்காதவன் இங்கே ஒண்ணும் வரவேண்டாம். கேட்டால், என்னைக் கேட்டுண்டு போன் பண்ணதான் சொல்லினிடு. அவன் தடக்கையிலேயே எனக்குச் சந்தேகம் தோன்றியது. குப்பை மேடு கொபுரத்தைப் பார்த்துக் குசலம் விசாரிக்காதாம்!”

“நீங்க தேவலி. கோபம் வந்தால் நீங்க ரொம்ப அழகாகத்தான் இருக் கேன். நான் இதை இதுவரையிலே பார்த்ததில்லை!” என்று மேல்லச் சிரித் தான் யாமினி.

பிறகுதான் பேச்சு மாறிற்று. கடைசி யில் யாமினி படுக்கப் போகிற சமயத் தில் தெனியோன் மணி கதறியது. எழுந்த போய் எடுத்தான்.

“ஹலோ!”

யாமினி சட்டென்று பேசுகிற பக் கத்தைக் கையால் பொத்திக் கொண்டு கணவனைப் பார்த்தபடி, “அவளே தான்!” என்று சொன்னான்.

“போகச் சொல்லு எங்கேயாவது; போன் பண்ணுகிற தேரத்தைப் பார்க் கல்வே!” என்று அங்கிருந்தபடியே கத்தினான் அவன்.

“பாஸ்கர் இன்னும் வரவில்லையா? பாக்கடீயிலேயும் கிடைக்கவில்லையா?”

“ஏன், முக்கியமா ஏதாவது?”

“மூக்கியம் இவ்வே. அப்பகுதி
யல் மாட்டர் கொஞ்சம் பேசுறும்.”

“அதுக்கென்ன தானே சொல்லி
தேன். இப்பல்லாம் அவருக்கு எதுக்
குமே நேரம் கிடைக்கமாட்டேன்றிது.
ரொம்பத் தொத்தரவாய் போய்த் தின்
டாடருர் ! எதுக்கும் அவரைபோ

யோன் பண்ணச் சொல்தேன். சரிதானா?
குட் னைட் !”

அந்தப் பக்கம் அஜிதா பதில் சொல்ல
தற்கு இடமே கொடுக்காமல் நீளவரை
வைத்து விட்டாள் யாமினி.

இதைக் கண்டு பாஸ்கரன் சிரித்
தான் ; அவளும் சிரித்தான்.

அத்தியாயம் 36

விட்டியில் இருக்கிற பாஸ்கரன் வேறு,
தொழிற்சாலை வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற
பாஸ்கரன் வேறு ; தன் பக்கனோடு
குடிசைக்கு பாஸ்கரன் வேறு, யத்திர
குடிசைக்காக ஆராய்விற் பாஸ்கரன்
வேறு, தொழில் தீர்வகித்து நடத்துகிற
பாஸ்கரன் வேறு. இப்படிப் பலவகைக்
குணங்களைப் பெற்றிருந்த அவனை மூலமும்
தும் அறிந்தவர்கள் யாருமே இல்லை
என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். யாமி
னிக் குக்கிட எல்லாமே தெரியாது.
அவனுக்கே தன்னிடமுள்ள ஆற்றலின்
அளவும் மகத்துவமும் தெரியுமா
என்பது சந்தேகம்தான். அவனுடைய
நிறைமகளை அவனை அறிந்து கொண்
டிருக்கவில்லை. அவனுடைய கைபட்
டால் நுட்பமான கருவிகளும் சொன்ன
படி கேட்டன ; ராட்சஸ் யத்திரங்
களும் கதறிக் கொண்டு இயங்கின.
அப்படி அவனுக்கு என்னவோ ஓர்
அஞ்சு இருந்தது. அஞ்சு ஆண்டவ
னுடைய விளைபாட்டுக்கு அவன் தப்ப
வில்லை. அதாவது எங்கேயோ கொண்டு
போய் வைக்க வேண்டியவனை எங்
கேயோ கொண்டு வந்து வைத்திருந்
தான். குக்கிமகன் இவ்வளவுதான்
சொல்லலாம்.

அஞ்சு அவனுக்கு ஒரு குறிகோள்
இருந்தது. அதற்குக் குறிகோள் நிர்வக
கிய எதையும் உதறிக் கொண்டு
போகிற உறுதியும் வேறொரு இருந்
தன். அதே போலத் தன்னுடைய
வாட்சியத்துக்கு உதவக் கடியவற்றை
உணர்ந்தறித்து அவற்றைப் பெறுகிற
வேட்கையும் அவனும் இருந்தன.

அஜிதாவைக் கல்லாணம் செய்து
கொண்டால் அமெரிக்கப் படிப்பும்
பயிற்சியும் பயன்படாமல் போய்விடும் ;
அது தன்னுடைய முன்னேற்றத்துக்கு
இடையூறு இருக்கும் என்று நினைத்
தான். அதன்படி அவனைப் புறக்கணிக்
கத் தவறவில்லை. காமேசுவரன் என்ன
தொடக்கத்தோடு கொடுத்த வந்தாலும்
அந்தப் பணம் வசூலிற் வரைவிக்
சொந்த முயற்சியில் அக்கறை உண்டா
காது என்ற எண்ணம் விழுந்தது.
அதற்கு மேல் கொஞ்சமும் தயங்
காமல் அந்தத் தொகை தனக்குத்

தேவையில்லை என்று எழுதிவிட்டான்.
இப்படித்தான் அவன் எல்லாவற்றி
லுமே நடத்து கொண்டான். யத்திரங்க
ளோடு உழங்கிற் அவனுக்கு இப்படிப்
பட்ட உன்னுணர்வு இருந்தது அதிசயம்
தான். அந்த உன்னுணர்வின் முன்னிய
குரலை அவன் தெளிவாகக் கேட்டான்.
அதன் ஆணைப்படி நடத்து கொள்வ
தில் உறுதியாகவும் தின்றான். வேறு
எதையும் யாரையும் அவன் சித்தித்
தம்பியிருக்கவில்லை.

மகேசன் அண்ட் மகேசுவரன் திற
வனத்தைச் சேர்த்த காமேசுவரனுடைய
உதவைய்தான் புறக்கணித்தானே தவிர
மகேசன் காமேசுவரனுடைய உதவியை
வேண்டாம் என்று அவன் மறுக்க
வில்லை. அவனுடைய தொழிற்சாலை
யில் புதிதாக விவசாயிகளே வேண்டி
விருத்த பூமிக்கு அவன் காமேச
ுவரனுடைய உதவியைத்தான் எதிர்
பார்த்திருந்தான். பணத்திலே புரன்
திரவர்களுக்குக் கைக்கெல்லாம் ஒன்று
கான். “நாலும் குறையும் ஏழு” என்று
சொன்னாலும் சரி ; “குறையும் தாலும்
ஏழு” என்று சொன்னாலும் சரி - எப்
படிச் கூட்டினாலும் வசூலிற் கிடை
ஒன்றுதான் என்பது அவர்களுக்குத்
தெரியும். “தன்பன் எங்கிற் முறை
யில் வசூலிடுவோ? சரி வா” என்று பணம்
தருவதற்கு முன்வந்தான். இந்த ஏற்
பாடு ஒருகிதத்தில் ரொம்ப நல்லது
என்பது அவனுக்குத்தான் தெரியும்.
பாஸ்கரனுக்கு அதைப் பற்றிக் தெரி
யாது. தெரிந்தாலும் கவலைவில்லை.
அவனுக்கு வேண்டியது பணம்தான்.

அஜிதா, யாமினிக் குப் போன் செய்த
அன்று இரவு அவன் இருந்த நுழைவோ
வேறு. அப்போதிருந்த மன நிலையும்
வேறு. இருந்தாலும் பண விஷயமாக
அஜிதா பேச விரும்புகிறான் என்ற
ஒரு செய்தியை மட்டும் மனம் எங்கோ
ஒரு மூலையில் பதித்துக் கொண்டுவிட்
டது. அது மேல் மட்டத்துக்கு வரவா
இல்லை ; அதைப் பற்றி அவன் எண்ணிப்
பார்க்கவும் இல்லை.

அஞ்சு மறு நாள் தொழிற்சாலைக்குப்
போனதுமே அவனை அறிவாமலே வை

போனை எடுத்து அவர்கள் விட்டு நம்பரைத்தான் கழற்றியது.

"ஹலோ, யாகு, நான் ராமாஜ்ஜம் பேசுறேன் சார். நமஸ்காரம் சார். அஜிதா அம்மாதானே சார்? இதோ கூப்பிடுறேன் சார். வயனிலேயே இருங்க சார்" என்று பதில் வந்தது.

பாஸ்கரன் சிஸ்டீவரைக் காதோடு வைத்துக் கொண்டு அஜிதாவின் குரலுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு நிமிஷம். ஐந்து, பத்து நிமிஷம். கால் மணி நேரமா அதற்கு என்று ஒருவன் காத்திருப்பது? அவன் போனை வைக்கப் போவதற்குள் எதிர்ப் பக்கம் சத்தம் கேட்டது.

"ஹலோ.... நான்தான் ராமாஜ்ஜம் பேசுறேன் சார். அஜிதா அம்மா ஷவுர்பாத் எடுத்துக்கிண்டு வந்து இப்பத்தான் டிரஸ் பண்ணிக்கிருங்களாம் சார். கொஞ்சம் வெயிட் பண்ணச் சொல்லுங்க சார். இதோ வந்துடறாங்களாம்! இருக்கீங்களா, சார்?"

"இல்லேப்பா! வெயிட் பண்ண முடியாது. அவங்க டிரஸ் பண்ணிக் கிண்டு வந்தப்புறம் என்னைக் கூப்பிடச் சொல்லு. நான் இங்கேயேதான் இருப்பேன்" என்று போனைக் கீழே வைத்து விட்டான்.

அஜிதாவிடமிருந்து போனை வரவில்லை. அவனும் வேலை மும்முரத்தில் அதை மறந்தே போனான். விட்டுக்குச் சாப்பிடப் போன சமயத்தில்தான் வழியில் அந்த நினைவு வந்தது. உடனே வண்டியை நாகநாதன் காலனிப் பக்கம் செலுத்தினான்.

"என்ன பாஸ்கர், உன்னைக் காணவேயில்லை?"

"இப்பவ்வளம் கொஞ்சம் வேலை மும்முரம். அதான் வரவே முடியவில்லை."

"அதானே, வேறே ஒண்ணும் என் மேலே கோபமில்லையே?"

"உன் மேலே என்ன கோபம்?"

"நெஜமா நான் பயத்தே போயிட்டேன். என்னமோ தெரியல்லே; தப்புப் பண்ணிட்டோம்னு! அப்படியெல்லாம் இல்லையே!"

"நோ நோ! சே சே! உங்கிட்டே யிருந்து போன் வரும்னு தினைச்சேன். நீ பண்ணவே யில்லையே!"

"யார் சொன்னது, கேட்டுப் பார் எல்லாரையும். உனக்கு எத்தனை தடவை போன் பண்ணுது எப்பக் கேளு, இல்லேதான் பதில்!"

"இன்னிக்கு நான் எங்கேயும் போகல்லியே."

"இன்னிக்கு நான் பண்ணவ்வே... ஐ ஆம் ஸாரி!"

"காலைலே உன்னைக் கூப்பிட்டேன். நீ குனிச்சுட்டு டிரஸ் பண்ணிச்சுருந்தியாம்! வந்தப்புறம்...."

"இன்னிக்கா, காலமேயா? யாரும் சொல்லியிருக்கியே!"

"ராமாஜ்ஜம் சொல்வவ்வே! அவன் தான் போனை எடுத்தான்."

"எடுத்தானா எங்கிட்டே சொல்வ வேண்டாமோ? அவன் ஒரு இடிபட்ட மறந்துட்டுப் போயிருப்பான்!"

"நேத்திக்கு நீ போன் பண்ணினி யாமே ராத்திரி?"

"இனம்தான் போன் பண்ணேன். நேத்திக்கும் பண்ணினேன்!"

"என்னமோ முக்கியமா பைனுஷி யல் மாட்டர்...."

"ஓ! அதுவா? அப்ப நீ விட்டியே இன்னியா?"

"அதான் சொன்னேனே, இப்பவ் வளம் வந்து.... நான் வந்து...."

"அதனாலு என்ன? உன் ஓய்க்ப் போனை எடுத்ததும் எனக்கு என்ன சொல்றதுன்னே தெரியல்லே. அதுக் காகச் சட்டுனு ஏதோ ஒன்னைச் சொல்லி வச்சேன்!"

"ஓ! இவ்வளவுதானா? முக்கியமா ஒண்ணும் இல்லையே. அப்ப நான் வர்றேன். விட்டுக்குப் போய்ச் சாப்பிட் டுட்டு நாளைக்கு இடம் போகணும்!" என்று அவன் அவருடைய பதிலை எதிர்பாராமலே நிரும்பினான்.

அஜிதா தனக்குள்ளாகச் சிரித்துக் கொண்டான். அவன் வண்டியில் ஏறப் போகிற சமயம் வெளியில் வந்தான்.

"பாஸ்கர்!"

"என்ன?"

"அப்படி ஏதாவது முக்கியம்னுத் தான் வருவே போலிருக்கு!"

"ஓ! அப்படியெல்லாம் ஒண்ணு மில்லை."

"வாயேன் விஷயமீயா! பேச வேண்டியிருக்கு!"

"எது விஷயமா?"

"பணம் 'இன்வெஸ்ட்' பண்ற விஷயமா?"

"ஆகட்டும்; பார்த்தவாம்."

"போன் பண்ணட்டுமா, உனக்கு?"

"நோ நோ.... வேண்டாம், வேண்டாம். நானே வர்றேன்."

"போன்னு சொன்னாலே பயப் படறியே இப்படி. ஓய்க்ப்புக்கிட்டுப் பயமா?" என்று கேட்டு விட்டுச் சிரித் தான் அஜிதா.

"அவங்கிட்டேயும் பயம்தான்; எனக் குப் போன்கிட்டேயும் பயம்தான்!" என்று சொல்லி விட்டுப் போனான் பாஸ்கரன்.

(தொடருவது)

மாதம் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று
மேல்ல கவிழ்ந்து படுக்கும் நன்று

ஒன்றுவது மாதத்திலுத்து உங்கள் குழந்தையின்
பொழுதுக்குப் பால் வட்டுவது தொடங்கு உங்கள்
குழந்தைக்கு பாரெக்ஸ் தேவை—கூடுதலாகத் தி
உணவு உட்பட பூதம் படி பாரெக்ஸின் பூதம் சத்து
உங்கள் குழந்தையின் மேன்மையான தீர்மானத்திற்கு சிகரம்
உகந்தது.

பாரெக்ஸ் புத்தகத்தை இலவசமாகப் பெற.
25 அபராத தபால் தகவல் இலாகா.
கம்பென்ட் N-1, த.ப. 15258.
பல்பால் 15258-க்கு 15. நான்கு மூலையில்
எழுதுக. (சுத்த மொழியில்
மேல் குறியைத் தெரிவிக்கவும்).

சீரான அல் வான்சீரான குழந்தையின் குழந்தையு தி நன்று.

பாரெக்ஸ்® - கனகம் தயாரிப்பு

CHCI-12 25 TAN

இதேனும் ஐயம் இல்லாமல் உயிரைக் காப்பாற்றவே முடியாது. உடனும் உயிரும் கடியிடுப்பதற்கு ஏதாவதொரு ஐயம் இல்லாமல் முடியாது. உயிர்கள் எல்லாம் ஒன்றையொன்று ஐயமின்றி ஜீவித்து வருகின்றன. சரீரமும் உயிரும் பிரியாமல் நிற்பதற்கு ஐயம் இன்றி பழையாத்தாதிருது. ஆகையினால்தான் அஹிம்ஸையை உபாதிப்பவன் இந்த உடல் பாரத்தை நீக்குவதற்கு ஆணைப் படுகிறான். முக்தி என்பது அதுவே. மறுபடியும் ஜன்மம் எடுத்துச் சரீர பாரம் அடையாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கோருகிறான். உயிர் வாழ்க்கை என்பது எப்போதும் ஐயம் இல்லாமல் கவந்தே நிதிருது. மறு பிறப்பில் வாமல் முக்தி அடையவே என்பதே சமயங்களின் நோக்கமும்.

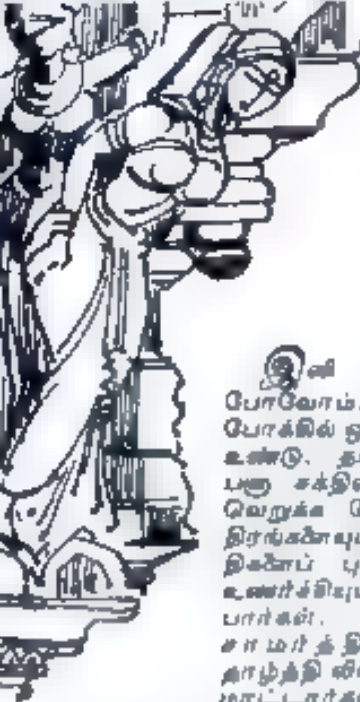
(மே 1929, 4-10-1929)

அஹிம்ஸைக் கொள்கையானது என்னுடைய உயிரோடும், அஹிம்ஸையும் சத்தியமும் ஆகிய இரண்டு திருமங்கன் எனக்கு இரண்டு கலாசைப்பைகளால் போலாகும். அவையின்றி நான் உயிர் வைத்திருக்க முடியாது. அப்படியால்தான் அஹிம்ஸையினுடைய பெருமையையும், கூடவே மனிதனுடைய சிறுமையையும் தெளிவாகக் காண்கிறேன். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இதைக் காண்கிறேன். வனவாசம் செய்யும் முனிவனாகூட, களங்கமற்ற கருணை உள்ளம் படைத்த சிவியுக்கூட, ஓரளவு ஐயம் இல்லாமல் செய்வாமல் ஜீவயாத்திரை நடத்த முடியாது. கலாசைக் கொள்வதும் விருவதுமே ஐயம் இல்லாமலாகும். மனிதனுடைய உடலே ஒரு கலாசைப் களம். எவ்வளவோ உயிர்களை ஐரணித்துச் சரீரம் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறது. ஆனபடியால் நாம் இறப்பும் பிறப்பும் வேண்டாம் என்று பிரார்த்தனை செய்கிறோம். உடலுக் கொண்டு அநுபவிக்கும் கைகள் எல்லாம் நிலைபற்றவை. உடலினின்றி விடுபடுவதே விடுதலையும் ஆனந்தமும். அதுவரையில் ஐயம் இல்லாமல் எங்கிற விஷயானது

தைத் திணை உட்கொண்டே தீர வேண்டும். (மே 1929, 21-10-1929)

சரீர யாத்திரை ஐயம் இல்லாமல் நடத்த முடியாது. இந்த உண்மையை நான் கண்டதற்குமேதான் என்னுடைய சரீர நிலையைப் பற்றி வர வர அக்கறை எனக்குக் குறைந்து வருகிறது. மூச்சு விட்டாலுங்கூட எவ்வளவோ உயிர்களை, கண்ணுக்குத் தெரியாத உயிர்களைக் கொலை செய்கிறோம். இது தெரிந்தே மூச்சு விடுகிறேன். சைவ உணவிலும் ஐயம் இல்லையா? கறி காய்களிலும் பழங்களிலும் உயிர் உண்டு என்பதை அறிவேன். ஆயினும் அவற்றை விட்டு விட்டேன். இல்லை. மருத்துகள் உபயோகித்துக் கொடுக்கக் கொண்டுவிட்டுத்தான் படுக்கிறேன். அதுவும் ஐயம் இல்லாதது. ஆசிரமத்தில் கண்ட விஷயம் பாய்புகளைக் கொல்லாமல் விடுகிறார்களா? அந்த ஐயம் இல்லாமல் சகித்துத்தான் வருகிறேன். ஆசிரமத்தில் வேலைசெய்யும் மாடுகளை அடித்துத்தான் ஓட்டுகிறார்கள். இவ்வகையான எத்தனையோ ஐயம் இல்லாதது நான் பொறுப்பாளிதான். அஹிம்ஸை முறைவில் என்னுடைய குறைகளுக்குக் கணக்கே இல்லை. அவற்றை மறைக்கவும் தான் விரும்புகிறேன். ஆனால் இதற்காகக் கொள்கையை முற்றிலும் விட்டுவிடுவது சரியாகாது. பூரண அஹிம்ஸையை நான் கடைப் பிடிக்க முடியவில்லை என்று முற்றிலும் அந்த தர்மத்தை விட்டு விட முடியுமா? நான் என்னைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் இவ்வளவே: அஹிம்ஸை தத்துவத்தின் உண்மையை உணர்ந்து உள்ளம், உரை, செயல் இவற்றில் அந்தத் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க முயன்று வருகிறேன் என்பதே. விடாமுயற்சி வுடனும் கவனத்துடனும் இந்தத் தர்மத்தைக் காப்பாற்ற என்ருவானதைச் செய்து வருகிறேன். இந்த முயற்சி பயனற்றுப் போகக்கூடாது. ஆயினும் பூரண வெற்றி வெருதாரத்தில் நிற்பதையும் காண்கிறேன்.

(மே 1929, 1-11-1929)

ராமாயணம்

ராஜாஜி

78. இலங்கையில் கவலை

இனி ராவணனிடம் போவோம். மகா கவியின் போக்கில் ஒரு தனிச் சிறப்பு உண்டு. தங்களுடைய கற்பனா சக்தியைச் செலுத்தி வேறுக்க வேண்டிய பாத்திரங்களையும் இயற்கை நிலைகளைப் புறக்கணிக்காமல் உணர்ச்சிபெட்டச் சித்திரிப்பார்கள். குணங்களைவும் சாமரித்தியத்தையும் மாழத்தியிட்டுச் சித்திரிக்க மாட்டார்கள்.

மக்களின் மனப்பான்மையை சாதிக மார்க்கத்தில் செலுத்துவதே கவினின் கருத்து. இதற்காகவேதான் ராஜாஜி தாமஸ் பாத்திரங்களையும் மிகத் திறமையாகக் கையாளுவார்கள். ராஜாஜி தாமஸ் குணங்கள் பொதித்து விடக்கும் சாதாரண மக்களுக்குக் கவியும் படிக்கும்போது ராஜாஜி தாமஸ் பாத்திரங்களிடம் அனுதாபமே ஏற்படும். நேர்த்தர மக்களைப் பற்றிச் சொல்லிய வேண்டியதில்லை. சாத்துவிக பாத்திரங்களின் செயல்களை வெளும் கதையாகவும் புனை விஷயமாகவும் வைத்துவிட்டு, ராஜாஜி தாமஸ் பாத்திரங்களைத் தங்கள் உறவினர்களாகவோ பாவித்து அனுதாபத்தோடும் அக்கறை யோடும் படித்து அனுபவிப்பார்கள்.

மிகுடன் என்னும் ஆய்வை கவி "கவர்க்கம் இழந்த" சிறிதளவு புராணத்தைப் பெரும் காவியமாகப் பாடி விருக்கிறார். அந்தக் காவியத்தின் புகழ் உலகம் அளவியப் பரந்தது. அதில்

ஆண்டவன், ஆண்டவனுடைய மாணஸ் புத்திரனும் மக்களுக்குப் புருஷாகாரனும்மா கடவுள் திருமகன், நித்தியகு நிகன் எல்லாரும் பாத்திரங்களாக வருகிறார்கள். கடவுளை முதல் முதலில் எதிர்த்துப் பாபத்தையும்

மரணத்தையும் பிரபஞ்சத்தில் உற்பவம் செய்த சைத்தான் அந்தப் பெரும் காவியத்தில் மூகவியமான பாத்திரம். இந்தச் சைத்தான் மிகுடன் அற்புத அழகுடன் சித்திரித்திருப்பதாக ஆய்வைக் காவிய ரசிகர்கள் புகழ்வார்கள். அப்படியே உலகப் பிரசித்தரான நாடகக் கவிஞன் ஷேக்ஸ்பியரும், ஷேலாக் என்ஹிலோபி அநிக்ஸ்டிக்குக் கடன்கொடுத்து மக்கள் ரத்தத்தை உறிஞ்சும் ஒரு பாத்திரம். அவனை ஷேக்ஸ்பியர் மிக அழகாகச் சித்திரித்திருக்கிறார். பெரும் துரக்க குணங்களை வைத்துக் கற்பித்த பாத்திரங்களானாலும் கெட்ட குணங்களுடன், கைரீபம், உறுதி, சாமர்த்தியம் இத்தகைய உயர்ந்த குணங்களையும் அழகுக்குப் பின்னிடுத்து மிகும்படி மனத்தைக் கவரும் வகையில் சேர்த்தே கவிகள் நமக்குச் சித்திரித்துக் காட்டுவார்கள். பாமர மக்களாகிய நமக்கு அந்தப் பாத்திரங்களினின்றும் அண்டய வேண்டிய அறிவு ரோம்பவும் இருக்கிறபடியால் நம் மூண்டய கவனத்தை இழுக்கும்படி அந்தப் பாத்திரங்களின் சித்திரத்தில் மிகுத்த ஒளி புகுத்தியே அமைப்பார்கள். வாய்மீக மகா காவியத்திலும் ராவணரும்பகர்வை சித்திரங்களில் இதைப் பார்ப்போம். உணவுப் பதார்த்தங்களில்கூடப் பிறும் மிகுதி உண்டாய்வா? அந்த கையபண்டங்களை நன்றாக

* தம்முடைய கவனத்தில் கவனம் தேடி புருஷாகாரனும் அதாவது கடவுளும், வேறு மூர்த்தியோ அல்லவோ சித்திரம் மத்திரம் புருஷாகாரம் கடவுள், திருமகனாக வருவான்.

எக் காமப்பித உணர்ந்தபயம்.
அகதப் போயினே காவியத்
தினம்.

இந்நுமால் உயர்ந்தபயம்
செய்த வீரர் செயல்பெயர் தா
காவியங்கூறும் ராகுக் கரண
நுக்கு நுளைய செடகம் உண்
டாக்கின. பாலும் உதிபட்
டது. ஆய்ந்தபயம் உண்
டது. மத்திரா கோசகி
செய்தாக்.

இந்நுமால் செய்த உயர்ந்த
கவிப் பதிக் கொலுதம் து
மாண்புபட்டுத் தலைநிலித்த
பெரிநுதம்.

இதுவரைபயம் உயர்ந்த
யாகும் உயர்ந்தபயம் உயர்ந்த
நுக்கு நுளைய செடகம் உண்
டாக்கின. பாலும் உதிபட்
டது. ஆய்ந்தபயம் உண்
டது. மத்திரா கோசகி
செய்தாக்.

யங்களைப் பற்றி நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

“மங்கனம்! அரசனுடைய தங்கமையைக் கொடும் மத்திரிகனுடன் ஆலோசித்தே எவ்வாக் காரியங்களைவும் அரசன் செய்ய வேண்டுமல்லவா? ஆதலால் இந்தச் சபை கூட்டினேன். நமக்கு ராமன் பகைவனுலிட்டான். அவனைப் பற்றி என்ன செய்யலாம் என்பதை நன்றாய் யோசிக்க வேண்டும். அரசன் தன் சாமர்த்தியம், தன் புத்தி இவற்றையே நம்பிக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போவதைக் கூட்டிலும் தன்னுடைய நன்மையில் பங்கும் பற்றும் கொண்டு புத்திமார்களுடன் யோசித்துக் காரியங்களைச் செய்வதே நன்மை தரும். மத்திரிகனுடைய யோசனையை யும், இயற்கை விதிகளையும் புறக்கணித்து விட்டுக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போகும் அரசன் கேட்டுப் போவான். மத்திரிகனிடம் நீதி சான்றிரத்ததைக் கவனித்து உறுதியான கொள்கைகளை அனுசரித்துத் தைரியமாக யோசனை சொல்லுகிறவர்கள் உத்தமமான மத்திரிகள் ஆவார்கள். தங்கள் புத்தியை நேர்வழியில் செலுத்தாமலும் உறுதியான முடிவுகளுக்கு வராமலும் இப்படியும் அப்படியும் பேசுவார்கள் உதவாத மத்திரிகனாவார்கள்.

“இப்போது நம்முன் நிக்கும் விஷயம் மிகவும் முக்கியமானது. ராமனும் பகலானும் அவன் படைபும் பகம் கொண்டது, இவர்கள் கங்கையைத் தாக்குவது நிச்சயம். சமுத்திரத்தை ஏதோ புகிச் செய்து கடத்து வருவார்கள் என்பது நிச்சயம். அந்த அரண் ஒன்றையே நாம் நம்பிக் கம்மா விருத்தம் சமீபமாகது. நம்முடைய நகரத்தையும் சேனைகளையும் எப்படியும் பஸப்படுத்திக் காப்பது என்பதையும் நம்முடைய கேமத்துக் காக என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் நன்றாக யோசனை செய்து சொல்லுகிறீர்களாக” என்றான் ராகுச மன்னன்.

அரசன் சொன்னதைக் கேட்ட சபையோர் அனைவரும் ஒரே அபிப்பிராயமாகப் பேச ஆரம்பித்தார்கள்.

“மகாராஜா! நம்முடைய சேனாபதமும் ஆயுத பஸமும் பிரபஞ்சத்திற் நிகரற்றதாக இருக்கத் தாங்கள் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? எத்தப் பகைவன் இந்தக் கொட்டைகையாவது, தங்களுடைய சேனையையாவது எதிர்த்து

வெற்றி பெற முடியும்? தங்களுடைய பகைப் பகைவர்களுக்குத் தெரியாதா?

“போகவதே நகரம் சென்று நாகராஜனை எதிர்த்துத் தாங்கள் வெற்றி பெறவில்லையா? மகாபலவானான குபேரனையும் அவனுடைய பகைக்களையும் தாக்கித் தொத்தடித்துப் புஷ்பக விமாளத்தையும் கங்கையையும் தாங்கள் வெற்றியுடன் அடையவில்லையா?

“மவன் தங்களுக்குப் பயத்து தப்புச் செய்து கொண்டு தன் மகனையே தங்களுக்குத் தந்து விவாகம் செய்து கொடுத்தான் அல்லவா? பாநாளத்தில் எத்தனையோ நகரங்களைத் தாங்கள் தாக்கி வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள். காலகேயர்களைப் புத்தம் செய்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய பல பராக்கிரமத்துக்கு எல்லையில்கலை. வருணனுடைய புத்திரர்களையும் வமனையும் கூட அபயம் கேட்கச் செய்தீர்கள். இந்த ராமன் எம்மாதிரும்? நீங்கள் இத்திரஜித்தை ஒருவன் போதாத இந்த ராமனையும் அவன் வானரசனை வையும் அழிக்க? இத்திரனையே பிடித்து வந்து சிறையில் வைத்து அடக்கி, ‘ஒடியப் போ’ என்று சொல்லித் திருப்பி அனுப்பவில்லையா? இந்த ராமனும் அவனுடைய வானரர்களும் எம்மாதிரும்? இத்திரஜித்தை அனுப்பி இந்த வானரசனையே அழித்து விட்டு வர உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறானாக காரியம் முடித்தது. ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்?”

இவ்வாறு சொல்லித் தங்கள் அரசனைப் புகழ்ந்தார்கள்.

மிகாலூரன் பெரிய குத்த மேகம் போன்ற சேனாதிபதி, பிரதமன் என்றான்:

“தேவ தானவ உத்தரவர்களை வெல் னாம் புத்தம் செய்து அடக்கின மன்னுமிய தங்கள் இந்த அற்ப மனிதனைப் பற்றி ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்?

“வானரம் ஒன்று வந்தபோது நாம் அனாகிரைதையாக இருந்து ஏமாந்தோம். நம்முடைய அனாகிரைதையை உபயோகித்துக் கொண்டு அனுமான் துஷ்டத் தனம் செய்தான். அது மறுபடியும் நடக்க விடுவோமா? இப்பே அவன் மறு படியும் வந்தால் அவனை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். இந்த வானர ஜாநியையே திர்ஸலம் செய்துகொடுவேன். உத்தரவு கொடுங்கள். தாங்கள் செய்து விட்ட ஒரு தவற்றின் பயனாக அபாயம் வந்துவிட்டது என்று கவலைப்பட வேண்டியதில்லை” என்றான். (தொடரும்)

படுகொன்றும் அந்நியம் மண்டபம் விழுந்தது!

மின்னம் வெளிச்சத்தில் அங்கே நின்று பேசியவர்கள் இருவருடைய தோற்றங்களையும் பழுவேட்டரையர் ஒரு கணம் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டார். அவர்களில் ஒருவனுடைய ரவிதாஸனை இரண்டொரு நடவை அவர் தமது அரண்மனையிலேயே பார்த்ததுண்டு. அவன் மற்றொரு வித்தைகளில் தேர்ந்தவன் என்று நத்தினி கூறியதுண்டு. அவருடைய சபைதரன் காலாந்தக கண்டன் இந்த மற்றொரு விஷயம் பற்றியேதான் சந்தேகப்பட்டு அவரை எச்சரித்திருக்கிறான். இவ்வுருவன் உடம்புர அரண்மனையில் வேலுருட்டம் ஆடிய வேலரானன். அவனைத் தாம் பார்த்தது அதுதான் முதல் தடவை? அவருடைய உண்மைப் பெயர் என்ன?... அப்படியும் ஒருவேளை இருக்க முடியுமா?... தெருங் காதத் துக்கு முன்பு அவராம் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட பரமேசுவரனு அவன்?...

இருக்கட்டும்; இவர்கள் மேலும் என்ன பேசுகிறார்கள், கேட்கலாம்.

"ரவிதாஸா! நீ இப்படித்தான் வேலு காலமாகக் கொய்கிக் கொண்டிருக்கிறாய். 'நான் நெருங்கிவிட்டது' 'யமன் நெருங்கி விட்டான்' என்றெல்லாம் பித்தறுகிறாய். யமன் வந்து வார

யாரையோ கொண்டு போகிறான். ஆனால் மூன்று வருஷங்களாகப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடக்கும் சுந்தர சோழனைக் கொண்டு போவதாக இய்யை. அவனுடைய குமாரர்களையோ யமன் தெருங்குலத்திற்கே அஞ்சுகிறான். சமீப தாட்டில் தாம் இரண்டு பேரும் எத்தனைபேர் முயன்று பார்த்தோமோ?..."

"அதனால் குற்றமில்லை, அப்பா! யமதர்மராதன் உன்னையும் என்னையும் விடப் புத்திகாவி! மூன்று பேரையும் ஒரே நினத்தில் கொண்டு போவதற்காக இத்தனை காலமும் காத்துக் கொண்டிருத்தான். அந்தத் நினம் நாளைக்கு வரப் போகிறது. நல்ல வேளையாக நீயும் இங்கே வந்து சேர்ந்தாயி! சரி யான யம தாதன் நீ! ஏன் இப்படி நடுங்குகிறாய்? கொங்கிட வெள்ளத்தில் அடிப்பட்டுக் கொண்டாயா? படகு கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறாய் அல்லவா?"

"வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் படகை வெள்ளமும் காற்றும் அடித்துக் கொண்டு போகாமல் காப்பாற்றுவது பெரும் பாடாய்ப் போய்விட்டது! உன்னை எத்தனை நேரம் எங்கெல்லாம் தேடுவது?... ரவிதாஸா! ஏன் என் உடம்பு நடுங்குகிறது என்று கேட்டாய் அல்லவா? என்று முன்னால் யமதர்ம

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

ராஜன் தான் தேருக்குநீர் பார்த்தேன். இங்கே இங்கே; யமனுக்கு அண்ணாலைப் பார்த்தேன். அதனும் சற்று உண்மையி லேயே பவத்து போய்விட்டேன்..."

"பரமேசுவரா! என்ன உளறுவியும்? யமனுவது, அவன் அண்ணாளுவது? அவர் களைக் கண்டு உனக்கு என்ன பயம்? அவர்கள் அல்லவோ உன்னைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டும்?"

ரீதிதான் மந்தலனைப் 'பரமேசுவரன்' என்று அழைத்ததும் பழுவேட்டை ரயர் துணுக்குநீர். தாம் சந்தேகப் பட்டது உண்மையாயிற்று. யமதர்மனு டைய அண்ணன் என்று அவன் குறிப் பிட்டது தம்மைத்தான் என்பதையும் அறிந்து கொண்டார். அவனை உடனே தேருங்கிச் சென்று கழுத்தைப் பிரித்து நெறித்துக் கொல்ல வேண்டு மென்று அவர் உள்ளமும் ஈகையும் துடித்தன. மேலும் அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்ட வேண்டும் என்ற ஆவனியும் பொறுமை யாக இருந்தார். நத்தினியைப் பற்றி அவர்கள் இன்னும் பேசிக் கருக்கலிக்க. கத்தர சோழரின் குடும்பத்துக்கே நான் யாழ் வரப் போகிறேன் என்று மந்திர வாதி கூறியதன் கருத்து என்ன? உண் மையிலேயே நோதிடம் பார்த்துக் கொள்கிறோடு? இவனுடைய மந்திர சக் தியைப் பற்றி நத்தினி கூறியதெல்லாம் உண்மையானோ? ஓடிவேன் இவன் கூறு கிறபடி தெய்வானைமாக நடந்துவிட்டால்?... தம்முடைய நோக்கம் நிறை யாகவது எளிதாகப் போய்விடும்! சோழ சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றிச் சேர்வ வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது! ஆனால் இந்தப் பரமேசுவரன்?... இவ னுக்கு என்ன இத்த விஷயத்தில் உண்மை? ஆம்; ஆம்; இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னாலும் 'சோழ குலத்தைப்பே அழித்து விடப் போகிறேன்' என்று உயரம் செய்த விட்டுப் போனவன் அல்லவா இவன்?... ஆக! தம்மைப் பற்றித்தான் அவன் ஏதோ பேசுகிறான்! என்ன சொல் கிறான் என்று கேட்கலாம்!

"நீ என்னிடம் சொல்லி விடுத்தபடி இன்று காலை இங்கு நான் வந்தேன். ஆனால் உங்களைக் காணவில்லை. காத்தி றும் மனையுறும் அடிப்பட்டு எங்கே யாவது சமீபத்தில் ஒதுங்கியிருக்கிறீர்? என்று கற்றுப்பற மெல்லாம் தேடி அலைந்தேன். கொன்னிடத்து உடைப் பிக்கு அருகில் ஒரு சிறிய கோயில் இருக் கிறது. அதில் யாரோ படுத்திருப்பது போவத்தோன்றியது. ஒருவேளை நீதான் அசத்து தூக்குகிறாயோ என்று அருகில் போய்ப் பார்த்தேன்... யானைப் பார்

தேன் என்று நினைக்கிறாய்? காஷாந் பெரிய பழுவேட்டைரயனைத்தான்?..."

மீதிதிரவாதி ஹாஹாஹா என்று உரத்துச் சிரித்தான். அதைக் கேட்ட வனத்தில் யாரும் பறையைக் 'மிதிச்' 'மிதிச்' என்று சத்தமிட்டன. ஊமைக் கோட்டான்கள் உறுமின.

"பழுவேட்டைரயனைப் பார்த்தாயா? அல்லது அயனுடைய பிராணைப் பார்த்தாயா?" என்று மீதிதிரவன் கேட்டான்.

"இங்கே; பதா இங்கே; குப்புறப் படுத்திருந்தவனைத் தொட்டுப் பரட்டிய் போட்டு முகத்தை நன்றாக உற்றுப் பார்த்தேன். ரீதிதான்! யமனுக்கு அண்ணன்கள் இருண்டு போய் இருக்க முடியுமா? பழுவேட்டைரயனைப் போலவே, அதே முகம், அதே மீனம், அதே காய் வுருக்கள் - இவற்றைக் கிள்ளெழு மனிதன் இருக்க முடியுமா?"

"நீ பார்த்தவன் பழுவேட்டைரயன் தான், சந்தேகமில்லை. நேற்று மாலை பழுவேட்டைரயன் பாடில் ஏறிச் கொன் னிடத்தைத் தாண்டிக் கொண்டிருந் தான். கரையருகில் வந்தபோது பாட லு கத்தியும் கனிந்தது விட்டது. அவ னுடைய பரிவாரங்களில் தப்பிப் பிரித்துக் கரையேறியவர்கள் இப்போது கூடக் கொன்னிடக் கரையோரமாகப் பழுவேட்டைரயனைத் தேடிக் கொன் டிருக்கிறார்கள். அவன் வெள்ளத்தில் மூழ்கிச் செத்துப் போயிருக்கலாம் என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். உடைப்பு வரை வில் போய்ப் பார்த்துவிட்டு அவர்கள் திரும்பி வருகிறபோது பேசியதை நான் கேட்டேன். ஆகையால், நீ பார்த்தவன் பழுவேட்டைரயனாகவே இருக்கக் கூடும். ஒருவேளை அயனுடைய பிரேதத்தைப் பார்த்தாயோ, என்னமோ!"

"இங்கே, இங்கே. செத்துப் போயிருந் தான் உன் மீதியைக் தெரியுமா? நான் பரட்டிய் பார்த்தவனுடைய கண்கள் நன்றாக முடிவிருந்தன. கனித்துப் போய்த் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான் போகிருக்கிறது."

"முட்டாளே! நீ என்ன செய்தாய்! அவனைக் கைமா விட்டுவிட்டு வந்தாயா? தலைமீகை ஒரு கங்கைத் தூகிப் போட் டிருக்கக் கூடாது?"

"பழுவேட்டைரயன் தலையைப்பற்றி உனக்குத் தெரியாது. அவன் தலைமீகை கங்கைப் போட்டான் கந்தான் உடைத்து தான் தூளாகும்!"

"அப்படியானால், கொன்னிடத்து உடைப்பு வெள்ளத்திலாவது அவனை இழுத்து விட்டிருக்கலாமோ?"

"நான்தான் கொன்னேனே? அவனைக் கண்டதும் எனக்கு யமனுடைய அண்

வாளைக் கண்டது போல் ஆவிவிட்டது. உடம்பூரில் அவன் மூன்றாக வேங்குட்டம் ஆடியபோதுகூட என் நெஞ்சு 'திக், திக்' என்று அடித்துக் கொண்டு தாளிருந்தது. என்னை அவன் அடைவாளன் கண்டு கொண்டானாகும்..."

"அதை நினைத்து இப்போது எதற்கு நடுங்குகிறாய்?"

"அவன் உயிரோடிருக்கும் வரைவிக் எனக்கும் கொஞ்சம் திண்ணய்த்தான் இருக்கும். நீ சொன்னபடி செய்வா

மற் போனோமே, அவனை வெள்ளத்தில் புரட்டித் தள்ளாமல் வந்து விட்டோமே என்று கவனியா யிருக்கிறது..."

"ஒரு வேளையும் வேண்டாம். ஒரு விதத்தில் பெரிய பழுலேட்டரையன் உயிரோடிருப்பதே தவ்வு. அப்போது தான் கத்தர சோழனும் அவனுடைய பிள்ளைகளும் இறந்து ஒழிந்த பிறகு சோழ நாட்டுச் சித்தரளர்கள் இரு பிரி வாய்ப் பிரித்து நின்று சண்டை யிடு

ஊராகக். பழுவேட்டையாரையும் சம்பு
வரையாரையும் ஒருபக்கத்திலும் வெளும்
பாளையம் லேனாவும் இருக்கொவ்வார்
மகிழ்வாரும் இன்னொரு பக்கத்திலும்
இருந்து சண்டை யிடுவார்கள். அது
தம்முடைய நோக்கத்துக்கு மிக்க அது
கூலமா யிருக்கும். அவர்கள் தங்களுக்கு
என் சண்டையிடும்போது நாம் பாண்
டிய நட்டிய இரகசியமாகப் படை
திரட்டிச் சேர்க்கலாம்...."

"ரவிதாஸா! அந்தைக்கு மீசை
முனத்தால் சித்தப்பா என்ற கதை
யாகப் பேசுகிறாய்! கந்தர சோழனுக்
கும் அவனுடைய இரு புதல்வர்களுக்கும்
நாளைக்கு இறுதி நேர்த்தாய் அல்லலா நீ
சொன்னபடி சோழ நாட்டுத் தலை
வர்கள் சண்டை போட்டுக் கொள்
வார்கள்! மூன்று பேருக்கும் தானாகவே
முடிவு வரும் என்பது என்ன நிச்சயம்?
உனக்கு ஒரு செய்தி தெரியுமா?..."

"எதைச் சொல்கிறாய்?"
"நான்குபட்டினத்தில் அருள்மொழி
வரமன் உயிரோடிருக்கிறான்! மக்கள்
அவனை நுழைந்து கொண்டு அவனை
சோழ நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாக
வேண்டும் என்று ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள்.
நீ கேள்விப்பட்டாயா?"

"ரவிதாஸன் மறுபடியும் சித்திவிட்டு,
"நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. எனக்கு
அது தெரியும். அருள்மொழி வரமனைப்
புத்தலிதாரத்திலிருந்து வெளியிடுவதி
வது யார் என்று நினைக்கிறாய்? நம் ரேவ
தாஸக் கிரமணித்தனுடைய மகள் ராக்
கம்மாஸ்தான்! அவன் தான் பட
கொட்டி முருகையனுடைய மனைவி!"
என்றான்.

"அதற்கு என்ன? அருள்மொழி
வரமன் வெளியிட்டதற்கு என்ன
வாயம்? அவனை இனி எப்போதும்
மட்டுக் கொள்காது ஜனங்கள் அல்லலா
குழந்து கொண்டிருப்பார்கள்? சம நாட்
யில் அவன் இரண்டு மூன்று பேருடன்
இருந்தபோதே தம்முடைய முயற்சி
பலிக்கவில்லையே?" என்றான் தேவ
ரானன்.

"அதுவும் நம்மவருதான் என்று
சொன்னேனே? மூன்று பேருக்கும் ஒரே
நாளில் யமன் வருவதற்கு இடக்கும்
போது..."

"ரவிதாஸா! ஸட்சம் பேருக்கு மத்தி
யில் உள்ள இளவரசனிடம் யமன் எப்
படி நெருங்குவான்? அதை நீ சொல்ல
வில்லையே!"

"நெருங்குவான் அப்பனே. நெருங்கு
வான்! பாண்டிப் பாகனுடைய அங்குசத்
தின் துளியில் யமன் உட்கார்ந்திருப்
பான்! சரியான சமயத்தில் இளவர

னுடைய உயிரை வாய்க்குவான்! பர
மேகவரா! சோழ நாட்டு மக்கள் இள
வரசனை பாண்டி மீது ஏற்றிவைத்து ஊர்
வலம் விட்டுக் கொண்டு தஞ்சையை
தொக்கி வருவார்கள். அந்த பாண்டிய
ஒட்டும் பாகனுக்கு வழியில் ஏதாவது
ஆபத்து வந்து விடும். அவனுடைய
இடத்தில் நம் ரேவதாஸக் கிரமணித்தன்
பாண்டிப் பாகனுக்கு அமருவான்! அப்பறம்
என்ன நடக்கும் என்பதை நீயே ஒரு
வாறு ஊகித்துக் கொள்!"

"ரவிதாஸா! உன் புத்தி உரிமைக்கு
குண இல்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்
கிறேன். கிரமணித்தன் எடுத்த காரி
யத்தை முடிப்பான் என்று நாம் தம்பி
யிடுக்கலாம். கந்தர சோழன் விஷயம்
எனக்கு! அவனுக்கு என்ன ஏற்பாடு
செய்திருக்கிறது?" என்று கேட்டான்
தேவரானன்.

"பழுவேட்டையானுடைய கருவுள்
நிவ்வுறையில் சோமன் சாம்பலன்
விட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறேன். கையிச்
செவ்வாறுத்துடன் விட்டு வந்திருக்கி
றேன். அங்கேயிருந்து கந்தர சோழன்
அரண்மனைக்குக் கரங்கப் பாதை போடு
தது. கந்தர சோழன் படுத்துக்கும்
இடத்தையே சோமன் சாம்பலனுக்குச்
சட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். இரண்டு
சண்ணும் தெரியாத குருடன் கூட நான்
குறிப்பிட்ட இடத்தில் நின்று வேலை
எறிந்து கந்தர சோழனைக் கொன்றுவிட
லாம். சோமன் சாம்பலன் 'அவரைப்
படாதே! நாளை வரையில் பொறுத்துக்
கொண்டிரு!' என்று எச்சரித்து விட்டு
வந்திருக்கிறேன்..."

"அது எத்தனை? சமயம் தேரும்
போது காரியத்தை முடிப்பதன்வரை
நம்மது?"

"மட்டானே! கந்தரசோழன் மூன்று
நாட்க் கொண்டிருக்கிறான். அந்தச் செய்தி
கேட்டதும் அவன் குமாரர்கள் ஐக்கி
ரதையாகிவிட மாட்டார்கள்! அந்த
தோயாளிக் கிழவன் இறந்துதான்
என்ன உபயோகம்? அது இருக்கட்டும்;
நீ என்ன செய்தி கொண்டு வந்திருக்
கிறது? கடம்பூர் மானிக்கையில் என்
வாரும் எப்படி இருக்கிறார்கள்? அங்கே
நாளை இரவு நடக்கப் போகிற காரியம்
அல்லலா எல்லாவற்றையும் விட முக்
கியமானது?"

"கடம்பூரில் எல்லாம் கோலாகல
மாகத்தான் இருந்து வருகிறது. கவி
யானுப் பேசும் எந்த நடவடிக்கையுமா
விருக்கின்றன. நீ என்னமோ அந்தப்
பழைய ராணியை தம்பியிருப்பது எனக்
குப் பிடிக்கவே இல்லை..."

"பழைய ராணியா அவன்? பாண்டி
யாதேவி என்று சொல்! வீர பாண்டியர்

இதப்பதற்கு இரண்டு நாளைக்கு முன்
எனது அங்கை தம் பட்டமளியினார்க்கி
கொண்டதை மறந்து விட்டாள்? வீர
பாண்டியர் மரணத்துக்குப் பழிக்குப் பழி
வாங்க அவன் சபதம் செய்கிறப்பதை
மறந்து விட்டாள்? ஒரு வாரத்துக்கு
முன்னால் இதே இடத்தில் அவன் பாண்டிய
குமாரன் கைபிடுகத்து பாண்டிய
குலத்து வீர வானம் பெற்றுக் கொண்ட
வீடுவா...?"

"ஆமாம், ஆமாம்! ஆனால் நேற்று
மாலை உன் பாண்டியமாதேவி வீர தாரா
பனை ஏரிலில் உங்களைப் படகு யாத்
திறை செய்துவிட்டுத் திரும்பி வந்ததை
நீ யார்த்திருக்க வேண்டும்..."

"உங்களைமா விராமல் மீள் எப்படி
வீடுக்க வேண்டும் என்கிறாய்? மனத்தி
உள்ளதை மறந்து விடக்கூடாது. மீத்
தையை நத்தினினைப் போல் சுற்றிநி
பவர் எனும் கிடையாது இல்லாவிட்
டால் பழுவேட்டரைவனின் அரண்மனை
யில் ஒன்று வரும் காலம் தன்ன முடி
யுமா? அங்கே வீடுததடி தம்முடைய
காரியங்களுக்கு இவ்வளவு உதவிதான்
செய்திருக்க முடியுமா? ஆமாம், பழ
வேட்டரைவன் நீ சற்று முன் கொள்
விடக்கரை துக்கையெய்யன் கொலிசில்
யார்த்ததாகக் கூறினாயே? அவன் ஏற்றி
வந்த படகு கவிழ்த்ததைப் பற்றி நானும்
கேள்விப்பட்டேன். பழுவேட்டரைவன்
எப்போது கடம்பூரிலிருந்து புறப்
பட்டான்? ஏன்?..."

"ஏன் என்று எனக்கு உறுதியாகத்
தெரியாது. மதுராத்தகத் தேவனைக்
கடம்பூரிலிருந்து அழைத்து வரப் புறப்
பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நேற்றுக்
காலை பழுவேட்டரைவன் கிளம்பிச்
சென்றான். அவன் சென்ற பிறகு இள
வரசரர்கள் வேட்டையாடச் சென்றார்கள்.
இவ்வரசரிமார்கள் வீரதாராபனை ஏரில்கு
றுக்க விரைவு செய்வச் சென்றார்கள்.
இவ்வரசர்களும் இவ்வரசிகளும் திரும்பி
வந்த குதூகலமான ஈட்டியை நீ
யார்த்திருத்தாயானால் இவ்வளவு நம்
பிக்கையோடு யோ மாட்டாய்!..."

"அதைப் பற்றி நீ கொஞ்சமும் கவ
னியப்பட வேண்டாம். பழுவேட்டரை
வனைத் தடுத்துக்கொண்டு அதுபற்றி வைத்தறி
விருத்தே பாண்டியமா தேவியின் மனத்தை
அறித்து கொள்ளலாமே?"

"பெண்களின் மனத்தை யாரால்
அறிய முடியும்? அத்தக் கிழவன்
களுக்கு அனுப்பியது பழி வாங்கும்
தொக்கத்துக்களையும் இருக்கலாம்;
காதல் தாக்கம் தடுத்துவந்தகளையும்
இருக்கலாம்..."

"என்ன உணுகிறாய், பரமேசுவரா!
நத்தினி அத்துப் பழைய கதையை அடி

போடு மறந்து விட்டான், கிளையின்
அவன் இப்போது விஷம் போவத்
துவையிடுகிறான்!"

"கிளையின் பற்றி நான் சொல்ல
வில்லை. அவனுடைய தாதன் வத்தியத்
தேவனைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.
இரண்டு மூன்று தடவை நத்தினி
அவனைத் தப்பிச் செல்லும்படி விட்
டதை நீ மறந்து விட்டாயா?"

மீறித்திரவாதி கையைவென்று மீறித்து
விட்டு. "ஆமாம், வத்தியத் தேவன்
எதற்காகப் பிழைத்திருக்கிறான் என்பது
செய்தறிவேயே தெரியும். அது தெரி
யும்போது நீயிட்டும்நான் ஆச்சரியப்படு
வாய் என்று எண்ணுமே! இன்னும்
சொல்லப் போ ஆச்சரியப்படுவார்கள்.
முக்கியமாக சுத்தர சொழுவின் செங்கக்
குமாரி சூத்தனை ஆச்சரியப்படுவான்.
அவன் எத்தக் கருமார வானிபனுக்குத்
தன் உன்னத்தைப் பறி கொடுத்திருக்
கிறானோ, அவனை அவனுடைய தலை
வன் ஆதித்த கிளையனைக் கொன்றவன்
என்று அறிந்தால் ஆச்சரியப்பட மாட்
டானா?" என்றான்.

"என்ன சொல்கிறாய், ரவிதாஸா!
உண்மையாகவே வத்தியத் தேவனு கி
ளையனைக் கொல்லப் போகிறான்? அவன்
தம்மோடு சேர்த்து விட்டானா என்று?"

"அதெல்லாம் இப்போது கேட்
காதே! கிளையனைக் கொல்லும் கை
யாகுடைய கையாக இருந்தால் என்ன?
பாண்டிய குலத்து மீள் சின்னம்
பொறித்த வீர வான் அவனைக் கொல்
லப் போகிறது. அவனைக் கொன்ற பழி
வத்தியத்தேவன் தன் மீது விழப்
போகிறது! தம்முடைய ராணியின்
சாமர்த்தியத்தைப் பற்றி இப்போது
என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"நீ சொன்னபடி எல்லாம் தடக்கட்
டும். பிற்பாடு கேள், சொல்லுகிறேன்."

"வேறு எது தடத்தாறும் தடக்கா
விட்டாலும், கிளையனுடைய ஆதி
தான இரவுக்குள் பிரிவது நிச்சயம்.
நத்தினி அவன் ஏற்றுக் கொண்ட
பொறுப்பை நிறைவேற்றியே தீருவான்.
தம்முடைய பொறுப்பையும் தான் நிறை
வேற்ற வேண்டும்..."

"தம்முடைய பொறுப்பு என்ன?"

"நான் இரவு கடம்பூர் மானிகைவி
கிருந்து வெளியேறும் கரங்கப் பாதை
யில் ஆயத்தமாகக் காத்திருக்க வேண்
டும். காரியம் முடிந்ததும் நத்தினி
அதன் வழியாக வருவான். அவனை
அழைத்துக் கொண்டு இரவுக்கிரவே
கொல்லிவிடுவான் அடைத்துவிட வேண்
டும். அங்கே இருந்து கொண்டு, சொழ
தாட்டிக் தடைபெறும் அக்கோன

கல்யோலத்தைப் பார்த்துக் கொன் டிருப்போம். ஒருவேளை சௌகரியப் பட்டால்....."

"சௌகரியப்பட்டால், என்ன?"

"பழுவேட்டையைவிடக் கருணை நிற வறையில் சேர்த்து வைத்திருக்கும் பொருள்களையெல்லாம் சுரங்கப் பாறை வழியாகக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். சோழ நாட்டுப் போக் கிஷத்திலிருந்து கொண்டு போன பொருள்களைக் கொண்டு சோழ நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கப் படை திரட்டுவது எல்லாவு பொருத்தமா யிருக்கும்?"

இவ்விதம் கூறிவிட்டு மறுபடியும் ரவிதாஸன் சிரித்தான்.

தேவராணசூர ரடித்த பரபேக வரன். "சரி, சரி! ஆகாசக் கோட் டையை ரொம்பப் பெரிதாகக் கட்டி விடாதே! முதலில் கொள்ளிடத்தைத் தாண்டி அக்கரையை அடைந்து கடம் பூர் போய்ச் சேரலாம். கடம்பூரில் நீ சோன்னபடி எல்லாம் நடக்கட்டும்! பிறகு, பழுவேட்டையைனுடைய போக் கிஷத்தைக் கொள்ளையடிப்பது பற்றி யோசிக்கலாம். என்ன சொல்லுகிறாய்? இப்போதே கிளம்பலாமா? இரவே கொள்ளிடத்தைத் தாண்டி விடு வோமா?" என்றான்.

"வேண்டாம். வேண்டாம்! பொழுது விடிந்ததும் படகில் ஏறிகூல் போதும். அதற்குள் காற்றும் நன்றாக அடங்கி விடும். ஆற்று வெள்ளமும் கொஞ்சம் குறைந்துவிடும்."

"அப்படியானால், இன்றிரவு இந்தப் பள்ளிப்படை மண்டபத்திலேயே படுத்திருக்கலாமா?"

ரவிதாஸன் சற்று யோசித்தான். அப்போது சற்றுத் தூரத்தில் தீர்கள் ஊரிலிருந்து சத்தம் கேட்டது. ரவிதாஸ னுடைய உடல் நடுங்கிற்று.

"ரவிதாஸா! கேலஸம் நரிகளின் குரலைக் கேட்டு ஏன் இப்படி நடுங்குகிறாய்?" என்றான் தேவராணன்.

"அப்படியே! கோடிக்கரைப் புதை சேற்றில் கழுத்து வளரவில் நீ புதை பட்டிருந்து, சற்றிலும் தூறு நரிகள் நின்று உன்னைத் தின்பதற்காகக் காத்திருக்கும் பயங்கரத்தை நீ அதுபவித் திருந்தாய். இப்படிச் சொல்லமாட் டாய்! சிங்கத்தின் கர்ஜனையையும் மத யானையின் ஒலத்தையும் கேட்டு, எனக்குப் பயம் உண்டாவதில்லை. தீர் வின் கூரையைக் கேட்டால் குரல் நடுங்கு கிறது. வா! வா! இந்தச் சிகரட் டில் இராத் தங்க வேண்டாம். வேறு எங்கேயாவது கிராமத்துக்குப் பக்கமா

யுள்ள கோயில் அல்லது சத்திரத்தில் தங்குவோம். இல்லாவிட்டால், கொள் ளிடக்கரையிலுள்ள தூர்க்கை கோயிலைப் பற்றிச் சொன்னால்? அங்கே போவோம். இன்னமும் அந்தக் கிழவன் அங்கே படுத்திருந்தால், வெள்ளத்தில் அவனை இழுத்து விட்டுவிடலாம். அதுவே அவனுக்கு நாம் செய்யும் பேருதவியாக இருக்கும். நாளைக்கு மறு தான் வளரவில் அவன் உயிரோடிருந் தால், ரொம்பவும் மனத் துபரத்துக்கு ஆளாக நேரிடும்!"

மேற்கூறிய சம்பாஷணையை ஏறக் குறைய ஒன்றும் விடாமல் பெரிய பழு வேட்டையார் கேட்டுக் கொண்டிருந் தான். அவர்கள் பேசிய ஒல்லொரு வார்த்தையும் அவருடைய செவிகளில் சுயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றுவதுபோல் இருந்தது. அவருடைய நெஞ்சு ஒரு பெரிய எரிமலையில் கர்ப்பத்தைப் போல் திக்குழிப்பாகிக் கொதித்தது. தாம் காதலித்துக் கலியாணம் செய்து கொண்ட பெண், வீரபாண்டியன் மர ணத்துக்காகச் சோழ குலத்தின் மீது பழி வாங்க வந்தவள் என்பதும், மூன்று வருஷங்களாக அவன் தம்மை ஏமாற்றி வருகிறான் என்பதும் சொல்ல முடியாத வேதனையையும் அவமானத் தையும் அவருக்கு உண்டாக்கின.

ஆறு தலைமுறையாகச் சோழர் குலத் துக்கும் பழுவூர் வம்சத்துக்கும் நிலை பேற்று வளர்ந்து வரும் உறவுகளை அச் சமயம் பழுவேட்டையார் நினைத்துக் கொண்டார். பாசிக் கப் பொருள், கத்தர சோழனும் அவனுடைய மக் களும் யார்? கத்தர சோழனுடைய பாட்டி பழுவூர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த வள் அல்லவா? கத்தரசோழனுடைய மக்கள் மீது தமக்கு ஏற்பட்ட கோப மெல்லாம் சமீப காலத்தது அல்லவா? ஆகித்த களிகாலம் ஏதோ நிறுபின்னைத் தன்மாக நடந்து கொண்டான் என்பதற் காகவும் மனமொன்றை நமக்குப் பிடிக்க வில்லை என்பதற்காகவும், எல்லாவு பயங்கரமான சதிச் செய்களுக்கு இடங் கொடுத்து விட்டோம்? சோழர் குலத் தின் திராப் படைவலர்களான பாண்டிய நாட்டுச் சதிகாரர்கள் நம்முடைய அரசன் மனையிலிருந்து கொண்டு, நம்முடைய நிலவறைப் போக்கிஷத்திலிருந்து திரு டும்போன பொருளைக் கொண்டு, சோழ குலத்துக்கு வீரோதமாகச் சதிகாரச் செய்களைச் செய்ய அல்லவா இடம் கொடுத்து விட்டோம்? ஆகா! இந்தச் சண்டாளர்கள் சோன்னபடி நாளை இரவுக்குள் மூன்று இடங்களில் மூன்று பயங்கரமான கொலைகள் நடக்கப்

போகின்றனவா? தம் முண்டைய உடலில் மூச்சு இருக்கும் வகையில் முயன்று அவற்றைத் தடுத்தேயாக வேண்டும். இன்னும் அறுபது நாழிகை நேரம் இருக்கிறது. அதற்குள் எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்து விடலாம். இரவுக் கிரேவே குடந்தை செய்து தஞ்சைக்கும் நாளைப் பட்டினத்துக்கும் செய்தி அனுப்பி விட்டுக் கடம்புறுக்குக் கிளம்ப வேண்டும். இந்தப் பாதசாரிகள்

இரு வேளை பானத்துக்குள்ளே தானே ஸ்வஸ்தியை அடைந்து விட்டு உணர்ந்ததை மீதுவித்து வருகிறார். மீட்டிங் டூவர் கிளக்க கமிட்டி சொல்லியது எடுத்த மத்திய வேளை உணர்ந்தான். அவருடன் செத்து விட்ட காரியங்கள் விட்டு விட்டுவிட்டு நேரங்களில் தோஷமடைபிடுகிறார்கள். பின்புறம் மிகாமலாந்திருக்கிறது. நேரமே உணர்ந்ததில் தோஷமடைபிடுகிறார்கள். உணர்ந்ததில் தோஷமடைபிடுகிறார்கள்.

அங்கே போய்ச் சேர்வதற்குள் நாம் போய்விட வேண்டும்...

இவர்களைக் கடம்புறுக்கு வரும்படி விடுவதா? இந்த இடத்திலேயே டூவர் களைக் கொண்டு போட்டு விட்டுப் போய் விடுவது தவ்வதவ்வா? தம்மிடம் ஆயுதம் ஒன்றுமில்லை. இவ்வாறிட்டால் என்ன? வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த தம்மைக் இருக்கும்போது வேறு ஆயுதம் எதற்கு? ஆனால் இவர்கள் ஒருவேளை சிறிய கத்திகள் இடைபிள் செருகி வைத்திருக்கக்கூடும். அவற்றை எடுப்பதற்கே இடங்கொடுக்காமல் இரண்டுபேருடைய கழுத்தையும் இருக்கிப் பிடித்து தேசீத்துக் கொன்றுவிட வேண்டும்....

ஆனால் அங்காது இவர்களுடைய இந்த இடத்தில் என்னிட பிடிப்பது உசிதமா? இவர்களிடம் தெரித்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களைத் தெரித்து கொண்டாவிவிட்டது. நாம் வழிபடும் குறந்தையமாமிச துர்க்கா பரமேசுவரியை பட்டு கவிழச் செய்து, தம்மை அவசூறைய திருக்கோவிலில் படுத்திருக்கச் செய்து, இந்தப் பயங்கர இரகசியங்களைத் தெரித்து கொள்ளும் படியும் செய்திருக்கிறான். சக்கரவர்த்திக்கும் அவசூறைய குமாரர் களுக்கும் விபத்து நேரிடாமல் பாதுகாப்பதில்லவா நம்முடைய முக்கியமான கடமை? அதிலும், கடம்புறிய் கரிகாலனுக்கு எதுவும் நேராமல் தடுப்பது மிக மிக முக்கியமானது. அப்படி ஏதாவது நேர்ந்து விட்டால் நமக்கும் நமது குலத்துக்கும் அழியாத பழிச் சொய் ஏற்பட்டுவிடும். ஆறு தலைமுறைவாகச் சொழ குலத்துக்குப் பழங்குர் வம்சத்தினர் செய்திருக்கும் உதவிகள் எவ்வாய் மறைத்து மண்ணுவிடும். பெண் என்னுள் நமது அன்மமில்லிவ் கொண்டு வந்து வயத்திருத்த அரசுவி

விலும் கரிகாலன் கொல்லப்பட்டால், அதைக் காட்டிலும் நமக்கு நேரக் கூடிய அவசூறைய வேறு ஒன்றுமேயில்லை. ஆக! அத்தகைய அழிய வடியவத்துக்குள்ளே அவ்வளவு பயங்கரமான ஆங்காவிஷம் திறந்திருக்க முடியுமா? மூன்று உணவையும் மயக்கக்கூடிய மோகனப் புண்ணகைக்குப் பின்னால் இவ்வளவு வஞ்சகம் மறைத்திருக்க முடியுமா? இந்தச் சண்டாளர்கள் எதுவுமல்ல கொன்றதெல்லாம் உண்மையாக இருக்க முடியுமா?....

பழுவேட்டரையருடைய உணர்ந்த கொபத் தீ கொழுத்தவிட்டு எரியும் படிசெய்த அந்தச் சதிகாரர்களின் வார்த்தைகள் ஒருவிதத்தில் அவருக்குச் சிறிது திருப்தியையும் அளித்திருந்தன. நத்தினி சதிகாரியாக இருக்கலாம்; தம்மிடம் அன்பு கொண்டதாக நடத்து வஞ்சித்து ஏமாற்றி வந்திருக்கலாம். ஆனால் அவன் கரிகாலன் மீதோ கத்தமாதல் அல்லது வந்தியத்தேவன் மீதோ மோகம் கொண்ட காரணத்தினால் தம்மை வஞ்சிக்கவில்லை! அந்த மௌனகச் சிறுவர்களை அவன் பொருட்படுத்தவில்லை. அவசூறைய அத்தரங்க நோக்கத்துக்கு அவர்களையும் உபயோகப் படுத்துவதற்காகவே அவர்களிடம் கலகமாகப் பேசிப் பழி விடுகிறான்!

இந்தச் செய்தி பழுவேட்டரையரின் அத்தரங்கத்தின் அத்தரங்கத்துக்குள்ளே அவரையும் அறிவாமல் சிறிது திருப்தியை அளித்தது. கரிகாலன் கொல்லப்படாமல் தடுக்க வேண்டியது. தம் குல கௌரவத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் தமக்கு எவ்நென்றதற்கும் அழியாத அபரித்தி நேராமல் தடுத்துக் கொள்ளவும் மட்டும் அவன், நத்தினியை அத்தகைய கோரமான ஸாங் காரி

வந்தி விருந்து தப்பிப்பதற்காகவுத்
தான். ஒரு வேளை அவனுடைய மனத்
தையே மாற்றி விடுதல் உபச் சாத்திய
மாகலாம். இந்தச் சண்டாளன் சதிகாரர்
களிடம் அடிப்பட்டுச் செல்லுபடியுப்
பதும் அவன் வேறு வழியின்றி இவர்
களுக்கு உட்பதையா யிருக்கலாம் அல்
வவா? இவர்களை இங்கேயே கொன்று
ஒழித்து விட்டால் எத்தனைக்கு விடுதலை
கிடைக்கலாம் அவ்வவா?....

இவ்வாறு எண்ணி அந்த வீரச் சிழுவர்
தன்னை அறியாமல் தொண்டையைக்
களைத்துக் கொண்டார். மென்மக் கர்ஜனை
போன்ற அந்தச் சத்தம் சதிகாரர்கள்
இருவரையும் திடுக்கிடச் செய்தது.

"யார் அங்கே?" என்று தேவரான
னுடைய பரமேசுவரன்.

அந்தக் கெட்டுத் தாம் மறைத்திருப்பது
சாத்தியம் இல்லை. உசிதமும் ஆகாது
என்று கருதிப் பெரிய பழுவெட்டையர்
வெளிப்பட்டு வந்தார்.

மறைக்கான இருட்டில் திடீரென்று
தோன்றிய அந்த நெடிய பெரிய உரு
வத்தைக் கண்டு சதிகாரர்கள் இருவரும்
திடைத்து நின்ற போது. "தாந்தான்
மயனுக்கு அண்ணன்!" என்று உதி
விட்டுப் பழுவெட்டையர் சொந்தார்.

அந்தக் கம்பீரமான சிசிப்பின் ஒலி
அவ்வளவு பிரதேசம் குழுவதையும்
நடுநடுக்கச் செய்தது.

வந்தவர் பழுவெட்டையர் என்று
அறிந்ததும் ரவிதாஸன். தேவரானன்
இருவரும் தப்பி ஒடப் பார்த்தார்கள்!
ஆனால் பழுவெட்டையர் அந்தத்
இடம் கொஞ்சகவிலும். தம் தீண்ட
கரங்கள் இரண்டையும் நீட்டி இருவரை
யும் பிடித்து நிறுத்தினார். அவருடைய
வலது கை ரவிதாஸனுடைய கழுத்தைப்
பற்றியது. இடது கை தேவரான
னுடைய ஒரு புதுக்கைப் பற்றியது.
வந்தராயுதத்தைக் காட்டினும் வலிமை
பொருந்திய அந்தக் கரங்களின்
பிடி கள் அய்விருவரையும் திக்குழக்
காட்டி செய்தன.

எவ்வளவுதான் அவரின் வலிவு இரத்
தானும் இவ்வரையும் ஏககாலத்தில்
சொல்லிக் முடியாது என்று எண்ணிப்
பழுவெட்டையர் தேவரானனைத் தலை
குப்புற விழும்படி மே தம்சினர்.
மே விழுந்தவன் மூலத்தில் ஒரு காலி
வண்டி வயத்துக் கொண்டு ரவிதாஸ
னுடைய கழுத்தை இரண்டு கைகளா
யும் தெரிக்கத் தொடங்கினார்.

ஆனால் தேவரானன் கம்மா இருக்க
வில்லை. அவனுடைய இருப்பில் செருமி
யிருந்த சத்தியைப் பிரம்பப்பட்டு எடுத்
துத் தன்னை மிதித்துக் கொண்டிருந்த

காலிக் குத்தப் பார்த்தான். பழுவெட்
டையர் அதை அறிந்து கொண்டார்.
இங்கு ஒரு காலியும் அவனுடைய கை
மணிக் கட்டை நோக்கி ஒரு பசுமான்
உதை கொடுத்தார். சத்தி வெகுதூரத்
திக் போய் விழுந்தது. தேவரான
னுடைய ஒரு கையும் அற்று விழுந்து
விட்டது போல் தீவனத்ததாயிற்று.
ஆனால் அந்த சமயத்தில் அவனை மிதித்
திருந்த கால் சிறிது தழுவிவது. தேவ
ரானன் எட்டென்று தெளிந்துகொடுத்து
வெளியே வந்து குதித்து எழுந்தான்.
உதைபடாத கைகள் குழங்கியினால் பழு
வெட்டையரை நோக்கிக் குத்தத்
தொடங்கினான். அந்தக் குத்துக்கள்
கருங்கல் பாறைச் சுவர் மீது விழும
போலாயின. குத்திய தேவரான
னுடைய கைதான் வலிந்தது. அதுவும்
இங்கு ஒரு கையைப் போல் ஆகி
விடுமோ என்று தோன்றியது.

இதற்கிடையில் ரவிதாஸன் தம்
கழுத்திலிருந்து பழுவெட்டையருடைய
கரங்களை விளக்கப் பெருமையுடன் செய்
தான். ஒன்றும் பவிக்கவில்லை. சிறு
குடைய இரும்புப் பிடி சிறிதும் தளர்
வில்லை. ரவிதாஸனுடைய விழிகள்
பிறங்கத் தொடங்கின. உளறிக் குளறிக்
கொண்டே. "தேவரானா! சீக்கிரம்!
சீக்கிரம்! கோலிக் மேலே ஏறு! மண்ட
பத்தைக் கீழே தள்ளு!" என்றான்.

தேவரானன் உடனே பாய்ந்துசென்று
பன்ளிப்படைக் கோலிகின் மேல் மண்ட
பத்தின் மீது ஏறினான். அங்கே மண்ட
பத்தின் ஒரு பகுதியில் பிளவு ஏற்
பட்டு இனி சிறிது நகர்த்தாலும் மே
விழக்கடிய திசையில் இருந்தது. அதை
மூன்றமே அவர்கள் கவனித்திருத்
தார்கள். ரவிதாஸன் அதைத்தான்
குறிப்பிடுகிறான் என்று தேவரானன்
தெரிந்து கொண்டான். மண்டபத்தின்
இடிந்த பகுதியைத் தம் மீச்சிருந்த
வலிமையெல்லாம் பிரயோகித்து கீர்த்
தித் தள்ளினான். அது விழும்போது
அதனுடனிருந்த மரம் ஒன்றையும்
கீர்த்துத் தள்ளிக் கொண்டு விழுந்தது.

பழுவெட்டையர். மேலேயிருந்து
மண்டபம் தளர்த்து விழப் போவதைத்
தெரிந்து கொண்டார். ஒரு கையை
ரவிதாஸனுடைய கழுத்திலிருந்து
எடுத்து மேலேயிருந்து விழும் மண்டபத்
தைத் தாங்கிக் கொள்ள முயன்றார்.

ரவிதாஸன் அப்போது ஒரு பெரு
மூய்மீ செய்து அவருடைய பிடியி
லிருந்து தப்பி அப்பால் தகர்த்தான்.

மரமும் மண்டபமும் பழுவெட்டையர்
யன்போல் விழுந்தன. பழுவெட்டையர்
தரையில் விழுந்த நினைவு இழந்தார்.

(தொடரும்)

புது உலக மகா யுத்தத்துக்கு முற்பட்ட காலத்தில் அமெரிக்காவில் உள்ள இண்டியானா மாநிலத்தில் சிப்பாய்களுக்கும் மாதுயி வகுக்கும் ஒரு தினவுச் சின்னம் எழுந்தது.

பல போர்க்களங்களில் வீர மரணம் எய்தியவர்களுக்காக எழுப்பிய இந்த உத்தியி, இண்டியானா மாநிலத்தில் நகரில் நடுநாலக மாளிகையிலிருந்து 1987ல் ஆரம்பித்து 1997ல் முடிவற்ற இந்த உத்தியியைத் திட்டமிட்டவர்கள் ஒரு கட்டிடக் கலை நிபுணரும் இரு சிற்பிகளுமாவர். இவர்கள் மேற்பார்வையில் உருவான இந்த உத்தியி 314 அடி உயரமும் அடிவாரத்தில் 343 அடி சுற்றளவும் உடையது. அத்தாட்சிய கட்டிடக் கலைச் சாதனங்களில் மனத்தில் கொண்டு பார்த்தால் இது எவ்வளவு பெரிய சாதனை என்று விளங்கும். கல்வியும் வெண்மனத்திலும் பல அழகிய சிலைகள் உத்தியி

<p>"உய்யுது வெந் எனினுப் பழங்குதல் உய்யுது உய்யு பெய்தல்" — சிங்கு</p>	<p>ஏனா முடியாது</p>	<p>"IMPOSSIBLE IS IN THE DICTIONARY LEAVE IT THERE" — சிங்கு</p>
--	-------------------------	--

▲ 4 குத்த : இ. க. ராஜன்

வைச் சுற்றிலும் உள்ளன. உத்தியின் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் புத்தம், மையதானம் ஆகிய இரண்டையும் உருவகப்படுத்திய சிலைகள் சதா சர்வ காலமும் ஒன்றை பொன்று எதிர்த்த வண்ணம் சிந்திப்பதன் உயிரெல்ல "எனியோட்டர்" சாதனம் உண்டு. அதன் உதவியை ஏதே கிலும் பாதோர் முத்தூற்று முப்பது படிக்கை ஏதே கட்டிலும் தெம்பு உண்மையாக இருக்க வேண்டும். "என் முடியாது" என்று போடக் கடிவாக்கன் முயன்று பார்த்தவராம்.

"ஏன் முடியாது?" என்று சொல் கிலும் பழக்கம் இன்று தெற்றென, இன்னதற்கு ஐயாவிரம் ஆண்டுளுக்கு முன்பாகவே ஆரம்பமாகிவிட்டது! அக்காலத்தில் மிஸ்சிசிப்பி பள்ளத்தாட்டின் கிழக்குப் பாதியில் "குன்று மையப்போர்" வாழ்ந்து வந்தனர். ஒன்றையோ மாநிலத்தில் மட்டும் இவர்கள் ஐயாவிரம் மண்மேடுகளை - சேவற்களை குன்றுகளை - உருவாக்கி விடுகிறார்கள். இவற்றில் ஒரு பெரிய பாம்பு வளர்த்து நெய்தது ஒரு முட்டையை கிழக்கே முற்புறத்து போய் அமைத்துள்ள சேவ்குன்றுகள் உலகாபெ பயனாக

ஐயாவிரம் சிங்குகளுக்கு முற்பட்ட சூரிய சாதனை!

விடையே மீயப் பிரசித்தி பெற்றது. இந்தப் பாம்புப் பாணி அமைப்புக்கு மத சேபத்தப்பட்டதான ஏதோ ஓர் உட்போலும் இருக்க வேண்டும் என ஆராய்ச்சியாளர் நம்புகின்றனர்.

வெள்ளையர் அமெரிக்காவில் அடிபெடுத்து வளப்படுத்தி நீண்ட காலம் முன்பே இத்தக குன்று மையத்தும் எழுவம் மனத்தற்போய் விட்டது. அவர்கள் என்ன ஆண்கள் என்பது பற்றிய தகையம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

சிங்கப்பித்தவர்களுள் ஒரு மாபெரும் வீரன் கிரேஸி தவாரன். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த திரத்தான் வெள்ளையரை எதிர்த்துப் போரிட்ட இவனை ஒரு மாபெரும் சிற்பமாக வடிக்க கோரிக்கை விவோக்கோவ்வி எவ்லார் முயன்று வருகிறார். அறுபத்தோரு வயதான இவர் இதற்காக முப்பது ஆண்டுகளாகப் பாடுபட்டு வருகிறார். ரக்பிமோர் மீடையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள நான்கு ஜூதி பதிகைகள் தலைகளையும் ஒன்று இணைத்தால் எவ்வளவு பெரிதாய் இருக்குமோ அத்தனை பெரிதாக விஜயி ஹார்வன்ஸ் தலை அமைக்கும்! அவன் ஒரு குதிரையோட அமர்ந்து முன்னேறுவானா வீரக் கட்டளை இருவது போய் சிற்பம் வடிவப்படும. அரகாங்க உதவியை எதிர்பாராமல் பணி வாற்றியாலும் இச் சிற்பி ஏராளமாகப் பாதைகளை இவ்வகை தகர்த்திருக்கிறார் எனினும் ராட்சத அளவுள்ளதான சிற்ப வடிவத்தின் ஒரு பகுதிக்கூட இன்னும் உருவாகவில்லை! சிற்பம் அத்தனை பெரியது!

விவோக்கோவ்வி கூறுகிறார்: "முதல் தடவை நான் இம்மீன மீது ஏறியபோது முப்பதுடி எழவில்லை. மீனம் கரையில் நாலடி அகலத்துக்கே நீட்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு மெதள அமைப்பு என்னைத் தாய்க்கி வந்தது. இந்த இயற்கையான அமைப்பு இவ்வாறு போலிருந்தால் அதன் மாதாந்தைகள் எவ்வளவுப்பெண். இந்த முதல் அதிர்ச்சிக்குப் பிறகு, இனி எத்தக் கண்டமும் எனக்கு நேராது என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது. அப்பறம் ஒரேகுதடையகையில் கைவெலும்பையும் முதலேனும்பையும் ஒடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; இப்படிச் சில சிலைகள் பிரச்சனை. ஆனால் கிளியமாக ஏதும் நேர்த்துவிடவில்லை!"

4/5/2023

1. Introduction

ஆய்வு
பொருளியை
உணர்த்தும் பிழை
காதென்றால்
சாதகமாக தாம்
விருத்திக்குப்
பொருள்
மேலும் (பிழை) ?

சென்னை, 15.05.2019

2000

இவற்று மூலக் கருவியை அறிந்தவர்களு
டையிடம் இருந்து இவ்வுண்மையை அறிய
வதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படும்.

[illegible]

சென்னை, 17 சூன் (ஐ.வி.என்) ஸ்டீல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் (ஐ.ஐ.எல்) தனது 2017-18 நிதியாண்டின் முதல் காலாண்டு நிறுவன கூடுதலில் கலந்துகொண்டிருக்கிறது. ஐ.ஐ.எல் நிர்வாக இயக்குநர் டாக்டர் என். சி. சிவசுந்தரன் தலைமையில் நிறுவன கூடுதல் நேற்று காலை 10 மணிக்கு நடைபெற்றது. ஐ.ஐ.எல் நிர்வாக இயக்குநர் டாக்டர் என். சி. சிவசுந்தரன் தலைமையில் நிறுவன கூடுதல் நேற்று காலை 10 மணிக்கு நடைபெற்றது.

[illegible]

ഓ! ഓ! ഓ!
 എന്താ! എന്താ!
 എന്താ! എന്താ!
 എന്താ! എന്താ!
 എന്താ! എന്താ!

'nough long
 to walk back
 to the bridge and
 see the other
 side of the
 bridge.

மேலேயே
கொக்கிடுமே ஐயு வரை

வலியைப் பாக்கிடும் 'ஆஸ்ப்ரோ'

'ஆஸ்ப்ரோ' எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு
உயிரைப் பாக்கிடும் உயிரைப் பாக்கிடும்

மேலேயே (மேலேயே)

இந்திய எல்லைச் சட்டக் பகுதியில் சேனர்கள் தாக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கத்திற்கும், சேன அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட கடிதப் போக்குவரத்தினால் எல்லாத் தன்மையும் இல்லை. வட மிழக்கு எல்லைப் பகுதியில் (நேப்பா) இரு நாடுகளுக்கும் எல்லைவாக்க வகுக்கப் பட்டிருந்த 'மக்மோஹன் கோட்டை' யும் சேனர்கள் தாண்டி. இந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்துவிட்டதாகச் செய்தி வந்தது.

செய்தி கந்தாபனங்கள் மூலமாக தெளிபிரிண்டிஸ் வந்து கொண்டிருந்த செய்திகளை மிகவும் கவனிப்புடன் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் முரளி. பூடான் எல்லைக்குக் கிழக்குப் பகுதியில்

மும் போர் வறுக்கிறது என்ற செய்தி கிடைத்ததும் முரளி பரபரப்படைந்தான். இவ்வளவு முக்கியமான கட்டத்தில் இந்தியப் பிரதமர், இவர்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் செய்யப் போகிறார் என்ற செய்தி முரளியை இன்னும் திசைக்க வைத்தது. நாடு, பெரும் அபத்தத்துக் கள்ளாடலிலிருக்கும் போது பிரதமர் வெளிநாடு செல்வது முரளிக் கு விப்பாவிருந்தது. இந்தச் சமயத்தில் ஒரு திருபகரத் தில்லிக்கு அனுப்பி வைக்க தீர்மானம்.

சுற்று இடையாற முரளி கிளப் புகுச் சென்றான். அடர் ராஜரத் தினம் வழக்கம் போல் ஒரு தனி இடத்தில் அமர்ந்து சித்தையில் மூழ்கி விருந்தார். அவருக்குப் பக்கத்தில்

பாராட்டங்கள்

கிடந்த சோபாவில் போய் அமர்ந்தான் முரளி. அவனைக் கண்டதும் உற்சாகத்துடன் வையை நீட்டி அவன் வையைப் பற்றினார்.

“மிஸ்டர் முரளி, உங்களைப் பார்த்து வெகு நாளாயிற்று. வேலை அதிகம் போலிருக்கிறது. சீனக்காரன் சண்டைக்கு வந்து விட்டான். செய்திக்குப் பஞ்சமிருக்காது” என்றார் ஜட்ஜ்.

“இந்தி சீனி பாய் பாய் என்று சொல்லிக் கொண்டே சீனக்காரன் முதுகில் குத்தி விட்டானே!” என்றான் முரளி.

“முதுகில் குத்துவது ஒரு ராஜா தந்திரம். உலக வரலாறு தெரிந்தவர் கூடக் குது சியப்படுக்காது. முதுகிலும் கத்தி பாயும் என்பதை ஒரு

“அப்படியேதான்” என்றான் முரளி, அசுதியுடன்.

“சீனக்காரன் செய்தி வந்த பிறகுமா?”

“இப்போது சீனச் சண்டை பற்றிய செய்திகளால் பத்திரிகையில் விற்பனை உயர்ந்திருக்கிறது. பத்திரிகையில் வித பனைக்காகச் சீனக்காரன் எல்லையில் தின்று கொண்டேயிருக்க முடியுமா?” என்றான் முரளி விசுவத்துடன்.

அன்று விளையிலிருந்து ‘பாரத மணி’க் காரியாலயத்துக்கு முரளி

சுருல்லெருமாள்

தாட்டை ஆள்பவர்கள் புரிந்து கொண்டு எச்சரிக்கையாக இருக்கவில்லை. என்பதுதான் வியப்பாயிருக்கிறது. இதைவிட வியப்பானது முதுகில் குத்தியவனுக்கு உதவி புரியும் தோத் துரோக அரசியல் கட்சிகள் இன்னும் தடை செய்யாமலிருப்பதுதான்!” என்றார் ராஜாத்திரம். பிறகு திடீரென்று கேட்டார்: “புரோபஸர் மகனாக்குச் சீக்கிரமே கல்யாணம் நடக்கப் போகிறதாமே? வரப் போகிற மருமகனும் கம்யூனிஸ்ட்டாமே?”

முரளி அகிரதனையுடன் தலையை அசைத்தான். ஜுட்டி தொடர்ந்து பேசினார்: “கலியாணத்தைப் பண்ணி மகனையும், மருமகனையும் ‘ஹனிமூன்’ அனுப்பிக்கச் சீனவுக்கே அனுப்பலாம்!” இவ்வாறு கூறினீட்டுக் கைகலவென்று சிரித்தார். பேச்சை வேறு பக்கம் திருப்ப எண்ணினான் முரளி.

“உங்களுடைய பணத்தை இன்னும் ஆறு மாதத்தில் திரும்பத் தந்துவிடுகிறேன்” என்றான்.

“டோண்ட் ஒரி... நீங்கள் திருப்பித் தருவதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம், மிஸ்டர் முரளி. பத்திரிகை முன்னேறினால் சரிதான். இப்போது எப்படியிருக்கிறது?”

திரும்பிய போது இரவு எட்டு மணி யாகி விட்டது. அவனுக்காகச் சாரதா அங்கு காத்திருந்தாள். அவளுடைய பதற்றத்தையும், பரபரப்பையும் கண்டு திகைத்தான்.

“எனக்கு என்னவோ பரமாயிருக்கிறது. சிவராமன் முன்போலில்லை” என்றான் சாரதா.

சாரதாவின் குரலில் தொனித்த கவலையையும், அக்கறையையும் முரளி கவனித்துப் பரிதாபப்பட்டான்.

கொஞ்சுமிளம் தென்றலோ, குலவ வரும் மல்லிகையோ!

கை வந்தும் மல்லிகை மணம். இவ்வை
கொழிக்கும் மேனிமேழில் இளந்தடயம்
உங்களுக்கு கழலாகவே ஜேப் அந்த
சோப். மீயியை கைந்தாலும் கைந்தம்
குலவாத அதன் மென்மையான நுரை
உங்கள் எழுந்திருந்து நேயமானது.
உங்கள் கைந்தளர் மேனி என்னை
பதினாறுதல் பதுகையுடன் மென்மைய
உபயோகியுங்கள் ஜேப்—ஜிக்குத்
நாகுதர தரித்த ஒரே அந்த சோப்!

உங்கள் பூந்தெழில் பெருக ஜேப் அந்த சோப்
நளங்கை மல்லிகை மணம் கைந்தது.

உயர்வு தயாரிப்பு.

"அவனுக்கு இப்போது என்ன கவலை?" என்று கேட்டாள்.

"உட்சிவையப் பற்றிய கவலைதான். இரண்டு நாட்களுக்குமுன் தீர்த்திர போனாம். குரையும் சிங்கும் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகச் செய்தி வந்த பிறகு சிவராமன் இன்னும் மோசமாகி விட்டார். உட்சிவியை சில மாறுதல் களைச் செய்ய வந்த தலைவர்களில் இரண்டு பேர் போய் விட்டதற்காக இவர் இப்படிக் கவங்குவானேன்? துணியும், ஸ்திரீயும் உள்ள பழைய சிவராமன் தானா இவர்?" என்றான் சாரதா.

"தேரடியாக எதிர்ப்புவனைப் பற்றி அஞ்ச வேண்டியதில்லை. எத்தனை பேர் வந்தாலும் சிவராமன் சமாளிப்பான். -ஆனால் சிவியை எதிர்த்த முடியுமா?"

"நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?" - பதறித்துடன் கேட்டாள் சாரதா.

"செய்யுவிடப் பட்டிருக்கிற தலைவர்கள் இருவரின் மரணமும் தற்கொலை என் பதை நீ தம்புவிருமா?"

"பிசுவே?"

"செய்யுவிடப் பட்டிருக்கிற தலைவர்கள் இருவரின் மரணமும் தற்கொலை என் பதை நீ தம்புவிருமா?"

"ஐயோ... அப்படியானால்...?" - மேலே பேச முடியாமல் பயத்தினால் விழி பிதுங்க முரணியை உற்றுப் பார்த்தான் சாரதா. அவனுடைய கண் களில் தோன்றிய பிதிலையும், கவலரத் தையும் எண்டு பரிதாபம் கொண்டான், முரணி. அவனுடைய கண்கள் கவங் கின. உதடுகள் அழுததற்குத் தயா ராகத் துடித்துக் கொண்டிருந்தன. சோம்பிக் களை இழந்துவிட்ட அவ னுடைய முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து மனம் தெறித்தான் முரணி.

கன்னுரையில் படித்த நாட்களில் அந்த முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துத் தான் உற்சாகமடைந்தான். அவ னுடைய பேச்சும், பார்வையும் அவ னுடைய இதயத்தில் நிகழ்த்திய உணர்ச்சிப் புதுமைகளுக்கு அளவெது?

அதுவ் அத்தனையும் வெறும் கன வாய்க் உற்பிவையாய்ப் போய்விட்ட பிறகு...

எய்கிருந்தாவென்ன? அவன் மூலம் மலர்ந்திருக்கட்டுமே. இன்று அவனுக் கெதிரே முரணி படும் ஊமைத் துக் கத்தை அவன் உணர்வெயிலில். அதை அவன் அவனுக்கு உணர்த்தவும் இல்லை. அவனுக்கு எதிரே இருந்து கொண்டு, அவன் வேடுருவனுக்காகக் கண் கவங்குகிறான்.

"சிவராமனின் உட்சிவைய விட்டு விவையிடச் சொல்வான்" என்று வேரணை உறுதியுடன் முரணி.

"அவர் சம்மதிக் க வேண்டுமே..."

"எப்போது உட்சிவியைப் போக்கி விருத்து இவன் சித்திரை மாறுபட்டு விட்டதோ, அதில் ஒட்டிக் கொண் டிருப்பதில்தான் என்ன தர்ஸம்? உட்சிவியிருந்து விவையே இது தன்னைத் தர்ப்பம்."

"நீங்கள் சொல்வதுங்கள். கேட் டாலும் கேட்டார்" என்றான் சாரதா, சித்திரை தம்பிக்கையுடன்.

"உன்னுடைய சொல்வதுக்கு இவ னை மறிப்பவனா எனக்குக் கொடுத்த விடப் போகிறான்?" என்றான் முரணி, சிரித்துக் கொண்டே.

சாரதாவின் முகத்தில் மலர்ச்சி தோன்றியது. நானும். கண்களில் வட்ட மிட்டது. அந்த அழகை, நினைத்த உன்சத்தோடு பூரணமாக ரசித்தான் முரணி.

"சொல்வியைப் பார்க்கிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டே நாதகாவியிலிருந்து எழுந்தான் சாரதா.

"இது தன்மை சத்தர்ப்பம். சிவராம னின் உன்சம் கவங்கியிருக்கிறது. இப் போது அவன் மனத்தை மாற்றுவது எனது."

"என்னுடைய முதல் வேலை, உட்சிவிய் கிருந்து அவரை விடுவிப்பதான்" என் றான் சாரதா.

"நீங்கள் இருவரும் உட்சிவியிருந்து விவையே பிறகு எனக்கு ஓர் உதவி செய் வீர்களா?" என்று கேட்டான் முரணி.

சாரதா வியப்புடன் அவனைப் பார்த் தான். ஒரு குழந்தையைப் போல் மெதுவாகக் கையை ஊன்றிக் கொண்டு கண்ணை அவை கிரித்து அவனை விழை கிறான். ஒரு கணம் முரணியின் மனம் அந்தப் பிடியில் சிக்குண்டு படபடத் தது. எல்லாம் ஒரு கணம்தான். மறு கணம் நிதானமடைந்து விட்டது.

"நீங்கள் இருவரும் 'பாரதமணி'ப் பத்திரிகைக்கு வந்துவிட வேண்டும்" என்றான்.

சாரதா, மனம் நினைத்து சிரித் தான். அந்தச் சிரிப்பு அந்த அமை முழுவதும் மனம் பரப்பியது. முரணி அவனையே ஆவலோடு உற்றுப் பார்த் தான்.

"அப்பாவும் அடிக்கடி இதைத் தான் சொல்வீர். உட்சிவியை விட்டு விவையே நிம்மதியாக உக்கனோடு இந்தப் பத்திரிகையை நடத்துப்படி. நா ன் எங்கள் இருவரிடமும் சொல்லிக்கொண் டிருக்கிறேன்."

“அவ்வளவு இது? பழைய ‘ஜோக்’ எங்கே கொண்டு வந்து கொடுத்தது அங்கியே போதும்தான்!”

“ஓசி உங்கத்திலே புதிய ‘ஜோக்’ நமக்கு இங்கே இருக்க உங்க பத்திரிகையிலே தானே ‘பழங்க’ வெளியீடுக்குத்தான்!”

“தமிழ்”

“இப்போது நீ என்ன சொல்வியும்?”

“கட்சியிலிருந்து விலகி உங்க விட்டமே வந்து சேர்ந்து விடுகிறேன்” என்றான் சாரதா, உற்சாகத்துடன்.

சாரதாவை அவனுடைய விட்டில் கொண்டுபோய் விடுவதற்காக முரளியே காணா ஒட்டிச் சென்றான். அவரை அவனுடைய விட்டில் விட்டு விட்டுத் திரும்பிய போது ‘பாரதமணி’க் காரியாலயத்தில் சிவராமன் முரளிக்காகக் காத்திருந்தான்.

“இப்போதுதான் சாரதாவை விட்டில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு வருகிறேன்” என்றான் முரளி.

“எங்கே வந்தான்?”

“உங்களைப் பற்றிச் சொல்லத்தான்.”

“எங்களைப் பற்றியா?” – விடப்பட்ட முரளியை உற்றுப் பார்த்தான் சிவராமன்.

“உங்களைக் கட்சியிலிருந்து விலகும் படி நான் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமாம்” என்றான் முரளி.

சிவராமன் இவ்வொருக்கிச் சிரித்தான். பிறகு சொன்னான்: “கட்சியிலிருந்து விலகுவது அவ்வளவு கலப்பல்ல; விவகார விடமாட்டார்கள். கட்சிக்கும் எங்களுக்குள்ள உறவு எவ்வளவு அந்தரங்கமானது, தெருக்கமானது என்பதுதான் உனக்குத் தெரியுமே.... முரளி, என்னை அதிகாரமேலே தாய்நாட்டுக்கு நடு பெரிய தயோசனம் செய்து விட்டேனோ என்றுதான் அஞ்சுகிறேன்.”

முரளி, விடப்பட்ட சிவராமனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“எனது சொல்லுகிறாய்?” – முரளி கேட்டான்.

“சீனாவிலிருந்து வரும் போது மாவேதும், ஒரு ரகசியக் கடிதத்தை வேதமூர்த்தியிடம் ஒப்படைக்கும்படி என் மூலமாக அனுப்பி வைத்தார். அந்தக் கடிதத்தில் இந்த நாட்டின் பாதுகாப்புக்குக் குத்தகமான விஷயம் இருந்திருக்குமோ என்று இப்போதுதான் சந்தேகப்படுகிறேன்” என்றான் சிவராமன், வருத்தத்துடன்.

“கடிதத்தை நீ பிரித்துப் பார்க்க வில்லியா?”

“பார்த்தேன். ஒன்றும் புரியவில்லை. எதோ இரகசிய மொழியில் எழுதியிருந்தது. எனக்கு அப்போது சந்தேகம் வரவில்லை. கட்சி சம்பந்தப்பட்ட செய்தி என்று நம்பிவினேன்.”

“கட்சித் தலைவர்கள் இருவரின் மரணம் பற்றி மேற்கொண்டு ஒரு விவரமும் இல்லையே?” என்று கேட்டான் முரளி.

“தற்கொள்தான் என்பவர்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏன் தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் புரியவில்லை. கொலைமையைப் போல் இருந்திருக்கிறார்கள்.”

“தற்கொலை என்பதில் எங்கு நம்பிக்கை இல்லை.”

“கொல்லுமாயே இருந்து விட்டுப் போகட்டும். இதனால் எல்லாம் கட்சிக்குள் ஏற்படப் போகிற மாறுதலைத் தடுத்துவிட முடியாது. கட்சியின் விடியங்களில் மாறுதல் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முனைந்து நின்றுவர்களில் இவ்விருவரும் முக்கியமானவர்கள்.”

“நீ கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருந்து கொள். உங்களைப் பற்றிச் சாரதாவுக்கு மிகவும் கவலை” என்றான் முரளி.

சிவராமன் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்:

“ஆபத்து மனிதனுக்கு எப்போதும் வரலாம். அதற்காக அமை எண்ணித் தன்மும் அதைக் கொண்டே இருக்க முடியுமா? தலைவர் வேதமூர்த்தியோடு சேகிரமே ஒரு பலப் பிரீட்சை நடத்தப் போகிறேன். என் பக்கத்திலும் நிறைய ஆதரவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கட்சியைச் சேர்ப்படுத்தியேதிரவேன், முரளி.”

“எதிரி எதிரே வந்தால் சமாளிக்கலாம். பின்னால் ஒன்றிருந்தால்?”

“இதோ...” என்று கூறிக்கொண்டு இருப்பில் ஒளித்து வைத்திருந்த சிறு கைத் துப்பாக்கியை எடுத்துக் காட்டினான் சிவராமன்.

முரளி திகைப்புடன் ரிவால்வரை முறைத்துப் பார்த்தான்.

செவ்வயல் பாதத்தூங்குகள் மேலாஜா
பாதத்தூங்குகளாக இரட்டிப்பு செய்கிற
செயலிடை நான்

பரிசுத்தம் பண்ணு
தெய்வம் பண்ணு
செவ்வயல் பண்ணு

தயவுசெய்து
நா.ஆ. 20
கனர்து பி.நா.சு.
கனர்து 15 AS
கனர்து 15 AS
கனர்து 15 AS
கனர்து 15 AS

கிடை : ஓய். எம். எல். ஏ. சிவசுந்தரம், தாயவழி, சென்னை - 14

குழந்தைக்குப் பவுடர் எந்தது?
உயிர் காக்கும் தன்மை கொண்டது?
நினைவு கொள்ளுங்கள்?

**அமிர்தாஞ்சன
கிரைப் மிக்ஸ்சர்**

பரிசுத்தம் பண்ணு
தெய்வம் பண்ணு
செவ்வயல் பண்ணு

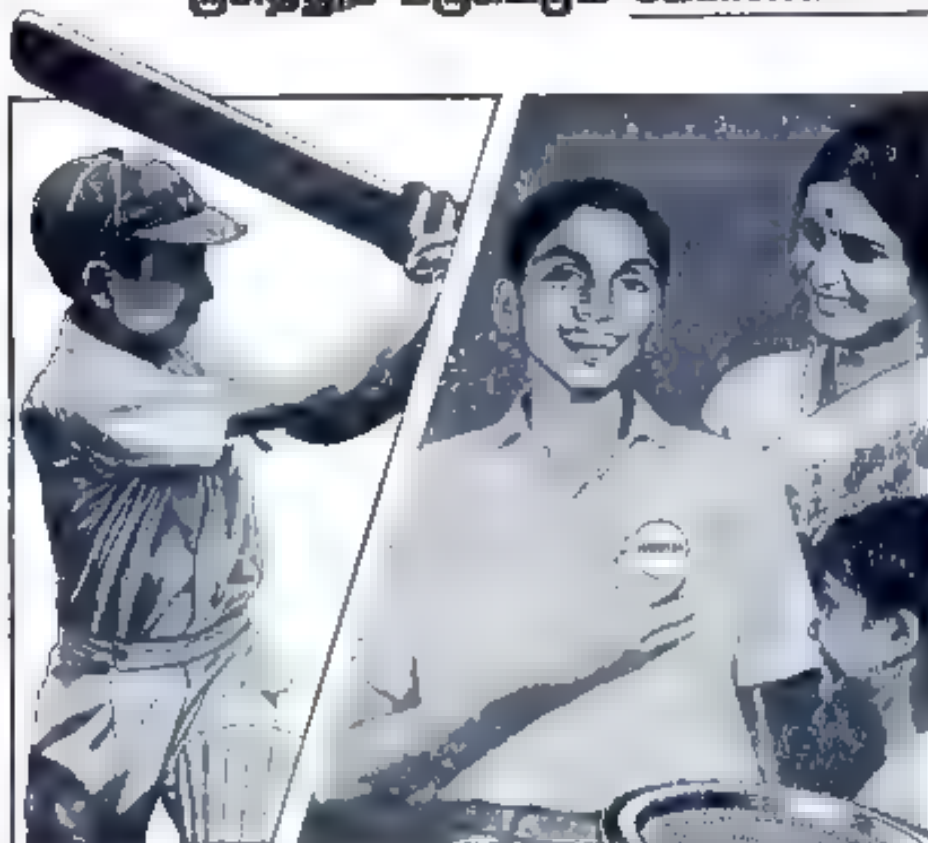

© PEARL PICTURES

பண்டிட் டிகோபாலாசாரலுள்ள
அருணா

மாத்தர்களின் ஆரோக்கிய செளபாக்கியத்திற்கு
1893 ஆண்டுவிருந்து பிரசிக்கி வயற்றுகு
ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் (பி) லிமிடெட் . மதுராஸ் - 17

**துள்ளும் குழந்தைகள் நன்கு வளர்ந்திட
ருசித்தப் பருகட்டும் போர்ன்விடா!**

ஒடி விளையாடும் குழந்தைகள்
உணவிலிருந்து பெறும் சக்தியை
பன்னியிலும் விளையாட்டிலும்
வெகுவாக இழந்து விடுகின்றனர்.
அவர்களுக்கு தேவையான
இச்சக்தியை போர்ன்விடா
அளிக்கிறது. கோகோ, பால்,
மாஸ்ட், சர்க்கரை இவை
இனிதே சேர்ந்த போர்ன்விடா,
ஒரு காப்பிரிஸ் தயாரிப்பு.

**சக்திக்கும் வலிமைக்கும்—
மற்றும் தித்தவையும் போர்ன்விடா!**

“எதற்கும் நான் தயாரி. மூரளி, உன் மீது எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. அம்மாவை நீ பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றுள் சிவராமன்.

அவன் கண்கள் கலங்கின.
“அசட்டுத்தன்மாக நடத்து கொள்ளாதே, சிவராமன்.”

“இந்த ஆயுதம் என்னிடம் இருக்கும் வரை என்னை எவனும் நெருங்க முடியாது. வேதமூர்த்திகளே இது சலால் கொடுக்கும். மூரளி, ஒரு கட்சி, நாட்டுக்குத் துரோகம் செய்வதைவிட, அந்தக் கட்சி அழிந்தே போகலாம். ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அழிந்து போவதை நான் விரும்பவில்லை. அத்துமீடைய கொள்கைகளை நான் மதிக்கிறேன், வணங்குகிறேன். அவற்றில் ஊறித் திளைத்திருக்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கொள்கைகளுக்காக நான் என் தாய் நாட்டை சீக்கிங்குக்கு அடிமையாக்க விரும்ப வில்லை” என்று கூறிவிட்டு ரிவாலவரை இருப்பில் செருகி மறைத்துக் கொண்டு எழுந்தான் சிவராமன்.

“உன்னுடைய ஸ்டீயிப் போராட்டத்துக்கிடையில் காரதாவை மறந்து விடாதே” என்றான் மூரளி.

“அவனும் இந்த ஸ்டீயிப் பாதையில் நடை போடுபவன் தானே. என்னோடு ஐக்கோத்து நடப்பான்” என்று கூறிவிட்டு வேகமாக அந்த அறையை விட்டு வெளியேறினான் சிவராமன்.

அவன் போவதையே திகைப்புடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான் மூரளி. ஏதோ இனம் புரியாத பயம் மூரளியின் நெஞ்சை வருடிவது.

‘பிரதம மனித காரியாலயத்தை விட்டு வெளியேறிய சிவராமன் ஊக்கினில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காரியாலயத்தை நோக்கிச் சென்றான். அங்கு அவனுக்காக நல்லதம்பி காத்திருந்தான். சிவராமனைக் கண்டதும் நல்லதம்பி ஒரு கவரை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

“என்னது?” - அகிரத்தைபுடன் கேட்டான் சிவராமன்.

“தலைமைக் காரியாலயத்திலிருந்து வந்தது. எனக்கு வந்த உத்தரவோடு உன் பெயருக்கு இதுவும் இருந்தது” என்றான் நல்லதம்பி.

“உனக்கு என்ன உத்தரவு வந்திருக்கிறது?”

“முதலில் உன்னுடைய கடிதத்தைப் படி. பிறகு சொல்கிறேன்.”

சிவராமன் கடிதத்தைப் பிரித்து விளக்கொளியில் படித்தான். அவ

இதை நீட்டுக்களைத் தனக்காக வேலையாகிய 90 சென்ஸ் மூலம் வந்ததைப் போட்டுக்கள். இப்படிச் செல்லும் இத்தனைக்கு நுகர தகை, காரணம் - 'பாதி'

னுடைய முகம் கொபத்தினால் சிவந்தது. கடிதத்தைக் கிழித்துக் குப்பைக் கூடையில் விசுலான்.

“அந்த உத்தரவின் நகல்தான் எனக்கும் வந்தது” என்றான் நல்லதம்பி, நிதானமாக. சிவராமன் அவனை முறைத்துப் பார்த்தான்.

“உத்தரவுப்படி, நீ மாநிலத் தலைமைப் பதவியை ராஜினாமாச் செய்வதாக எழுதிக்கொடு” என்றான் நல்லதம்பி.

“தலைமைப் பதவியை எனக்கு வேதமூர்த்தி அளிக்கவில்லை. நான் நேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். என்னை நேர்ந்தெடுத்தவர்களைச் சொல்வட்டும்; ராஜினாமாச் செய்கிறேன்” என்றான் சிவராமன்.

“இது தலைமைக் காரியாலயத்தின் உத்தரவு.”

“தெரியும். இந்த மாநிரியான சர்வா திகாரத்தையும் இனிப் பங்கிதாது, நல்லதம்பி! ஏன், தலைவர் வேதமூர்த்தி கூடக் கட்சி அங்கத்தினர்களின் நித்தனைகளை மதித்தால்தான் தலைமைப் பதவியில் நீடிக்க முடியும்?” என்று கூச்ச விட்டான் சிவராமன்.

“மாநிலத் தலைவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்க அல்ல இந்தியத் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு” என்றான், நல்லதம்பி.

“அல்ல இந்தியத் தலைவரைப் பதவியிலிருந்து இறக்க அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு.”

“உன்னுடைய வாக்குறுதிகள்...?”

“உம்... மறந்துவிடவில்லை. கட்சிக்காக உயிரையே கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறேனே தவிர, ஒரு தனி மனிதனின் அதிகார வெறிக்கு அடிமை யாக இருப்பதாக வாக்களிக்கவில்லை.”

“வேதமூர்த்திக்கு எதிராக நீ நடந்து கொள்வது நல்லதில்லை.”

“தலைவரை எதிர்க்கவில்லை. அவரது சில நித்தனைகளைத் தான் எதிர்க்கிறேன்.”

“தம்முடைய கட்சியின் வட்சியம் நிறைவேறும் சத்தர்ப்பம் தெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது எவ்வோரும் தலைவருக்குப் பணிவதுதான் நல்லது.”

“அப்படி என்ன சத்தர்ப்பம் இப் போது இங்கே உருவாகி விட்டது?”

“ரெப் படை உய்யே நுழைந்து விட்டதே. இதுகூடலா உங்களுப் புரிய வில்லா?” என்று கோபத்துடன் இவரத் தான் நல்லதம்பி.

“தாய்நாட்டுக்குத் துரோகம்செய்யக் கட்சி முற்பட வேண்டும் என்று சொல்வீரையா? கட்சிக்காரர்கள் அந் வரையும் தேசத் துரோகிகள என்னும் பழியை ஏற்கச் செய்வா? நல்ல தம்பி! எங்கு எல்லாம் தெரியும்! சிலைவிடுத்து நான் வரும் போதே, சதியும் என்னோடு இங்கே புரத்து விட்டது. நம் கட்சி, இந்த நாட்டின் நலனைத்தான் நாட வேண்டுமென திர, துரோகம் செய்கக் கூடாது” என்று அழுத்தமாகச் சொன்னான் சிவராமன்.

“நாம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவது நல்லதுதானா?”

“அதை நாமேதான் செய்வ வேண்டுமே தவிர சிலைவாரன் உதவியோடு அல்ல. பின்னர் ஆட்சி நாம்செய்ததி னாலும் அதனாரம் பீக்வின்கின்றான் இருக்கும்.”

“இது பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டியது கட்சியின் தலைமைப் பீடமே தவிர, நாமல்ல.”

“சரிவாஸ முடிவு எடுக்காத போது தலைமைப் பீடத்தையே மாற்றிவிட வேண்டியதுதான்” என்று கொய்கி விட்டு அலட்சியமாக நல்லதம்பியைப் பார்த்துக் கிரித்தான் சிவராமன்.

நல்லதம்பியின் கண்கள் கோபத் தால் சிவந்தன. பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு சிவராமனை தெருங்கி வத் தான். சிவராமனின் கை, தானாக இருப்பீவிருந்த கிளாய்வரைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டது.

சிவராமனின் முகத்துக்குப் பக்கத் தில் குளிந்தான் நல்லதம்பி.

“நீ கட்சியின் துரோகி....” என்றான்.

“நீ தாய்நாட்டின் துரோகி....” என்று முகத்தை மீமிர்ந்தி நல்ல தம்பியை முறைத்துப் பார்த்தவாறு தெளிவாகச் சொன்னான் சிவராமன்.

அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் இருந்த அறை வாசலில் ஏதோ ஒசை கேட் கவே சிவராமன் திருக்கிட்டுத் திரும்பி னான். பின்னால் யாரோ தின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு துணுக் குற்றான். அந்த அறையின் மகிய

வெளிக்கதறித் தவிர இவ்வறையிலு அடையாளம் கண்டு கொள்ளுமுன் சிவராமனின் தலையில் ஏதோ ஒன்று பலமாகத் தாக்குவது போலிருந்தது. மறுகணம், சிவராமன் நிலைகுலைத் தான். தலையிலிருந்து இரத்தம் பீறிட்டு முகத்தில் வழித்து கண்ணை மறைத் தது. எங்கும் இருள் நுழிந்தது.

அன்று வேலை முடிந்து ‘பாரத மணி’க் காரியாலயத்திலிருந்து முரளி புறப்பட்ட போது, இரவு இரண்டு மணிவாடி விட்டது. கிளப்புகள் விட் டுக்குச் சென்றவன் வெகு நேரம் வரை தூக்கம் வராமல் நின்றிருன். பல தினைவுகள் மனத்தில் புரண்டு நெளிந் தன. சாரதாவைப் பற்றியும், அவளைச் சந்தித்தது பற்றியும் எண்ணி எண்ணிக் குமைத்து கொண்டிருந்தான். யாரிட மும் சொல்லி “ஆறுதல் பெற முடியாத னைமைத் துக்கத்தை நெஞ்சக்குள்ளேயே புரட்டிப் புரட்டிப் போட்டு வேதனை அடைந்தான்.

இரவு வெகுநேரத்துக்குப் பிறகு உறங்கினான். காணியில் கதவை யாரோ படபடவென்று பலமாகத் தட்டும் ஒசை கேட்டுத் திருக்கிட்டு விழித் தான். தூக்கம் முழுவதும் கிளயாத தினைவில் கண்ணை இருக்கிக் கொண்டு எழுந்து கதவைத் திறத்தான். வாசலில் சாமிநாதன் தின்று கொண்டிருந்தான்.

“சிவராமன் செத்துப் போய்விட் டார் சார்! கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கட்டித் துக்குப் பக்கத்தில் விழுந்து கிடக் கினார்” என்று சாமிநாதன் பரபரப் புடன், செந்தியைக் கேட்டு அதிர்த்து விட்டான் முரளி. சற்று நேரம் பேச இயலாமல் விழித்தபடி நின்றான்.

“இரவு முழுவதும் காரியாலயத்தில் தான் தான் தங்கியிருந்தேன். காணியில் விட்டுக்குப் போய்க் கொண் டிருந்த போது கட்சிக் கட்டத்துக்குப் பக்கத்தில் கட்டமாயிருந்தது. அருகில் போய்ப் பார்த்தேன். என்னல் பக்கத் தில் மண்ணில் சிவராமன் கிடந்து கிடத்தார். மாடியிலிருந்து விழுந்து தற்கொலை செய்து கொண்டதாகக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லிக் கொண் டிருந்தார்கள்” என்றான் சாமிநாதன்.

சில விதாடிசலில் முரளியின் கார் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காரியாலயத்தை தோக்கி ஒடிச் கொண்டிருந்தது. காசின் வேகத்தோடு முரளியின் இரு தயம் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

(தொடரும்)

அஸ்கியா - ஸாங்

எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்ற இலட்சிய டானிக்.

இருள், மூதியோர் பாவருக்-
கும், எல்லாக் காலத்திலும்
ஏற்ற டானிக்காகிய அஸ்கியா-
ஸாங்கை அருந்தி, உங்கள்
உடல்களத்தை உருவாக்கிக்
கொள்ளுங்கள்.

ஜே. & ஜே. டி. லேன்
சுல்தான் பாத், இந்தியா

ஐடெக்ஸ்

அழகு சாதனங்கள்

ஐடெக்ஸ் கண்ணம்
ஐடெக்ஸ் குங்கும் பேஸ்ட்
ஐடெக்ஸ் குங்கும் பேஸ்ட் 1 டி
ஐடெக்ஸ் பிந்தி சாந்து
ஐடெக்ஸ் பிந்தி ஸ்பெஷல்

ARAVIND LABORATORIES

P. B. 1415, MADRAS-17

ஜோதிதாத் பாபுவுக்கு அந்த ஆண்டின் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு கிடைத்திருந்தது. அவருடைய 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்' கவிதைத் தொகுதி உலகத்தின் பல்புவரு மொழிகளில் அவசரம் அவசரமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆய்விவற்றில் வெளிவந்திருந்த முதற்பதிப்பின் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகள் அளித்தும் தீர்த்துப் போய் அடுத்த பதிப்புக்கான அறிவிப்புகளும் விளம்பரங்களும் பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. நாடெய்லெழுமிருந்த இலக்கியக் கழகங்களாலும் பிரமுகர்களாலும் அவர் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஸ்பீட்ஸுக்குத் தம்முடைய மனைவியுடன் நேரிக் சென்று அந்த ஆண்டின் இலக்கியத்துக்கான பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பி வந்து ஒரு வாரமே ஆயிவிருந்தது. அவர் ஸ்பீட்ஸிலிருந்து தாயகம் திரும்பியதானன்று - அவருடைய மனைவியுடன் மீளாவத்திலிருந்து இலங்கைக் கொண்டிருக்கும் புகைப்பா தளக்குப் பிராகித்து, 'சு வலிவ் மாகனி' என்று தனியேட்டுப் பெரிய பெரிய பத்திரிகைகள் செய்து வெளியிட்டிருந்தன.

அந்தப் பரபரப்பான நாட்களில் ஒருநாள் காலைப் பொழுதில் அவருக்கு வந்திருந்த கடிதத்தில் 'தனிப்பட்டது' என்று எழுதப்பட்ட சில வற்றைத் தனியே சிறித் தெடுத்து அவருடைய நேரடியப் பார்வைக்கு வைத்து விட்டுச் சென்றார் அவரது காரியத்திலி. அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தவரி, கடைசியாக இருந்த கவமான கடிதத்தை எடுத்து ஒரு கிராடி உதறுக் கவ

னித்தார். எந்த ஒரு கிராமத்தில் கிராமத்துக்கே உரிய கலவிதமான அழகுவிளாடு அவருக்கே உரியதொரு தனி அழகும் குடியிருக்கிறதோ, அந்தக் கிராமத்திலிருந்து அது வந்திருந்தது. 'என் அன்புத் தெய்வத்துக்கு' என்று தொடங்கி அவருக்கு எவன் எழுதுவானோ - அவன்தான் அதை எழுதிவிருந்தான்!

அதெல்லாம் ஒரு நாளினான் பழையகனவு! ஜோதிதாத் பாபு கண்களை மூடிக்கொண்டார். அக்பிக கங்கா தின்ற ரித்தித்துக்கொண்டிருந்தான். அவருடைய இதழ்கள் கனிந்து நகை செவ்தபோது மல்லிகைப் பூக்கள் மலர்ந்து கொண் டிருந்தன. கொல்லப் போகும் அவனே ஒரு மல்லிகைப் பூதான். கங்கா - அவன் மூலகம் அரும்பும் மூகம், மூடித்துக் கொண்டு போய்விடலாம் போல் அத்தனை மெல்லிய அவருடைய கைகள், கவிதைகளுக்கு அடி பெடுத்துக்கொடுக்கும் கண்ணாறு, கழுத்துப் பிரதேசங்களும், வெண்மைமயம் பூசல் சிவப்பும் கைந்த ஷ்ரீ குமையான

ஜோதிதாத் பாபுவுக்கு அந்த ஆண்டின் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு கிடைத்திருந்தது.

நிறத்தில் வாய்த்த அனாதைய மென்மை வான மேலி -

ஓ! அதெல்லாம் ஒரு நல்லமான பழைய கனவு! எப்போதோ இளம் பருவத்தில் தெருவிலும் தெருக்கிலும் கேட்டுக் கேட்டு அனுபவித்து உடல் விரித்ததோர் இளிய பழம் பாடல்!

ஜோதிதாத் பாபு கிறிஸ்தவ நிறத்தார். கடித்ததைப் பிரித்துப் படித்தார்:

என் அன்புத் தெய்வத்துக்கு,

தொலை தூரத்தில் இருந்துபடி உங்களைத் தொலுவதையும், உங்களுக்காகத் தொழு வதையும் வாழ்க்கையாக்கிக் கொண்ட ஓர் அபிம் எழுதுவது:

எட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு உங்க ளுக்கு இதை எழுதும்போது உன் தின வுள்ள விரிச்சிருந்தான். நம்முடைய கிராமத்தில் - பசுவை பட்டாத்த அந்த வயல் வெளிகளில் பெருகிக் கொள்ளும் அந்த ஆத் தங்களைக்கொண்டு நேரத்தை, பொழுதை, மணி தரவெல்லாம் கரிய, கொடிய பார்வைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், உங்களுடன் உதறித் தூசுவித் திரிந்த மகிழ்ச்சியான நாட்கள் இப்பொழுதும் என் கண்ணெதிரில் நிற் கின்றன. இந்த சமூகமயப் பற்றிய தின வில் ஒரு தனிப்பயனு உங்களுக்கு இருக் கிறதா?

நீங்கள் என்னை மறந்து விட்டாலும் தான் உங்களை மறக்க முடியாது. ஏனென றால் - உங்களுடைய கண்களுக்கு உணவும் முழுக்கத் தெரிகிறது. என் கண்களுக்கு நீங்கள் ஒருவர் மட்டுமே தெரிகிறீர்கள்.

எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் நீங்கள் எனக்கு இப்படி பெற்று முடியாமைப்போதே நான் இறந்திருக்க வேண்டும். இறக்க விட்டேன். இப்போதும் இறந்து போக விரும்புகிறேன். ஏன் தெரியுமா? எனக்கு விடிவின்ற ஒளியொரு தாளும் உங்களுடைய தான். என் விட்டடி உதவமாதிரி ஒன் னொரு பொழுதும் உங்களுடைய பொழுது. உங்களை என்னை மனம் அங்கு உருவ எனக்கு வாய்க்கும் நாட்களை வேண்டாமென்று உதறித் தள்ளி விட்டு உயிரை விட்டுவிட எனக்கு மனம் வருமா?

இப்போது நான் கிராமத்துப் பெண்கள் உயிர்திண்பு பள்ளியிலேயே ஆசிரியையாகி இளங்கிலும் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பத்து நாட்கள் கழித்து எங்கள் பள்ளியில் ஆண்டு விழா நடைபெற விரும்புகிறது. 'இந்தக் கிராமத்திலேயே பிறந்து வளர்ந்து இப்போது உணவும் புதிய பெற்றிருக்கும்

பிரபல கவிஞர் ஜோதிதாத் பாபு நம் முடைய ஆண்டு விழாவுக்கு வருவதைப் பரிசீலிப்போம் எல்லாவு நன்றாக இருக்கும்"- என்று எங்கள் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியை அடிக்கடி அங்கவாய்த்துக் கொண்டிருள். பள்ளி இளங்கில மன்றத்தில் துணைத் தலைவி என்ற முறையில் உங்களை எப்படி வரவது இங்கு வரவதற்குத் திருவதாய்த் தலைமை ஆசிரியையிடம் தான் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். இத்துடன் கலைமை ஆசிரியையின் வேண்டுகூல் கடித்ததையும் இணைத்து அனுப்பி விடுகிறேன்.

எட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு - உங்களை மறப்பதும் ஒரு முறை என் நுகிரத் தரி சிக்க வேண்டும் என்று எனக்கும் ஆசை வாக இருக்கிறது. என் ஆசை நிறை வேறுமா?

என்னுடைய இப்பெயர் ஆணையையும் உங்களை மீளச் சொல்லி விடுகிறேன். இதைப் படித்தபின்பு நீங்கள் கிரிக்கக் கூடாது. நீங்கள் இங்கு வரும்பொது 'கென்னிப் பூக்கள்' கவிதைத் தொகுதியில் ஒன்றை எண்களாகக் கொண்டு வாருங்கள். அதில் உங்களைப் பற்றி - என் தினவையும் பற்றி இரண்டு வரிகளாவது எழுதித் தரவேண்டித் திட்டுத் தாருங்கள். இதாவது எனையும் உங்களை மீளச் சொல்லுகிறேன். இப்போது இதை வாங்கிக் கொள். 'கென்னி'களா?

-உங்கள் தினவில் வரவும் உங்களுடையவள் என்று எழுதித் தரக் கையெழுத்திட்டுக் கொள்ளுங்கள். கடித்ததைப் படித்து மூடித் திறந்துகொள். உங்கள் கவனிப்பிருந்தன. தன் கவிதைநிலைய அமைத்து, பள்ளித் தலைமை ஆசிரியையின் கடித்ததை மட்டும் கொடுத்து, அனுப்பி ஏதாய்ப்பட்டது என் றும், திடுக்கி உறதி சொல்லப்பட்டதென்

வார்த்தை வரம் -

மு. கமத்தா -

[illegible]

உணர்வுகள், நினைவுகள், கருத்துக்கள்

[illegible]

வினா திருச்சி கோவிலாபம் அடுத்த
தலைவர் ஆசிரியர், அமைந்திருக்கும் பள்ளம்,
தலைவர் ஆசிரியர், அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளம்.
"எவ்வளவு பணம் தரவேண்டும்" என்று
சாப்பிட்டுவிட்ட "எவ்வளவு" பணம்" என்
தான் - தாது கோவிலாபம் தலைவர் பரி
சுதிக்க வேண்டும்".

தேரநிதரத் பாபு தம் காரியதரிசியின் பக்கம் விழிவதை நிரூபித்தார். அவர் உடனடியத் திறந்து சில புத்தகங்களை எடுத்துக் கொடுத்தான். கவிஞர் அதில் ஒன்றை புத்தகங்களில் எடுத்துக் கையெழுத்து மட்டும் போட்டு, பிரசுரஸ்டத் தலைமே ஆசிரியை யிடமி கொடுத்தார்: "ஒன்று புரளாததுக்கு, இன்னொன்று உபகருக்கு" என்றொரு புத்த கத்தை எடுத்து எழுதித் தந்து கொண்டிருந்த கங்காளிடம் நீட்டினார். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு புரட்டிப் பார்த்து விட்டுக் கங்கா லொதுவாகக் கேட்பதற்குப் கேட்டான்: "இதுக் கெழும் கையெழுத்து மட்டும் போட்டிருக்கிறீர்கள். வேறெதுவும் எழுது விய்யியோ?" அவனுடை கவிதிகள் அவரிடம் எதையோ எதிர்பார்த்த துணையுபுத்தி கொண்டிருக்கெழுதி கொண்டிருந்தது அவர் க ளுதியான "ஏ ர வி" மத்துவாரத்தார்: "வேறெதுவும் எழுத வேண்டியதில்லை".

இந்த நேரத்தில் அங்கு வெளியே
கவலைப்பட்டவர்கள் இரத்தப் பம்புகள்
மேட்டென விழுந்தன. அப்படியும் தலைவர்
தூக்கியடித்து அதன் கவலைப்பற்றை
வெளியே சென்றார்கள். அம்ம - அம்ம
தான் கேட்டால் "அவர்கள் பற்றி என்
தான் சொன்னார்கள்" என்று சொன்னார்கள்.

[illegible]

தலைமை ஆணைமையுடன் காங்கிரஸிலுள்ள
திருப்பி வந்தார்கள். காங்கிரஸில் சொன்னால்
"உங்களுடைய உத்தரவுகளுக்கு நம்பிக்கை
உண்டென்று பரஸ்பரம் பேசுவதற்காகக் கர்த
தங்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஐயா."
"ஆபீஸ்மேன் பர்த்தமாரென்?" என்று
என்றுத் திரும்பினார்.

சேந்திடி, ஸாஸ்திரம், மேல் காத்தை
கையெழுத்து வேட்டை எல்லாவற்றையும்
ஒருங்கு சமாளித்து முடித்துக் கொண்டே
புகைத்து நகரத்திலிருந்து கிழை நிலையத்தை
தொகுதி கவிஞர் புறப்பட்டார். கிழை
நிலையம் வரை ஆர் சென்று கயிறுமூட்டி
வெப்பத்தாகக் கவனம் அளித்துத்
கொண்டு திரைபாசையைப் புறப்பட்
டிருந்தார். வழி தெரிவித்து வந்த ஸாஸ்திர
ம் மூலம் கொஞ்சம் பேசியது. குறுந்த
துருளித் தேட்ட கிழைப் பாசையைப் பற்றி
நிலை எவ்வளவு இல்லை...இல்லை... உடல்
நிலை எவ்வளவு என்று வந்த துருளித்த
துருளித்த கொஞ்சம் விட்டுத்தான். இம்
சென்று புறநகர் மீட்ட அவரையும் அவ
ருடைய மேல் கவனம் கொண்டதையும்
திரைபாசை நிலையம் புதிது கொண்டு
மேல்பாசையின்

விமான நிலையத்தை அடைந்து விமானத்தை
பொது வானூர்தி புறப்படவிருந்த விமானம்
எடுபேர் ஒரு காரணத்தால் அங்கு அரை மணி
நேரம் தாமதமாகப் புறப்பட விருந்ததே
என்ற தகவல் கிடைத்தது. மற்றவர்களின்
அனுபவத்திக்கு ஒன்றோடுபோல் 'பெனாலின்'
உட்கார வைத்து விட்டுப் பிற விவரங்களை
அளித்து வருவதற்காகக் கனெக்டிங் காரிய
தளிக் விமான விளாசிகள் ஆகியவை நேர
தாமதமாக இருக்காமல் தகவல்களைச் சீக்கரி
ப்பிழைக்கப்பட்டு விமான தாமதத்தைப்
பெரிய பிளாய் விமானங்களிலிருந்து அக
வதற்குப் பற்றித் தேவையில் இல்லாததற்குப்

உங்கள் சொந்தப்
பக்குவ முறையைச்
சிறப்பிப்பவை

பிரவுன் & போல்ஸன் மற்றும்

தயாரிப்பு வகைகள்

ரெக்ஸ் பவுடர்
உபயோகம்.
கூடுதல் பவுடர்
உபயோகம், உபயோகம்
உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம்.

ரெக்ஸ் பவுடர்
உபயோகம்.
கூடுதல் பவுடர்
உபயோகம், உபயோகம்
உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம்.

ரெக்ஸ் பவுடர்
உபயோகம்.
கூடுதல் பவுடர்
உபயோகம், உபயோகம்
உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம்.

ரெக்ஸ் பவுடர்
உபயோகம்.
கூடுதல் பவுடர்
உபயோகம், உபயோகம்
உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம்.

ரெக்ஸ் பவுடர்
உபயோகம்.
கூடுதல் பவுடர்
உபயோகம், உபயோகம்
உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம்.

ரெக்ஸ் பவுடர்
உபயோகம்.
கூடுதல் பவுடர்
உபயோகம், உபயோகம்
உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம்.

உங்கள் பிரவுன் & போல்ஸன் (இந்தியா) பிரைவட் லிமிடெட்.

தஞ்சாவூர், மாவட்டம், மாவட்டம் - 1, 2, 3.

உங்கள் கனம் உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம் உபயோகம்.

உபயோகம் உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம் உபயோகம்.
உபயோகம் உபயோகம் உபயோகம்.

தன்னைக்கே
முன்ன
தனிப்பெருமை
நவநிலை

தாவணிகரே

வாயில்கள்

தாவணிகரே கார்ட்டர் மில்ஸ் — பங்குடைய கார்ப்பஸ் இன்சுரன்ஸ் வங்கியால் பகைக்குகிறார்!
Copyright To

சென்னை: கங்காவுக்கு அளவு விடுப்பில்

தேவநிதாத் தாபு பதிவ் கொங்கலித்தி.

கெள் மனத்தில் தெழுப்புப் பதற்கென
உத அந்தச் சட்டென்துத் தெழுப்பின்
தனலுத் தாலிக் கெள் மன முடியாக
தோதாத் மயு தன்ததார். சம்பாநித்
சொல்லத் ஏதீட்டு தோகிலார்.

தேவநிதாத டாபு மலம் திறந்து கைநீ
யிட்டு ஒய்த்தார்.
எங்கா அங்கை மீன அன்னாம்பலில் தெருவி
ஏதோ கோங்குதந்து காய் திறத்தான்.
காயிததரில் உலகை நுகர்ந்தான்.

நிர்மாண நிலையத்துக்கு வந்தபோது கணம் உம்மென்று முத்தத்தைக் களித்துக் கொண்டு வந்ததற்கு எவ்வளவு காரணம் பரிபாசம் நிலைமை ஆகியவை இதைத்தான்— அதுவாறே நிர்மாண நிலையத்தை விட்டு வெளியேறியபோது கங்கா அணவிலாத் மழிந்தி ஷ... ஆட்டை மடித்துக் கொண்டு வந்த தருமக் காரணம் பரிபாசம் இதைத்தான்.

**போர்ஜெறன்ஸ் பற்பசையால்
தவருது பிறஷ் கொண்டு பல்
துலக்கினால் ஈறு உயாததகனையும்
பற்சிதைவெய்யம் தடுக்கலாம்**

சிறியோர், பெரியோர், பாலவிடமிருந்தும் தாமாகவே தேடிவந்த நற்சாட்சிக் கடிதங்கள், ஈது உபாஸைகளை நிறுத்தி, பற்கிதைவைத் தடுக்கும் போர்ஹென்ஸ் பற்பகையின் அற்புதமான விளைவுகளைப் பாராட்டுகின்றன. அந்தக் கடிதங்களை ஜெப்பி மாணேர்ஸ் & கோ. லிமிடெட்டின் எந்த அலுவலகத்திலும் காணலாம்.

[illegible]

—**Министр культуры и туризма Республики Беларусь**

[illegible]

சான்றிதழ் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

பாங்கித் தகவல் முறையின் அடிப்படை, இரவியுள்
வாங்கியதில் கொடுக்கப்பட்ட பற்பலச் சலுகை,
கொடுக்கப்பட்ட பரிசீலனைகள் முதலில் கையாண்டு
உட்பிரிவுகளில் ... துறை, உலகம் மிக அழகிய
கிரகம் கருவியை பார்க்க வாங்கியது.

திருவாரூர்: "உதவியையும் உதவிதரையும் பாராதிக்கும் மனிதன்" என்றதும் திருவாரூர் சுயநலம் புகழ்நகர்.

இந்த மாதிரியான உட்கட்டிடம் (கனம் உறுப்பினர்) 19
ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. அதன் பின்னர் கட்டப்பட்ட
பகுதி, அதன் கட்டிடம் 1957, ஆண்டு 1-ஆம் பகுதி
கட்டப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1958 ஆண்டு கட்டப்பட்டது.

Group _____ Page _____ K-8

 UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS

[illegible]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர் தவிர்த்துவிட்டிருந்தார். அந்த மனநிலைக்குப் பதிலாக, பற்றாமைத்

பலராமனின் முகிருவது சூழநீதை

.முருந்தன்.

மொரோகோப்பாள காய் மிழியில் ஒரு பறக்கக் காய்க்கிதத் தேய்த்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்த பலராமன். தனாகத் திவக் கண்ணாடி மூன் தீர்றபடி உத்தம் அயங்காரத் தைக் கண்டு விவந்து கொண்டிருந்த பரிசை யிடம் கேட்டான்: "என்ன விடு எப்படி இது கிறது பார்த்தாலா?... உன் அபிப்பிராய என்ன? ஒன்றுமே சொல்லமாட்டேன் என் கிறாயே?..."

"நம்மூய்க் கட்டியிரீர்கள் விடு!" என்று ஒரே வார்த்தையை அவன் பக்கப்பாகத் துக்கி எறிந்து விட்டுக் கொண்டையில் செருவி யிருந்த ஊடுகளின் எண்ணிக்கையைச் சீ பார்க்கத் தொடங்கினான் கரீலா.

"ஏன் இதற்கென்ன குறைச்சலாம்?"

"குதிராமமாக இருந்தாய் கூடப் பரவா ய்க்கில்; எடுத்துக் கொள்-சலாம். ஆனால் இது பாரியைமமாக அல்லவா இருக்கிறது இப்பே ரம்ம விட்டைத் தேடிச் கண்டுபிடிப்பதற் றுள் எல்லோருக்கும் தாவு நீரித்து போய் கிறும்!"

"ரோம்ப நல்லது. விருத்தானிகம்என்று உன் அக்காவின் மருமகனிடம் மச்செனக் கத்தானின் மருமகனே அம்மது அது ரோம் வேறு காரணமும் ஒரு தெருவோடு போகிற பயினை நம்ம விட்டையே வந்து 'காய்'ப் போட முடியுது!... அது சரி... தரை... தரை இதைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லக்கூடாது நீ...?"

"தான் அபிப்பிராய சொல் உன்ன இருக்கிறது... குறையும் ரோம்பத்தான்..." என்றுவன் கண்ணாடியிலிருந்து இரண்டு சுட

எடுத்தனவத்ததும் "ஆ..." என்று திகக் குரல் எழுப்பியபடியே தரைமீது காயப் போகத் தரைக்குக் கெடு வந்து விடக் கூடாதே என்ற எண்ணத்துடன் அவனைத் தாடிப் பிடிக்க விரைத்தான் பலராமன். அவன் கரங்கனிலிருந்து எழுந்து கொண்ட கரீலா, "தாமோய்ய் போக! என்னமாய் வழக்கித் தொங்கிறது!..." என்று அந்த மொனகைத் தரையைச் சபித்தான்.

"கம்மாவா சீக்கனே?... ஒட்டிக்கு இரட்டி கூட இல்லை; மூன்று நடவை அல்லவா பாவிஷ்! பண்ணச் சொன்னேன்? என்னமாய் வழ வழ வழவெய்திருக்கிறது பார்.... உன் கண்ணு..."

"...ததைப் போலவே இருக்கிறது" என் கிறீர்களாக்கும?... கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டூய்க் உங்கள் முகத்தை! விட்டி! அஃகு வறிதிறது!..." என்று கோபித்துக் கொண்டு உள்ளே போய்விட்டான்.

பலராமன் முகவாயைத் தடவிக் கொண்டு தீக்குள், கரீலா கோபித்துக் கொண்டு போய் விட்டதற்காக அங்கு, விட்டு விஷயமாக அவன் கொன்னது அத்தனையும் உண்ணவி வேயே குறைபாடுகின்றது என்று.

அவன் இத்தப் பங்காருசாமி தரைப் பக்கம் திக வைத்துக் கூடப் படுத்துதிருக்க மாட்டான். ஆபீஸ் தம்பன் கத்தரம் மட்டும் வறுக்கட் டாயப்படுத்தியிராவிடில். அவன்தான் கூடு னாதுசேர்க்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற இத்தப் பக்கம் கத்தித் தட்டித் ததயாபு 'ஜிவாட்' காய்க் போட்டான். தான் மட்டும் ஒன்று யாக அத்தப் போட்டைப் பிரதேசத்தில்

விடு கட்டிக் கொண்டு குடியேறுவது உசித ம்.வ என்று சத்தரத்தின் மூளைக்கு எட்டி விருக்க வேண்டும். எனவே ஆபீசில் ஒய் கொடுவதாகக் கிடைத்துப் போட முடிந்ததால். புத்திகோவிகன் பவர் தப்பேனாகம். பவராமை என்பவர்களுமே புத்திகோவியை மட்டத்துக்கு ஆளவேண்டி திங்கி யாதவராம். "சத்தரப் கொண்டவரே வேடி வரக்காக எடுத்துக் கொண்டு. 'கிரவுண்ட்' ஒன்றுக்கு ஓரத் திருப்தைதந்து குபாய் என்று இரண்டு 'கிரவுண்ட்' வாங்கிப் போட்டு விட்டான். அடுத்தபடி "தான் வீடு கட்டப் போகிறேன். நீயும் அதே கண்டிராக்டரிடம் ஒப்படைத்து விடலாம்!" என்று தூண்டில் போட்டான் சத்தரம். அதிலும் இந்த அசட்டு மீன் அசப் பட்டுக் கொண்டது. பங்கியம் போட்டிருந்த பங்கிய, ஆபீசில் வாகியை கடன்-இரண்டையும் வைத்து ஒரு வரையாக விட்டைக் கட்டி ஒப்பேற்றி விட்டான் பவராமை. நுதிபிட்டுத் தானில் பவராமன் ஒரு மனைவி கிடைக்க சதிதம் குடியேயர்ந்து விட்டான்.

ஆபீசிய்தான் சத்தரம் குதகதக் இருந்தா டுயம் சொத்த வீடு என்லிற பெருமைப் பூச்சிய் பல குதகதகிள் மறத்திருந்தான் பவராமன். ஆனால் குடி வந்த முதல் தானே செறி விட்டு விட்டான் கிரை. அவன் என்ன சொன்ன போதிலும் அந்த வீட்டுக்கு அடு இன்ன வேறு எதுவும் கிடைப்பது என்று தனக்குத் தானே சமா தானம் செய்து கொண் டான் பவராமன்.

"அக்கா கடிதாக போட் டிருக்கிறாள்..." என்று பேசினா ஆரம்பித்தான் கிரை.

"சம்..." பவராமன் 'எனலெட்டிளிக் ஷேவ்'ளரக் கன்னத்திலிருந்து மூடவிட்ட படிபோகிட்டான்: "என்ன விஷயமாக?"

"நம் குழந்தைகளை இங்கே அனுப்பி விட வலக்கலாமா என்று கேட்டிருக்கிறாள்!"

"தாசமாயப் போக்க போ!... அந்த வாக்ககிள் வைத்துக் கொண்டு வார் சமாளிப்பதா?... அதுவும் இந்தப் புது வீட்டிலே குடி விருத்த வீட்டிலேயே ஒரு கவர் பாக்கி வைக்காமல் - தவறவில் ஓர் அங்குயம் கூட மிச்சமில்லாமல் தாசம் பண்ணுவே குழந்தைகள். புதுக் கருக்கு அழியாமல் இருக்கிற இந்தக் கலாககிள் எழும் தவறையையும் கண்டார் கலாஹும் என் னதான் செயல் மாட்டார்கள்?"

"அதெல்லாம் தான் பார்க்குதுக் கொண்டுமே... நுதிபிட்டுக் கட்டிப் போட்ட போட... என்னத்துப் பவரம்

தீயப் பாரக்க வேண்டுமென ஆசைகாச இருக்கிறது..."

"ஏய் ஏய்! ஏய்! நீ என்ன கொங்குய் லுக்கினா? "என் அக்காவுக்குக் குழந்தை இல்லை என்று ஒரே ஏக்கம்... குதக... நம்ம குழந்தைகளை அவன் வீட்டிலேதான் விட்டு வைப்போமே? தன் குழந்தைகளைப் போலவே பார்க்குதுக் கொவ்வா? என்னுயல்லைவா?... இப்போது இப்படிப் பாக் மாறினா என்ன அர்த்தம்? இது எந்த நிலாவத்திலே சொத்தி?"

"அழகுதான் போக்கன். என்னவற்கு இருத் தானும் ஒரு தான் நம்மிட்டுே வந்து ரேர வேண்டிய குழந்தைகளைதானே?"

"பெஷாக வரட்டுமல்லா... ஆனால் இன் னும் ஓர் ஆறு மாசம் கழித்து வரட்டுமே!"

"ஆறு மாசம் என்ன கணக்கு?"

"அதற்குள் இந்த வீடு கொஞ்சம் பழகாவி லும், கலாககிள் கொஞ்சமாவது அழுக்கேறி லும்... அப்பறம் அவர்கள் நங்கள் கை கிதகைவைக் காட்டட்டுமே..."

"ஆறுதல் கொஞ்சம் கூடக் குழந்தைப் பாசமே இல்லாத தன்மம் நீங்கள்!"

"அதை மட்டும் சொல்லாதே!... நம்ம இரண்டு குழந்தைகளிடமும் எணக்கு ஆசை, பாசம் எல்லாம் கண்டு. ஆனால் இந்தப் புது

விடு இருக்கிறதே. இந்த என்னுடைய ஓங்கு வது குழந்தையாக நினைக்கிறேன்.... எப்போதும் கடைத்துட்டி மேலேதானே என்னை இருக்கும் திறை ஆக இருக்கும்... எனக்கும் அமைப் போவத்தான்...."

"நல்ல ஆகா! நல்ல பாசம்!.... அது கிடக்கட்டும், அக்காவைத் தான் என்ன பதிக் எழுதட்டும்.....?"

"அவ்வோ நாய்க்கோ ஒரு குட்டி நேத்தராளம் போவதாக இருக்கிறதும், அதனுடன் இப்போது குழந்தைகள் அனுப்பவேண்டாம். கைக்கல்லம் அல்ல போது அனுப்பினால் போதும்" என்று எழுதிவிடு.... உன்கோ பொய் சொல்லத் தெரியாது...."

"உங்கடா!...."

ஒரு பிரச்சினையை உபயோகம் கொண்டு விட்ட சந்தேகத்தில் பலராமன் அவர்களுக்கு ஆசிரியர் திறைகள் "பேப்பர்"களைப் பார்ப்போம்தான், அதாவது இன்னும் எட்டு வகுப்புகள் "ஸ்டப்" பள்ளியும் அவன் அவர்களுக்குப் பள்ளியைக் கட்டியும் ஸ்டப் செய்து "வாங்குறது கடைக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது" என்று விட்டபொய் என்று இருப்பதற்குக் கொண்டான். அந்தத் திருப்பி அவன் அன்று மாலை வீடு இருப்பதும் போது உடம்பம் போட்டவராகவும், கிளர்வுக்குப் பிடித்த ஏராளம் வேலாகவும் சமுதாயி அவன் அப்பின் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது.

"உங்கடா!...." என்று உதராகம் தங்கு மேலே ஏழம்பொருதவராம் அருமை மனைவியை அழைக்கிற வகுப்பப்படி அன்றும் அழைத்தபடியே கிளர்வாகம் தெருவி, உடம்பம் போட்டவர்களை எடுத்துப் பிரித்த பலராமன் அவருடன் அவன் தலையில் அதைக் குடப் போனான் -

"வேண்டாம்!...." என்று டிரைவன் புடவை தரித்த கைவாழ்த்திவர் மாநிலி அவன் முகத்துக்குக் குறுக்கே கையை நீட்டினார் கலை.

"ஏன்? ஏன்?.... எதற்காக வேண்டாமென்றிருக்கிறீர் என் வீடு என்ன கொய்ம்!...." என்று பதறினார் பலராமன்.

"போய்யிங்கோ.... யாராவது பார்த்துப் போகிறார்களே எப்பதற்காகத்தான்மோன்...."

"அசட்டு! அசட்டு! இந்த விட்டில் உங்கையும் என்னையும் தவிர வேறே யார் இருக்கிறார்கள்? அக்கம்பக்கத்தில் கூட அரை கழைக்கு ஆன் நடமாட்டமே கிடையாதே இப்போ!...."

"உங்க! இரையாதிர்கள்! விழித்துக் கொண்டு விடப் போகிறார்!" என்று உடம்பம் போல் விரை கைத்து எச்சரிக்கை செய்தார்கள் கலை.

"யாரைச் சொல்கிறீர் நீ?"

"அப்போ பார்த்துக்கொள்!...."

கலை உட்குக் காட்டிய திரையில் பார்த்தான். நான்கில் ஒரு முனையில் ஓர் உருவம் போர்க்குக் கொண்டு படுத்திருப்பது தெரிந்தது. மேலே போர்க்கிலிருந்து சாக்குத் துண்டு போகிறதற்கு அது ஏதோ சாக்கு ஓட்டையாகவும் எவ்நேர என்ன விட்டான் பலராமன்.

"யார் அது?"

"உங்க அப்பாவுக்கு வேண்டியவராம்."

"இப்போ இருக்கு என்ன பாய்ம்...."

"காங்குப் போகிறாராம், பாய்ம் காங்குக்கு.... இப்போ தங்குவிட்டுப் போகும்படி அப்பா போகக் கண்டிருக்காம். வந்திருக்கிறார்...."

"சரி, போகட்டும்.... எப்போது காங்குப் பறப்படுகிறார்? அந்தச் சொல் முதலில்!...." அருமைபான மொகெய்ம் தகரயில் கருப்படி மூட்டை போக அந்த ஆசாமி படுத்துக் கிடக்கிற காங்கியை எடுக்க வந்திருக்கிறார்.

"இன்னுக்கு மத்தியானம் தானே வந்தார்? அத்தனை கேட்டால் தங்கு இருக்குமா...?"

"பரவாயில்லை, விடு... நாம் சாப்பிடுகிற சாப்பாட்டில் அந்த ஒரு வயிற்றுக்கும் போட்டு அனுப்புகோம்...."

"ஒரு வயிறு என்று சொல்லுங்கள்!... நான்கு வயிறு!...."

"என்னதான் இருந்தாலும் அவர் கொஞ்சம் பருமனே இருக்கிறார் என்பதற்காக 'நான்கு வயிறு' என்று சொல்வது கூடாது கலை!.... நான் அந்த விருப்பமாட்டேன்...."

"ஹோ! உங்களுக்கு நான் சொன்னது ஏதாவது இல்லை! வந்திருப்பது இவர் ஒருத்தர் மட்டுமேயில்லை; இவருடைய பெண் ஒருத்தி, பேரக் குழந்தைகள் இரண்டு பேர்; ஆக மொத்தம் நான்கு பேராகிறார்!...."

"ஆனால், அவர்கள் எங்கே இப்போது?" என்று கேட்டான்.

"கிட்டையன் வரைக்கும் வரக்கூடும் போல் வருவதாகச் சொல்லுங்கள்.... இப்போ வந்து விடுவார்கள்!"

ஏற்று நேரத்துக்கெல்லாம் கருப்படி மூட்டை - மண்ணிக்கவும் - பெரிசுவர் எழுத்து கொண்டார். பலராமனிடம் தம்மை அறிஞரம் செய்து கொண்டார், நன்றிதராமல் என்று பேசலாம், "உங்க தொப்பலுக்கும் நானும் சிலை வயிடுமே ஒன்று மார்க்கா(ம்) அடிச்சத் தின்னவான்!" என்று சொல்லிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்.

"காங்கு இப்போதுதான் முதல் நடவடிக்கைப் போகிறீர்களாக்கும்!...." என்று மரியாதைக்காக விசாரித்தான் பலராமன்.

"நன்றி கேட்டாய்!.... முதல் நடவடிக்கை இது முப்பத்திரண்டாம் நடவடிக்கையும்!... என்னுடைய தங்கு விட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்களே!.... என்னுடைய பணம் சேர்த்தால் கிண்பிவிடு வேன் பருமனுக்கு....!"

அவர் கையில் இப்போது பணம் சேர விட்ட பானியை மனத்துக்குத் திட்டித் தீர்த்தான் பலராமன்.

"நான்குடக் காங்கி, உமா என்னம் போல் இருக்கிறார்...." என்னுடன் பலராமன் அக்கமார்.

"உங்க!...." என்றபடியே தமது இருபத்தேழு நான் வளர்ச்சியைத் தடவி விட்டுக் கொண்டார் சரிமா.

"அப்போக்கூடப் பார்த்திருக்கேன்...." என்னுடன் அவன் தொடர்ந்தது.

"கூட்டோ நான் பார்த்தா(த்)த நேரத்திலும் இப்போ! நேரக்கக்கோ!...."

"இருக்கட்டும்! அத்தனை அறக்கியமாக அந்த 'த' எதற்கு?" என்று மனக்கு

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு

பிரைவேட் லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1947)

"லிஸூ விகார்" — 17-A, பிளாங் ரோடு,

ஷன்முதானந்தா ஹாஸுக்கு அடுத்தது

சயான் (கிழக்கு) பம்பாய்-22, D. D.

டெலிபோன்: 471455

தபால் பெட்டி: 6759 : தகதி: "GROWRICH"

உள்வது தேவையில் 35-வது ஆண்டு ஆரம்பம்

ஏனம் கேட்ட பிறகு புதிதென்று அடையும் வசதியுள்ள சித்திரம்

1971 பிப்ரவரி புதிய குறியீடுகள்

முதலிய காலம்: 25 மாதங்கள்			கீழ்க் காலம்: 40 மாதங்கள்		
சேதுவதற்கு கடைசி தேதி: 13-2-1971			சேதுவதற்கு கடைசி தேதி: 27-2-1971		
முதல் சமத் தேதி: 14-2-1971			முதல் சமத் தேதி: 28-2-1971		
வகுப்பு	மாதச் சமத்	சேட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சமத்	சேட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	2,500/-	E	ரூ. 500/-	20,000/-
C	50/-	1,250/-	F	250/-	10,000/-
F	25/-	625/-	G	125/-	5,000/-
G	20/-	500/-			

நீண்ட காலம்: 50 மாதங்கள் — ஏனம் எடுக்காத சேட்டுதாரர்களுக்கு மட்டும்
புதிதென்று உண்டு

சேதுவதற்கு கடைசி தேதி: 28-2-1971 :: முதல் சமத் தேதி: 21-2-1971

வகுப்பு	தவிரை ரூ.	சேட்டுத் தொகை ரூ.
LTA	100/-	5,000/-
LTB	50/-	2,500/-
LTD	20/-	1,000/-

கேள்விகள்: கேள்விகள் முதல் 10-30 வரை :: மாதம் 4 மணி முதல் 8 வரை

வார விடுமுறை: திங்கட்கிழமை

தலைமை அறையகம் உட்கிழ செல்பெய்த அறையகம்:

"பாலுஸேரி பிஷுலம்"

3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவள்ளிக்கேணி, தபால் பெட்டி: 414, சென்னை - 6

கிளிகள்: பெங்களூர் - கங்கோத்ர - புது டெல்லி

இலவச பிடிவாதத்திற்கு எழுதுங்கள்

சேட்டுகள் ஒதுக்கதல் சம்பளத்தில் உரிமைவாய் செய்துக்க

எ ம து சென்னை விழா ஆண்டு

எங்கல் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

**காஸ்கேட் டென்டல் கரீமின் மூலம்
வாய் துர்நாற்றத்தைத் தடுத்திடுங்கள்...
பாள்முழுவதும் பற்சிவதவை ஏதிர்த்திடுங்கள்!**

காஸ்கேட் டென்டல் கரீமின் மூலம் வாய் துர்நாற்றத்தைத் தடுத்திடுங்கள்... பாள்முழுவதும் பற்சிவதவை ஏதிர்த்திடுங்கள்! காஸ்கேட் டென்டல் கரீமின் மூலம் வாய் துர்நாற்றத்தைத் தடுத்திடுங்கள்... பாள்முழுவதும் பற்சிவதவை ஏதிர்த்திடுங்கள்! காஸ்கேட் டென்டல் கரீமின் மூலம் வாய் துர்நாற்றத்தைத் தடுத்திடுங்கள்... பாள்முழுவதும் பற்சிவதவை ஏதிர்த்திடுங்கள்!

காஸ்கேட் டென்டல் கரீமின் மூலம் வாய் துர்நாற்றத்தைத் தடுத்திடுங்கள்... பாள்முழுவதும் பற்சிவதவை ஏதிர்த்திடுங்கள்!

0644110

செய்து கொண்டதன் மூலமாக, சென்னை மருத்துவ, "அபிவிருத்தி" என்ற அமைதி மருத்துவ மனம் மருத்துவ மனம் மருத்துவம்.

"நான் பத்திராத் போயிருக்கேன்; நீ போயிருக்கோ !..."

“இம்மே. தந்தை தோஷமாய்தான் இருக்கிறான். இப்போது இப்போது...”

“ஐ” -சென்னை பிரமாந்தம்.... தன்
பார்க்கா(த)ததா?.... அங்கத்தலைப்
பொலிசும்கொடுக்கும் தான்!....”

தான் மயங்கி உறங்கியதைப் பற்றித் தகவல்..

"ஓ! அந்தக் கன பிரமாதம்!... தான்
நீயவான் போய் தக்கதா தா? பகலிதா
கோயில்!... நீ பாடினதுக்குமில்லா?...."

“யென... தரும... இவ்வாறு பாசத்
திருப்பெயர்...”

“ஓ! அந்தவாறு பிரயாசை... துன்பம்
பொலிவுக்கிவோ? மதுரா?... அந்தவாறு,
பிரயாசை?.....”

அவர் இப்படிப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு போகிறது. பாராட்டித்தான் கட் டோடு பிடிக்கவில்லை; 1914-ம் ஆண்டு இப்படி.

“இதெல்லாம் என்ன சர! நான் சொத்தே போலிருக்கேனா?” என்று ஒரு பொரு போட்டான். பக்கத்து, “இப்போ என்ன பண்ணுனா?” என்று கேட்டுக் கொண்டான். அதிலே ஒரு திருப்தி.

“எத்தனை கார்ட்டு.....?” நிதானமாகக் கேட்டார் சரீமா.

“இதென்ன கேள்வி! எப்போதும் தூரத் திரை ஒரே ஒரு தரம் தான் மெத்துப் பிழைத் திருக்கிறேன் !....”

“ஊயா! நான் குறுங்காட்டில் கத்தி
எய்தா மரங்களிலுக்குப் பாய்ச்சிக் காட்டுவதற்கு
கிறேனாக்கும்!..... கங்கையிலே ஒரு தாய்
விழுந்ததேன்; கையாமி ஒருத்தர் காப்பாத்தி
னார்..... அப்புறமா அடித்துதானே விழுந்
தேன்; காது கம்பம்பரபர கக்கொடுத்தார்.
மோதலாயினே புழைந்ததில் மோதலுண்டி
தேன்..... மோகனாசாமி தூக்கில் போட்
டார் மண்ணிலே.....”

ஏன் தூக்கிப் போட்டார்? என்ற அர்த்தமே பெரும்பாலும் போலீஸ்தரது பார்வையாகும்.

யென்போ போலிருந்த கர்மாவின் பெண்
தும் குழந்தைகளும் இருவர் வந்தார்கள்.
அருளுக வந்தவர்கள் வரை புரட்சியை ஏற்றிக்
கொண்டு காள் மீதில் துடைத்துத் தவிர
சாமல் அப்படிவே உண்டு வந்து உடையடி.
இருக்கா ஐயத்திலை தீர்வாட்டிலை யோர்
அவர்கள் அடிச்சவருகளைப் பதித்தபோது
தன் உடம்பின் மீது அவர்கள் நடந்து சென்
வது போலிருந்தது பரமமனுக்கு. பக்கம்
கூடப் கொண்டான்.

சீர்தரணம் உத்தேசித்த அந்த இரவு வாசல் வராததால் படுத்துக் கொண்டால் பலராமன், விடிவற்காலை ஐந்து மணி இருக்கும். ஆறாக திக்கத்தில் இருந்து வராமலாகும் துருவம் சாரதாவை ஒன்று வந்து தூக்கமும் துருவமும் விறகுத்தான். சாரதாவிற்கும், ஒன்றுமில்லை. சீர்தரணம் பெண் ரத்தினம் குடம் குடமாகத் தண்ணீரைச் சேர்த்து வந்து வந்து வருகிறது. கோட்டை அமரக்களம் தண்ணீர் கொண்டு வந்தான்.

● கனத்தூய்மை - கனம்
புது மலர் 'மேன்மை'
என்று அக் கட்டுரை
கொடுத்தது. - தயார்
மேல் - விவரம் கொடுத்த
திருவிதகர் - மறுபார்
படிமலர் - கனம் - கனம்

புதிதாகத் துவக்கி, மத்திய, 10,300 கிளப்புகள் மூன்று
தரம் அடிப்படையில் ஒரு மாதிரிப் போட்டி அந்த பரம்
புகழ் அனுமதி எய்தியவன்: — கருணாநிதி
— 1971.

[illegible]

தூயின் திரண்டு தடவை யழுதில்
வந்தது. ஈர மேட்டிலும் எரிபு மணமு
மாகத் திகிலானது தெருவி. "என்ன வி
திதென்னவம்?" என்ற கேட்டதன் பிறிராமன்.
"புரத்ததன் குடிவாழ்கை?"

“எதிர்த் தேவன் போடுவது இருக்காட்டுப்
இருதலுமாய் என்னை அயராட்டா என்விதென்?”

“தொழில் வீடு முழுதும் கழுகு வட்டி
கொண்டு போய் அப்போதுதான் வந்தேன்
வாசம் பண்ணியவாணாம்....” உடனடிக்கு எதிர்த்
தரம் சிறையில்” என்று அந்த அம்மாவின் சொல்
கி-ன்.....”

சென்னை தலைநகரம் மாநிலத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் உள்ளது.

“வாசனத்தும் கைத்துத் தெளிப்பார்போ
அவதக் கைத்து விட்டிருக்கிறான். வடகம்
வாசம் பண்ண வேண்டாமோ?...”

“ஹோ! நீ போய் அந்த அம்மாவைத் தடுத்திருந்தேன். காங்கிரஸ் மொஸ்கோ... அதைவிட காங்கிரஸ் பாஸ்டோன்! அந்தக் காலம் வீணாகப் போயிடுது...”

“நான் சொன்னீப் பார்த்தாடி” விட்டது:
கேட்கல்கூடுவோ...”

“தாயே போய்க் குடத்தைப் பிடுங்கி
வாசலின் ஏதிர்பட்டுமா?... என் அக பரபரத்
திருநகரீ!...”

“கூட பரபரத்தாக, இந்தாருங்கள் பிரஷ் தக்ரூப் பக் தேவத்தா வீட்டு கார்டுங்கள்... இன்னதற்கு ஒரு தானாவது பறாங் பெயர்... பெயரோன்ற தெரிவிக்கும்...”

சர்வதலின் மகன் யீது இருந்த ஆதிரத்தியின் பிராணசு மேதும் சீரும் விசியதால் ஒரு மூலமும் குதநீப போய்விட்டதால் கடைசியில் பன் ஒன்றும் அட்டம் கண்டுவிட்டது. காயப் சரப்பிட்டு விட்டு (மூக்கைப் பொத்திக்கொண்டே) வாசனாக்கு வந்து செய்தித் தானில் மூத்திருள் பலராமன், கடைசியாக 'ஆதிசகை' பத்தியை ஆயுதனால் நோட்டம் விட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது சர்மா - அவனைத் தேடிச் கொண்டுவந்தார்.

“எங்கெங்குக் குப்பி உண்டோ?” என்ற வினாத்தொடர்.

"எனக்கு? எனக்கு?..."

“நான்செய்யக் கூடியதாகவும் கேட்டேன்? என்றாலும் செயல் ஆண்டாமோ?... இது கால(த்)த போதுமா...”

“எங்கள் செயல்த் தொகுதிகள்...”

"*අනුමතය* සෙවීම"

“கதி! என்னயோ எங்களைப் தேட்டினா
பாச!” என்று உள்பக்கம் திரும்பிக் குரக்
கொடுத்தான் பழநாமன்.

மிக அழகாக மாற்றுவதில் இணையற்றவை!

ஸ்க்ஸ் பெயின்ட்ருகன் உங்கள் வீட்டை
அழகின் உறைவிடமாக மாற்றக்கூடியது.
தெரிந்தெடுக்க 32 கண்கவர் நிறங்கள்
மங்காத, உரிந்துபோகாத உயர்தர
பெயின்ட். மேலும், புகழ்பெற்ற ஜலிஜ
தரத்தையே தனது அதிமுககிய
மூலப் பொருளாகக் கொண்டது.

அதிக இடத்தை மறைக்கக்கூடியது

ஸ்க்ஸ்க் சிவந்தவரை பூசினாலேயே அப்படித்
தெரிந்தெடுத்த நிறத்ததைக் கொடுக்கிறது.
குறைவாகப் பரப்பில் செலவுசெய்து குறைவாகப்
பயன்படக்கூடியது.

பூரணமாகக் கழுவுக்கூடியது

ஸ்க்ஸ்க் எவ்வுமே அழகு குறைவாகப் பூசினால்
கெட்டுவிடும். காரணம், கைதான், ஓசை,
அழுக்கு மனிதனிடமிருந்து வரும் போதும்
நீரும் வெள்ளும் கடிப்பதால் கழுவலாம்.

ஸ்க்ஸ் பீது நம்பிக்கை வளர

உங்கள் கன்ட்ராக்டரை நம்புங்கள்
உங்களை கன்ட்ராக்டருடன் தொடர்பு கொள்
வதற்கு அவர் திறமையானவர். அவரிடம்
ஆலோசனை கேட்டு, கூட்டுவதன் மூலம்
காட்டுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

அழகிற்று வருடக் கணக்கில்

அழகு நிலைத்திட

ஸ்க்ஸ் பெயின்ட்

ஸ்க்ஸ்க் தயாரித்த சிவந்தவரை
நீர் அல்லது அமிலம் கொடுக்க
மாற்றியதற்கு
அப்படித் தயாரித்தவரை.

ஸ்க்ஸ்க்-இயல்பியல் கைதான் இவ்வுடல். நீர்
கொடுக்கப்பட்டுள்ளதில் கைதான்
பதிலு சிவந்தவரை கைதான்.
நீர் அல்லது அமிலம் கொடுக்க மாற்றியதற்கு
அப்படித் தயாரித்தவரை.

ஒரே சலகையில் 3 வுடிகளில் செலம் பறித்து...

டெட் துணிகளை அதிவெண்மையாக்குகிறது

— மற்ற எந்த பவுடரையும்விட.

இதோ, எப்படி என்று பாருங்கள்:

1. **டெட்** உங்கள் தனிப்பட்ட சுதநிவாய்ந்த பொருள் அதி விரைவாகத் துணிகளை அழுத்திச் செத்து, மிகநுதுகள் அழுத்தக்கூட செடியில் விட்டடி அடிக்கிறது. துணிகளை வெண்மையாக்கிறது.
2. **டெட்** அழுத்தக் வெளிக்கொண்டிருக்கிற துணை, அது மேலும் படிவாய்ந்திருக்கிறது. துணிகள் அதி உத்தமாவின்றன. உத்தமாவே நீடித்து இருக்கின்றன.
3. **டெட்** துணிகளை அதிவெண்மையாக்குகிறது. துணிகள் மூக்கைவிட அதிவெண்மையாகப் பறிச்சிருக்கின்றன. (கேள் அம்மது வெண்மையான சாதனம் செர்க்கெயெண்டடி அமைப்பில்லை.)

இன்றே டெட் வாங்குங்கள்!

கவனத்தில் ஆரக்கிப்பெறும், மயம்

SHULI NEMA 55A/707

அந்தக் கடிதம்
தந்தை படித்து
முடித்ததும்
வெகு அலட்சிய
மாகப் பேசுது
யின் பேஸ் எழுதி
தான் இவர
கரன். அந்த
அலட்சியமே
அந்தக் கடிதத்
துக்கு அவன்
கொடுக்கப்
போகிற பதில்
எனர்த்துவ
தான் இருந்தது.

கிச்சுக்கும் செய்க

டி.எஸ்.கே

அவன் தந்தை கோபாலசாமிவிடமிருந்து வந்த கடிதம். அது, கவனதரவுக்குக் கமிஷனார் நிச்சயமாகும்போல் இருக்கிறதாம். ஸார் ஆயிரம் ரூபாய் இலாகாவிலிடமிருந்து கொடுத்தால் முகூர்த்தத்துக்கு நான் பார்த்து விடலாமாம். அவனக் காரியாலயத்தில் 'புரட்டி'க் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டுக் கடிதத்தை முடித்திருந்தார்.

கடிதத்தைப் படித்து முடித்ததும் நிலாகா வில் உடனில் லிவ்வேண்டு உஷ்ணம்! ராஜ்ஜா, தந்தையின் அந்தக் கடிதத்துக்கு என்ன பொருள்? தனியாய் அல்லுண்டா அந்த வரம்புக்கு ஓர் அடிக் என்பதானே அதன் பொருளாக இருக்க முடியும்?

கோபாலசாமிவும் அழிந்து போகித்துவிட் டுத்தான் கடிதம் எழுதியிருப்பார். அது மாதங்களுக்கு முன்பு என்றும், அவர் அநேக மாக இப்படிச் கேட்டிருக்கலே மாட்டார். இப்பேரது அவர்க்குக் கேட்கலாம், அவனும் கொடுக்க முடியும் என்று அவருக்குத் தோன்றி யிருக்க வேண்டும்.

திலாகரன், கத்தியின் கரம் பற்றி - அது மாதங்கள் ஆகின்றன. அவனும் ஒரு கமிஷனாலயத்தில் அலுவலரில் இருக்கிறான். மாதம் இருநூற்றி முப்பது ரூபாய் சம்பளம். இவனுக்கு முந்தாற்றி ஐம்பது; மொத்த வருமானத்தையும் இருக்கும் கூட்டாகச் செலவழித்துக் கொண்டு 'ஆனந்தமாக' இருக்கிறார்கள்.

திலாகரன், ஐ. காம்பு, புட்டர் பெற்றது காரியாலயத்தில் உபயோகப்படுகிறதோ இங் கூப்போ, வாழ்க்கை என்னும் ஐந்தொகைக் கணக்கில் நூறு சதம் பயன்பட்டது!

அவனுள்ளி, எசம்பளம் அவருக்கே போதும் போதாததுமா கிருந்தது. ஒரு கமிஷனாலயத் து வெறு பணவிக் கொண்டு என் அவனும் என் பச் செலவை எப்படிச் சமாளிக்க முடியும்? அவனைப் பெற்றவர்கள் அவனை தேசிகித்து விட்டார்கள், கமிஷனம் செய்து கொள்ளக் கொள்ள, பண்டித பூரணியும் பெற்றவியும் சிறிப்படி வழிய விட்டிக் கொண்டு போகும் ஜோடிசோப் பார்த்துமொகெல்லாம் அவன் உன்னதிலும் இன்பம் கவனங்கள் எராமல் இருப்பதில்லை.

குறிப்பி பார்த்ததைக் கண்டு பாய்; குறிப்பி கத்தளை என்னி ஆனம் பரிசுளிப்பு! என்ன செய்வான், திலாகரன்!

கத்திலை அவன் முகத்துப் போய்விட்டது முன் கோபாலசாமி அவனுக்கு எழுதின கடிதம்

தங்கியப் பார்த்தால், நிச்சயம் ஒரு பெயரின் பற்றிய பிரச்சனாம் அதில் இருக்கும்! அசாங்க கத்தி போகத்தான் பெண்! ஆதிரியின் பெண்; சொந்தமாய்க் கொழித் தடுத்துவிடலின் பெண்; விடுதல் மாஸ்டரின் பெண்; மிராகதாரின் பெண்... அடையப்பா, எத்தனை ரகமான பெண்கள்!

அந்த மிராகதாரின் பெண் கல்யாணியைப் பற்றி அப்பா நிகவும் பரிந்து எழுதினார். ஊர்வரி, திவாத்தமை வகுப்பாம். இவனும் போய் பார்த்துவிட்டு வந்தான். அப்பா சொன்னதில் தவறில்லை என்பதும், பி.சாம், ஸ்கூலில் ஒருபக்கத்தில் இடறியது.

அவன் வருகைலாம் அவன் வருமானம் கூடுமா? கூடாவிட்டால், 'பாவன்ஸ்-ஷீட்'டை எப்படிச் சரிக்கட்டுவது?

கல்யாணியைக் கட்டிக் கொண்டால் அவன் எப்போதாவது அவன் விட்டுக்குப் போனும், இருபது விட்டிக் அரிவை அவன் அப்பா கிமெண்ட் டாக்ஷி: கட்டிக் கொடுக்கக் கூடும். அத்துடன் அவனுடைய அம்மா கொஞ்சம் வடகம், நூறு அப்பளம், டப்பாவிட் மோர் மிகையாக கொடுக்கக் கூடும்.

இவ்வளவுதானே! அவனுடைய மனம் வருஷாந்தர ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி என்னிக் கொண் டிருக்கலில்லை; மாதாந்திர பாவன்ஸ்-ஷீட் டைப் பற்றிக் கவனிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

திலாகரனின் பெற்றோர்கள் எதிர்பார்த்த கைக் காட்டிலும் சற்று அதிகமாகவே செலவு செய்யத் தயாராக இருந்தார் எமலினியின் தந்தை. அவர் ஒரு பிசினஸ்காரர். திலாகரனின் அம்மாவைக் கத்தக் சம்பந்தத்தை இருக்கலே யானலில்லை.

அம்மாவைக்கென்ன - என்ன நிறுக்க சீர் செலவுவிட்டால் போதும்! கரிந்த தேய் காய் அளவுக்கு நூறு ரூபாயோடு பன்னி வைத்தால் போதும்!... அப்பறம் மாதா மாதம் உப்புக்கும் கஞ்சகம் பருவாக்கும் ஓடுவது நூறு ரூபாயை?...!

திலாகரன் திம்மானமாக ஒரு 'தோ'வைக் கொடுத்தான், பெற்றோர்களுக்கு! அப்பறம் கத்தியின் தந்தை, கோபால சாமிவர்த தேய்க் கொண்டு வந்தார். என்ன பாரைக்காவோ அவருக்கு இத்தக் சம்பந்தத் தை உதவாகப் சொன்னதில்லை. ஆனால்,

கைத்திரின் தடப்பஞர் ஒரு தடவை பட்ட
ணத்துக்கே போய், திவாகரணப் பார்த்துப்
பெரி, கல்யாணத்தை ஏறக்குறைய உறுதிப்
படுத்திக் கொண்டு விட்டாள்!

திவாகரணத்துக்குக் கைத்திரைப் பற்றிய ஒரு
விஷயம் மிகவும் பிடித்திருந்தது. அது, அவ
ளும் பட்டணத்தின் வேலைவாச இருக்கிற
என்பதுதான்! இந்தப் பிசாற்று வரதட்சிணை
யாளுக்கு வேண்டும்! மாதா மாதம் அவள்
"கொண்டு வர" "தட்சிணை"தான் இருக்
கிறதே!...

கசந்திக்குக் கொஞ்சம் நீண்ட மூகம்..
வனதூர் கூட அவளைக் கேள் செய்தான்:
"துயிசா, அண்ணா!... இந்த நீண்ட மூகத்தில்
நீ என்ன அழகைக் காண்போ?" என்று.

அம்மாவோ, "கல்யாணம் செவ்வகோன்
எப் போகிறவன் நீ. உனக்குப் பிடித்திருத்
தான் சரி" என்று தன் கையைக் கழுவித்
கொண்டு விட்டான்.

"வரதாமன் கொடுக்கிற கிண்டல் ஒப்புக்
கொண்டான் தானா?—ஐந்தாறு நம் கையைக்
கடிக்கும் போகிருக்கிறதே?" என்றாள்,
கொபாலாமி.

திவாகரன் உறுதியாக நின்றான்.—கைத்
திரை மணத்து கொள்வதில். (மாதம் இரு
நூற்றி மூப்பது ரூபாய், ஆண்டுக்கு இரண்டு
மாத போனன், பிரவாணச் சதுரை, எல்லா
வற்றிற்கும் மேலாக, மெட்ரினிக் வீவ்!)

அப்பாடா, நிரமணமான இந்த ஆறு
மாதங்களால் அவன் எவ்வளவு ஆனந்தமாய்
இருக்கிறான்! ஒரு ரூபிற்றுக் கிழையேனும்
அவர்களை விட்டில் தவறியதுண்டா? அங்கே—
இங்கே என்று திட்டம் போட்டுக் கொண்டு
காலத்தையும் காணையும் எப்படிச் செலவழிக்
கிறான்!...

இது அப்பாவுக்கும் பொறுக்கவில்லையா?
சம்பாதிக்கிற பெண் அவனுக்கு மனைவியாகி
விட்டாள் என்பதில் அவருக்குப் பொருமை
கூடத் தொன்றியிருக்கக் கூடும்!...

காரியாகயத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் கடன்
கேட்டால் கொடுப்பார்கள், கொடுத்தவுடன்
மத்தியமிமாட்டார்கள்னா?... மாதா மாதம்

நம்புத ரூபாய்க்கு மேல் பிடித்துக் கொள்
வார்களே.

வருமானத்தில் ஐப்பது ரூபாய் குறைத்
தாய் அந்த அளவுக்கு அவன் ஆவத்தத்தை
இழக்கிறான்: இழந்தாக வேண்டும்!
அப்படி என்ன அவசரம் வந்து விட்டது,
அந்த வசதாயில் திருமணத்துக்குப் பார்க்கப்
போனான் பக்கைல் குந்தகை அவன். வருகிற
உதயம்வருக்கு, இருபத்தொன்றுதான் முடியப்
போகிறது.

வீட்டுக்குள் நுழைந்தான் தியாகரன். அவ
னுக்கு ரூபாயாகவே கைநீர் வந்திருந்தது அவ
னுக்கு ஆறுதலைத் தந்தது.

"என்னவோ போய் இருக்கிறீர்களே?"

என்று கேட்டான் கைநீர்.

"அப்பாவிடமிருந்து கடிதம் வந்தது..."

"பேசு?.. என்ன ஒன்றுமாயி... என்னும்
என்னை அப்பாவிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்
கிறது. முதலில், உங்களுக்கு வந்த கடிதத்
தைக் காட்டுங்கள்..."

"ரோம்புப் பத்திரமே, கைநீர். அதின்
மூலம் தென் ரோட்டிக் கொண்டிருக்க
லியேன்."

"என் அப்பாவின் கடிதத்தில் நிஜமாகவே
தித்திக்கும் செய்தி ஒன்று இருக்கிறது..."

அவன் நீட்டிய கடிதத்தை வாகனிய் படித்
தான் கைநீர்.

"என் செல்வநாக என்னம்?"

"எனதுதான் 'செல்வநாக' இல்லை. செல்வி
விட்டேன்..."

"மனம் வாங்கி அனுப்பி விட்டார்களா?"

"ஆகையால் பார்க்க... 'மனம் பெயராத'
என்று நானே எழுதி, நானே விவாகத்தை
வை செய்து நானே தபால் பெட்டியில்
போட்டு விட்டேன்..."

கைநீர் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

"கோபமா?"

"அப்பா என்ன நினைத்துக் கொண்டார்?"

"என்னை வேண்டுமானாலும் திரைத்துக்
கொண்டேன்... நம்முடைய வருமானம்,
தங்கக் கோத்திரம்...? அப்பாவுக்காக
வேறு கடன் வாங்கி விட்டான்...? சரி, உன்
மகாராஜம் என்ன?..."

"அதற்கு இது மையலினை. அப்பதம்
கொடுகிறேன்..."

வீட்டுக்குள் ஆங்கிலச் செய்தி கேட்டுக்
கொண்டிருந்தான், தியாகரன். என்னவத்
கட்டுகிறதோ அந்தத் தகவல் கொண்டு முன்பு
அதற்கு வந்தான். கைநீர்.

"பெட்டியை, இன் 2,000 ரூபாய் பக்கைல்
கைகால் போட்டு ரோட்டிக் கொண்டு வந்தான்..."

அவன் அதைச் செவிகளில் வாங்கிக்கொண்
டதாகத் தெரியவில்லை. அவனாரின் கத
வைப் பிடித்துக் கொண்டு நீளுகின், - நம்
ரென்று தன்னமை வந்துவிட்ட மாதிரி.

கைநீர்க்கு ஏன் இத்தச் கோர்வு?

ஏதோ என்னம் எழுவே, தியாகரனுக்கு
ஒரு விதமாக நேரம் போகி வலயிவிட்டது.

தினமாகவே தித்திக்கும் செய்தி, 'இது'
தானே...

கைநீர், என்னை ரோம்புப் பத்திரத்தைக்
உள்ளாக்காதே. 'அதை' 'மெல்லாம்' என்னும்

தானே முடியாது. நீ மிகவும் அளவாப்பிடு
கிறாய். என் திருமணமே எந்த மோகித்துப்
பார்க்க... தங்கக் திருமணமாகிச் செல்வநாகம்
என்ன ஆகிறது...

"ஏய், கருணா, என்ன வந்துவிட்டது,
உனக்கு?" என்று உன்வந்து உதவி மனத்தி
துக்கொண்டு இருந்தான் தியாகரன்.

"உங்களைக் கொண்டு வேலை செய்கிறேன் ரகச
யாக - இங்கே கூட அடிக்கடி வருவாரே? -
அவர் குடும்பத்தில் எத்தனை பேர்கள்?"

"ரகசயமாகவே விட்டே வந்து... அவன்,
அவருடைய மனைவி, இரண்டு குழந்தைகள்,
விட்டோடு வந்துவிட்ட ஒரு கைக்கை..."

"அவருக்கு என்ன மெய்யாய்?"

"என்னைவிட என்னை, அவன். என்னைக்
காட்டிலும் இருபது ரூபாய் அதிகமாக
இருக்கிறான்..."

"அவர் என்னவோ ஒரு வடிக் குழந்தை
உண்டா?"

"உன் என்று சொல்ல முடியாது; அவ்
வப்போது என்மாதிரி வாகனமாக..."

".....ஆக, அவர் நல்ல விதமாகத்தானே
குடும்பத்தை நடத்திக்கொண்டு போகிறார்?"

தியாகரன் நினைத்தான்.

"ரகசயமாகவே குடும்பத்தைப் பற்றி நீ
என் அறாவியமாகக் கூறியிருக்கிறாய்..."

"நான் நம்மைப் பற்றித்தான் என்னிடிக்
கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் ஒருவருடைய
செய்தத்தைக் கொண்டு குடும்பம் நடத்த
முடியுமா? எத்தனைபோல் பேர் மிகக் குறைந்த
வருவாயினும் மன திறையோடு வாழ்க்கை
நடத்தலியேனா?"

"இப்படி பெய்லாம் மனத்தைக் குழப்பிக்
கொள்ளுகிற நேரமா இது, கைநீர்?"

"நான் குழம்புகிறேன்; உங்களைக் குழப்ப
வுகிறேன், ஆனால், எப்படியும் உங்களுக்கு விஷ
யம் தெரிந்ததானே ஆக வேண்டும்..."

"என்னை சொல்லிறாய், நீ... வேலை போல்
விட்டது, உனக்கு?"

"இல்லை, வேலையை நான் சொக்கிக்
கொண்டு விட்டேன்..."

"கைநீர்..."

"என் தங்கைக்கு ஒரு வரன் நிச்சயமாகும்
போல் இருக்கிறதுதான். அவன் வேலை பார்க்க
லியேன் என்ற ஒன்றுதான். அந்த வரன் வீட்
டாருக்குத் தங்கத்தைக் கொடுக்கிறதுதான்!
அவனும் வேலைக்கு முன்னு கொண்டுதான்
இருக்கிறான், கைக்கைவியை... அப்பாவின்
கடிதத்தைக் கொண்டு போல் என்னை என்
பிபை மானேஜரிடம் காட்டினான். அவருக்கு
தன் தங்கை மனம். என் வேலையைப்
புன் தங்கைக்குத் தர முடியுக் கொண்டுவிட்
டார்க்க... மாவதியை வரன் கொடுத்தித் தந்தி
கொடுத்து விட்டேன். தானாகவே அவன்
வேலையை முடிக்க கொண்டான் வேண்டும்.
அடுத்த மாதம். அவனுக்கு தங்கையம் திருமண
மாகிவிடும். நான் இவியேன் விட்டோடு
இருந்து. உங்களைத் தேவைகளைக் கூலித்து,
ஆய்க் பரபரப்பு இன்றாமல், காலமாகாமல்..
என்ன அப்படியப் பார்க்கிறீர்கள்?"

அவனுன் நம்முடையவன் வரன் ஆரம்பித்துப்
பரவியது. ஆனால், வரையின் உத்பத்தி என்
னம் அவனுக்கே புரிபடவில்லை!

பிரின்ஸ்
பிளேடு
கிறதின்
எதன்மையால்
ஓக சுயரம்
எத்யும்
பிளேடு!

பெருந்தர காம்பன்ஷன் கொண்டு

பிரின்ஸ்

பெரு பிளேடுகள் உபயோகியுங் கள்

சென்னை-1

குடும்பத்தின் அனாமத
ஆரோக்கியத்துடன்
பாஸ்போமின்

பாஸ்போமின்

- உத்தியோக அறிவிக்கிறத
- பரிணயத் தூண்டுதிறத
- வலிமைப் பெருக்குதிறத
- மோய்க்கை எதிர்க்குத
- உத்தியோக உட்கூடுத

உருவம் T.T.
SARABHAI CHEMICALS

இது ஆர். கங்காபதி ஸார்வபாய் நிறுவனத்தால் உருவாக்கப்பட்டது. இது உத்தியோக அறிவிக்கிறத, பரிணயத் தூண்டுதிறத, வலிமைப் பெருக்குதிறத, மோய்க்கை எதிர்க்குத, உத்தியோக உட்கூடுத.

பாஸ்போமின்...
புதுசு மனம் கமழும்
பசை நிற விடயின்
டானிக்.

Export MPM-SEA/70 Ton

இக்குறிப்பு

படிப்பு

கு. 15/-

பரிசு

கொடுக்கிறது.

★ சேக்கி பொங்கல் மலரில் தி. மு. க. ஆட் டிவீஸ் உள்ள குறையாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கின் றுமால் தெனியாக எடுத்துக் கூறிவிடுதலாக, தங்கன் எடுத்துக்கொள் ஏற்றுக் கொள்ளவோ, மறுக்கவோ கருணாநிதி அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் கருணாநிதி அவர்கள் அங்கு செல்பவரில்லை. அந்தத் துறையைத் தாங்கள் எழுதிய தவிர்ப்பதற்கின் தோக்கத்தையே திரை நிரப்பிவிட்டிருந்ததது ஒரு பொறுப் புள்ள முதலாளிமீசுக்கு அழகம்.

தங்கன் எழுதியுள்ள தவிர்ப்பதற்கின் "அங்குதலரை புத்தறையக்காக அமெரிக்க னையில் சிவிக்ஸ் பெற்று வந்தபொழுது" என்று ஒரு வரலாறு வகுத்தது. தங்கன் அங் குத்தலரை அவர்களின் வேலையாடுத்துவதற் காக இந்த வரலாறு எழுதியதாக கருணாநிதி அவர்கள் உத்தரவைப் பொறுக்கப்பட்டதில் பெரியுள்ளார். மகா பாயிக்குத்தால் புத்த றைய வரும். ஆகையால் அங்குதலரை ஒரு மகா பாயி என்று கூறுவதற்காகத்தான் தங்கன் மேலே கூறிய வரலாறுகளை எழுதிய தாகக் கூறுகிறார். என்ன இவ்வடம், என்ன இத்தன்மை என்றுத் தங்கனைக் காட்டுகிறார்.

அங்குதலரை ராஜாஜிவிடம் ஒரு தனி அன்பும் மரியாதையும் காட்டி வந்ததை நாட்டியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருந்தலை வையப் புத்தித் தரக் குறையாக கருது வேண் டிய அவசியம் உலகத்து இருத்திருக்க முடி யாது. அதுவும் ஒருவரது உட்கிணை விவாதி வையக் குறித்த எந்த அறிவுள்ள மனிதனும் கிண்டல் செய்த தீர்வைப் எழுது மாட்டான்.

இது கருணாநிதிக்குப் புரியாததல்ல: பின்பு ஏன் கருணாநிதி அவர்கள் அங்குதலரை கூறி னார்கள்? அத்தகுச் செ வரலாறுகளைக் கூற்று. தங்குதலைய தவிர்ப்பதற்கின் தி. மு. க. னா மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதியின் திறை வேற்றாததையும், மறுமீட்டிக்கு அறியக் இருக்கும்பொழுதே மது தயாரிக்கும் தொழிற் றாளர்கள் ஏற்படுத்துவதையும், காட்டிப் போன்ற குதாட்டத்தை நடத்துவதையும் கண்டித்திருந்ததுதான் காரணம்.

குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நேரடியானப் பதில் சொல்ல இயலவில்லை. அதன்காரைக் கவி யின் பெயருக்குக் கண்காணம் உற்பிசு முயற் றுகிற நிர கருணாநிதி.

உள்ளமையைக் காண்பொழுது கெடுக்குத் தவறுத்ததான் படும. அதற்காக, பிரச்சி னைகிடுத்து நழுவுவதற்கு இது போன்ற தவ ளுக் குற்றச்சாட்டுகளை இனிமேலும் கூட

கொண்டால் எந்து முதலாளிமீசுக்கு மேட்டுக் கொண்குதிநேல். உத்தமபாளையம், 20-1-71 என். கோவிந்தராஜன்

புரையார் மாதத்தில் இலடயில் பழுவத் தாங்கலில் கொண்டபட்டு மாவட்டக் கிண றுணக்குக்கு கிழா தடைபெற்றது. அந்த றுணக்குகிணைத் திறந்து வைத்து உரைவாற்றிக் கொண்டிருந்தார், மாவட்டத்து நிரு என். வி. நடராசன் அவர்கள். அப்பொழுது மேலட்டி குப் பக்கவாட்டில் இருந்த கோயில் அருகே "சபரிமய ஸ்ரீரங்கம் திருவிழா" தடைபெற் றுக் கொண்குதிநேல். பக்தர்கள் மெய் மறந்து, இறைவனைத் துதித்து, ஆடிப் பாடிக் கொண் டிருந்தனர். இதைக் கண்ட நிரு என். வி. என். "இந்த இருபதாவது றுற் றண்டில் இப்படியும் பல றுடநம்பிக்கைகள்: நம் னார் சமயிகள் போதாது என்று வெளி மாதிலுத்துச் சமயிகள் வேறு இருக்குமதி செய்து கொள்கிறார்கள்" என்று சொன்னார். மெய்யில் அனுமதி பெற்று நாடாளும் திண லிக் உள்ள அமைச்சர் பெரும்பாலானவரான மக்களின் மனம் புண்படப்பெய்வது முறையா? கோயில்-91

20-1-71 "தெய்வப்பிரிவு"

புரையார், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் இருத்தின றுண்மைநம் காணக் கருவியால் இருத்தலைய அத்தாட்டவரின் உணர்வுப் பம் அவர்களுக்கு அதன் அருமை தெரிந்திருத் ததும் தான். நம் பாரதத்தில் உணர்வுப் பம் பெருமையை எவ்வளவு அழகாக விளக்கு கின்றனர் பாருங்கள்: 15த் தேதி "இந்த" தாளிதழில் வந்த ஒரு கிணைப் பரம்: "You can win more than you can in a life time" (வாழ்நாளில் சம்பாதிக்கக் கூடியதைவிட அதிகமாக ஜெயிக்கலாம்!)

ஆம், இது ஒரு காட்டரிக் சிட்டு கிணைப் பரம்! இன்னும் சிறிது காலத்தில் கல்கத்தா கிணைத்து இப்படியப்பட்ட கிணைப்பரம் வரீறும் கிணைக் முடியாது: "ஏன் கிணை உணர்வுக் கிணைகள்? ஆயினும் உணர்வுக்குப் பெற முடி யாததை ஒரு பாகத்தைக் கொள்ளியபடித்துப் பெறலாமே!"

கோயில்-17

18-1-71 இரா. கோவை

விழுப்புரம் பஸ் நிலையத்தில் பஸ்-காண்கள் காத்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அங்கு இரு ரொமணியன் பெருக்கொண்டிருந்தார்.

"சென்ற பொழுதுத் தேர்தலில் போது ஒரு ஓட்டத்தில் பத்து ரூபாய் கொடுத்தார்கள். எங்கள் கிட்டியும் 4 வோட்டுக்கள் இருந்தன. எங்கு நாற்பது ரூபாய்கள் கிடைத்தன. அது போல் இந்த வருடமும் கிடைக்கும்" என்று சீதிலி இருக்கும் பிசிக் கொண்டிருந்தார்.

இதைக் கேட்ட என் மனம் வேதனையால் துடித்தது. பாகம் குறையாது அறிவாத ரொம மக்கள் ரூபாய்க்கு ஆகசெய்யப்பட்டு காக்குகிணைத் துக்கிரியோகம் செல்கிறார்கள், அதன் பின் பகின் அனுபவிக்கிறார்கள்!

ரொமணியன்மக்கம், என். செல்வப்பிரமணியம்

20-1-71

பப்ளிக் ப்ராவிடண்ட் ஃபண்டின் மூலம்

வரியில்லாத
வட்டி

பெறுபவர்

மற்ற
சலுகைகள்

- கடன் பணம் எடுக்கும் வசதிகள்
- இந்நிதியிலுள்ள டெபாசிட் தொகையை கோர்ட் மூலம் அட்டாக் செய்ய முடியாது
- இதிலுள்ள டெபாசிட் தொகை வரிக்குட்படும் வருமானத் தொகையிலிருந்து நீக்கம் பெறும்.

விவரங்களுக்கு ஸ்டீட். பாங்க் ஆஃப் இந்தியாவை அணுகுங்கள்.

தேசிய சேமிப்பு நிறுவனம்

GRASIM

STAPLE FIBRE A SUPPLEMENT TO COTTON AND OTHER FIBRES

Among Indian technological achievements Gwalior Rayon's success in producing Rayon Grade Pulp from indigenous raw materials without any foreign aid or collaboration has, perhaps, been the most remarkable. The staple fibre produced from the pulp has been a boon to the hard-pressed textile industry which was deprived of valuable raw materials when vast areas of cotton-growing land were lost to Pakistan as a result of Partition.

Grasim Staple Fibre is unique in many respects, and is, in effect, a supplement to all natural fibres including cotton, wool, silk, jute, as well as to synthetic fibres. When blended or mixed with other fibres, it increases the usefulness of the resultant fabrics, making them cooler, softer, and more comfortable while at the same time helping to lower costs.

Today Gwalior Rayon contributes substantially to the national economy. It keeps hundreds of textile mills busy, gives employment to thousands of people, helps clothe lakhs more, saves crores of rupees in foreign exchange, contributes handsomely and in ever-increasing amounts to the national exchequer—these are just a few of the calculable benefits.

Besides Rayon Grade Pulp and Staple Fibre, Gwalior Rayon also produces high quality fabrics and fabricates its own machinery and equipment.

As the needs of the nation for the basic necessities of life are constantly growing, Gwalior Rayon, conscious of its responsibilities, has already made plans to expand its production. It is the constant endeavour of the Company to serve the country to its utmost ability.

THE GWALIOR RAYON SILK MANUFACTURING (WVG.) CO. LTD.

Bikanagram, Nagda.

இந்தியா பிஸ்டன்ஸ்

தற்போது கீழ்க்கண்ட கார்களுக்கு பிஸ்டன்களை தொடர்ச்சியாக சப்ளை செய்கின்றனர்

அம்பாஸடர்-பிஸ்ட்-ஜெனரல்டு-லாண்ட் மாக்டர்-டாட்-கூல்டர்-டாட் 10
லாக்ஸர்-மாரில் 8-மாரில் 8-மாரில் 8-ஆர்டன் 8-ஆர்டன் 10
ஆர்டன் 140-பேர்டு ஆக்சிடியா/பெயுன் மற்றும் பேர்டு பரிபெக்ட்

உருத்த என்ஜின் வேலு அமைதிபர என்ஜின் இயக்கம்

இந்திய பிஸ்டன்ஸ் தனது 100% உருவாக்கிய பிஸ்டன்களை 'இந்தியா' மற்றும் 'இந்தியா' என்ற பெயர்களில் உருவாக்கி வருகிறது. இந்த பிஸ்டன்கள் வேலு மற்றும் என்ஜின் இயக்கம் ஆகியவற்றில் உருவாக்கிய பிஸ்டன்கள் உருவாக்கிய பிஸ்டன்கள்.

இந்திய பிஸ்டன்ஸ் தனது 100% உருவாக்கிய பிஸ்டன்களை 'இந்தியா' மற்றும் 'இந்தியா' என்ற பெயர்களில் உருவாக்கி வருகிறது. இந்த பிஸ்டன்கள் வேலு மற்றும் என்ஜின் இயக்கம் ஆகியவற்றில் உருவாக்கிய பிஸ்டன்கள் உருவாக்கிய பிஸ்டன்கள்.

இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட், சென்னை-11
அமைதிபர என்ஜின் வேலு அமைதிபர என்ஜின் இயக்கம்

பெரும் பிஸ்டன்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட்
தனது 100% உருவாக்கிய பிஸ்டன்களை 'இந்தியா' மற்றும் 'இந்தியா' என்ற பெயர்களில் உருவாக்கி வருகிறது. இந்த பிஸ்டன்கள் வேலு மற்றும் என்ஜின் இயக்கம் ஆகியவற்றில் உருவாக்கிய பிஸ்டன்கள் உருவாக்கிய பிஸ்டன்கள்.